

Home Sleep
תחסי מזרנים
 פוליסין
 בקיבוץ אלונים
 בקיבוץ כינרת
 ראו עמוד 13

הזמן הירוק

קואופ שופ בכפר
 יש לכם קואופ שופ בכפר ליד הבית? הרווחתם
 ראה פרטים עמודים 11, 37

שבועון הקיבוצים והקואופרציה לזמות שיתופית • מס' 1450 • כ"ג באלול ה'תשע"ד • 18 בספטמבר 2014

מסיבת פתיחה

אחרי שנה תזזיתית, גדושה לעייפה באירועים, שערוריות ורעשי רקע, לא נותר אלא לקוות שהשנה הניצבת בפתח תהיה טובה, רגועה, יציבה ומשעממת יותר מקודמתה • עמ' 16

ילדי בארי מקבלים את השנה החדשה צילום: דונדי שוורץ

ירוקים מתמיד! לקבלת העיתון במייל, צור קשר בדוא"ל: yerukim.tmag@gmail.com

ג'ון דיר - הירוקים שלא נגמרים

החל מ-
62,000 ₪
 + מע"מ

טרקטורי משא

- ממעי דיל או בנדין.
- שלדה חזקה.
- מתלים נפרדים או ציר אחורי חי עם מפרק נדנדה.
- עבירות גבוהה בתנאי שטח קשים ומורכבים.
- נוחים, מהירים וגמישים!!!

י.קמחי בע"מ יבואן בלעדי

החל מ-
35,000 ₪
 + מע"מ

רכבים תפעוליים

- מנוע בנדין 17/10 כ"ס.
- שלדה חזקה.
- בולמי זעזועים המקנים גמישות ורכות בנסיעה.
- כושר העמסה גבוהה.
- בוכנת הרמה עם פיקוד חשמלי של ארגז המטען

כפר הנגיד טל': 08-9421120, 08-9439294 פקס: 08-9421119, נייד - יוסי: 050-8575530, יובל: 050-8575535 דוא"ל: info@jkimchi.co.il אתר: www.jkimchi.co.il

קטנות קיבוציות

אברהם שרון

אני? סבא?

בעוד שבועות אחדים אצטרף גם אני אל מועדון הסבאים, מועדון אשר איש אינו שואל אותך אם אתה רוצה להימנות עם חבריו. ודאי ארבה להחטיא, אבל גם אם וכאשר אעשה זאת, דעי כי פספוס של סבא הוא סוג של קליעה למטרה. הוא אינו החטאה בעוד שבועות אחדים אהיה סבא נולד.

אני? סבא? הצחקתם אותי. הצ' חקתי אתכם. כן. עוד טיפה אהיה סבא. סבא אברהם. לפני 40 שנה בקירוב כתבתי ספר לילדים, אשר השורה הפותחת בו הייתה "בעוד 40 שנה, כשאהיה סבא". 40 שנה חלפו בטיסת נדנדות, כמאמר המשורר. בעוד שבועות אחדים אצ' טרף גם אני אל מועדון הסבאים, מועדון אשר איש אינו שואל אותך אם אתה רוצה להימנות עם חבריו. איש לא מיידע ואינו מעדכן מה הן ההטבות והזכויות, אבל גם בהיעדר יידוע ועדכון אתה יודע היטב מה הן החובות שיחולו עליך. חובות שכל כולן זכויות. לפני 40 שנה ראיתי בעיני רוחי את עצמי סבא ישיש, רועד על מקל ההליכה או כל הה' ליכון המקל, מחרחר ריר. עוד טיפה אהיה סבא, ואף שנובטים בי כבר ניצניה של הזקנה, יזרמו עוד כמה טיפות בנהר השוצף של הזמן עד שאיהפך לאיש הזה שדימיתי עצמי מתגלם בצלמו ובדמותו, דמותי.

סבא? אולי לכל היותר ילד מזד' קן. לא גילו לי כי אפילו ילד עשוי להיות ביום מן הימים סבא, והנה ימים באים וגם אני בא בימי הס' בים והסתבות. האם להיות סבא

גלגלי הצלה. גליל 2014. צילום בועז לניר

ובאופן בלתי נמנע להיראות מגוחך. האמת? תפזר עליי.

כל כך הייתי רוצה להבטיח לך, נכדי היקר (ראש וראשון לשושלת המתחילה עם לידתך), יונה. לא מהחנות, לא מהגלויה. לא מפל' סטיק. לא מהאשליה של השמא' לנים ההזויים, עוד מועדון שאני נמנה עם חבריו. יונה ממשית. יונה כפשוטה. כן, עם עלה של זית. עם הסמל ועם הדימוי. ואם יורשה לי לסיים בהבעת משאלה - אבקש לך רק זאת: שלעולם לא תראה יונה מגואלת בדם, מתבוססת בגסיסתה. תודה שאתה בא לעולם, ועם בואך - שנינו נולדים. יש תקווה.

לתת. תודה שהענקת לי לחוות את הנתינה כחסד. אהיה, כמשוער וכצ' פוי, סבא רך כפי שהייתי אבא רך, עשוי מרשמלו ודמעות. ייתכן שלא תמיד אקלע למטרה, ודאי ארבה להחטיא, אבל גם אם וכאשר אעשה זאת, דעי כי פספוס של סבא הוא סוג של קליעה למטרה. הוא אינו החטאה.

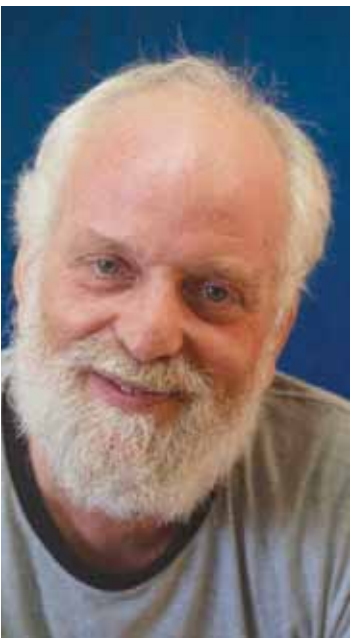
סבא אינו בהכרח איש זקן, אבל סבא ודאי כבר אינו ילד. זה כן. דילגתי על שלב "המבוגר האחראי", אולי משום שהאחראית בביתנו היא אשתי, אבל ל(אנחת) רווחתי, סבא, אם אני מבין נכון, לא אמור להיות אחראי אלא בעיקר לפנק, לשעשע

פירושו לחוות "הורות שנייה"? האם הסבאות מאפשרת השתתפות במקצה שיפורים של היות הורים? שאלות שעוד מעט אקבל תשובות עליהן.

היותי סבא תעמיד אותי באתגר החשוב ביותר שהחיים עשויים לזמן למי שזוכים להגיע להיות סבים - אתגר הנתינה. "תפילתי דבר איננה מבקשת, תפילתי אחת והיא אומרת ה'א לך", כתב בשעתו נתן אלתרמן. אכן, אין מבחן אנושי מאתגר ומרגש יותר מאשר מבחן הנתינה, זו אשר מגולמת ביפה ובזכפה שבתפילות.

תודה, לילכי, שזיכית אותי בזכות

תוכן

שי לשבת
עמ' 38 • חני סולומון

צליל שביר
עמ' 36 • מיקי נירון

תכלה שנה
עמ' 16 • עזרא דלומי

מערכת
הזמן הירוק
www.zmanyarok.com
מאחלת
שנה
טובה
ומתוקה!

קרואזר 770 Cruiser

www.cruiser770.co.il

הרולס רויס של החשמליות

מבצעים מיוחדים לחגים

היבואן הבלעדי של מותג הרכינע (סגווי) Cruiser Inmotion

הגיעו דגמים חדשים של אופניים חשמליים

היבואנים הבלעדיים של מותג הקלנועיות

על קלנועית או אופניים החג הזה לא נשארים בבית...

מבחר דגמי 2014

המותג המוביל בעולם - עכשיו באספקה מיידית ואופצייה לתשלומים

המכירה ליחידים ובסיטונאות

לתיאום פגישה בבית הלקוח נא להתקשר ל: 03-5019903

התקשרו עוד היום לקבלת נתונים טכניים והתייעצות לפני קנייה, להתאמה מלאה למגבלות ולצרכים שלכם
קרואזר 770 אינטרנשיונל בע"מ. רח' העצמאות 10, יהוד | טל. 03-5019903
דילרים וסוכנים, לפרטים: office@cruiser770.com

המועצה הארצית הגדילה את היקף יחידות הדיור בעוטף עזה

בוטל הדיון בנושא הרחבת יחידות הדיור במושבים ובקיבוצים בגין ניגוד אינטרסים. התנועה הקיבוצית קראה לשר הפנים להוציא את הטיבול בנושא מידי המועצה עקב העיכוב המתמשך בבניית כ-3,000 יחידות דיור בקיבוצים

את הנושא מסדר יומה.

נגה רוזנברג

בעקבות האירועים האחרונים ולנוכח המצב הביטחוני בדרום, המועצה הארצית לתכנון ובנייה, בראשות מנכ"ל משרד הפנים ד"ר שוקי אמרני, אישרה פה אחד עדכונים בתמ"א 35 שיאפשרו חיזוק יישובי עוטף עזה והגדלת האוכ"ל לסייע באופן משמעותי. ההקלות שאושרו: הגדלת היקף יחידות דיור המאושרות ביישובים, ביניהם 14 קיבוצים במועצות האזוריות חוף אשקלון ושער הנגב. לצורך כך ייקבע

כי היקף יחידות הדיור (יח"ד) ביישובי עוטף עזה יוגדלו מ-400 ל-500; במושבים הקיימים בתחום עוטף עזה ניתן יהיה - נוסף על הגדלת היקף יחידות הדיור ל-500 - גם לממש יחידות דיור שלישית בתחום הנ"ל; קביעת צפיפות המינימום למגורים ל-1.5 יחידות דיור

קיבוץ זיקים. צילום אבי אובליגנר

מיום שהממשלה צריכה לעמוד מאחורי יישומם.

על פי נתוני התנועה הקיבוצית, בקיבוץ רגבה ממתנים לאישורן של 350 יח"ד, בעין המפרץ ל-450 יח"ד, בגבעת חיים ל-480 יח"ד, בשפיים ל-500 יח"ד, ובקיבוץ מעגן מיכאל ל-900 יח"ד נוספות. לעומת זאת, ברמות מנשה, יגור, תל יצחק, גבעת חיים איחוד, געש, העוגן, מעברות, גבעת ברנר וקיבוצים נוספים - ממתנות לאישור בין 400 ל-1,000 יח"ד נוספות ככל יישוב. סך הכול מדובר בכ-3,000 יחידות דיור שבנייתן מתעכבת כבר מ-2008 כיוון שטרם אושרו באמצעות העדכון לתמ"א 35.

המועצה הארצית נמסר כי היא רואה חשיבות בקידומה של החלטה זו, ולכן ההחלטה הועברה להערת הוועדות המחוזיות ל-30 יום ולאחר מכן תוכל המועצה לאשר את ההחלטה. הקלות אלו עולות בקנה אחד עם הדרישה של יישובי העוטף לחוקם ולהגדילם. חיזוק ופיתוח ההתיישבות היהודית ביישובי עוטף עזה היא משימה לאומית. לצורך יישום מדיניות זו נדרשת מערכת התכנון לנקוט צעדים משמעותיים שיבטיחו את ההתפתחות והאטרקטיביות של ההתיישבות באזור, ציין השר סער.

שר האוצר יאיר לפיד וראשי המועצות בדרום. צילום יחצ

לפיד: עוד 15% הנחה בארנונה לתושבי הדרום

אשר אמדו

"כחלק מהסיוע לדרום החלטנו לתת עוד 15% הנחה בארנונה. הרשויות צריכות עוד כסף בגלל המלחמה, אז אנחנו מאפשרים להן להעלות את הארנונה ומשפים אותן כדי להקל עליהן לעבור את התקופה הזאת", אמר שר האוצר יאיר לפיד בביקור שערך בשבוע שעבר באזור הדרום.

ההנחה מתווספת להנחה שממנה כבר נהנים יישובים אלה, בהיקף של 24%. היא תמומן מתוספת תקציבית בהיקף של כ-20 מיליון שקל בשנה שיעביר משרד הפנים לרשויות המקומיות בנגב.

במסגרת ביקורו ערך שר האוצר סיור במפעל "מטבחי זיו" יחד עם מנהל המפעל אבי זיו, נשיא התאחדות התעשיינים צביקה אורן, וראש המועצה האזורית שער הנגב אלון שוסטר. לאחר הסיור נפגש השר עם 50 תעשיינים

ממפעלים בשררות ובעוטף עזה לשיחה פתוחה על התפתחות התעשייה בדרום והאתגרים העומדים בפני העסקים בדרום לאחר מבצע "צוק איתן".

השר לפיד התייחס בפגישה לנושא התקציב, והדגיש שמשרד האוצר ערוך להגשתו. כמו כן התייחס השר למערכת הביטחון ולתקציב שצריך להינתן לאתגר המנהרות, לאיום הפצמ"רים, ולאיומים עתידיים שנדרש לתת להם מענה.

מאז תחילת מבצע "צוק איתן" אישרה הממשלה תכנית סיוע רבי-שנתית ליישובי הדרום בהיקף של כ-400 מיליון שקל. שר האוצר אמר כי בימים אלה מגבש משרדו את מסגרת תקציב 2015 וכי זה יוגש בימים הקרובים. לרבי-יו, מטרת השיחה הייתה לשמוע ישירות מהתעשיינים על הצרכים הייחודיים של התעשייה בדרום, וזאת כחלק מהעבודה המשותפת של שר האוצר עם התאחדות התעשיינים.

קבוצת שילר מבקשת שימונה לקיבוץ ועד ממונה מרצון

יעקב לזר

חברי קבוצת שילר קיבלו את הצעת ועדת המינויים של הקיבוץ לפנות לרשם האגודות השיתופיות, עו"ד מירון הכהן, על מנת שימנה לקיבוץ ועד ממונה מרצון. פנייה לרשם בעניין זה תיעשה בימים הקרובים, ועד שהמהלך יתבצע התבקש היו"ר הנוכחי של הקיבוץ, גברי ברגיל, להמשיך בתפקידו.

קבוצת שילר נחשבה עד לפני שנים לא רבות לקיבוץ איתן כלכלית. האי-תנות הן הגיעה בעיקר מרווחי מפעל שילטקס (נוסד ב-1962) שייצר רוכסי נים, שרוכים לנעליים, גומיות להלב"ב שהתחננה וכיו"ב. המפעל היה רווחי ביותר בשנות ה-90, אבל לאחר מכן החל לשקוע, כאשר ייצור זול מהמזרח הרחוק תפס את מקומו של הייצור בשוק המקומי. בשילטקס זיהו את המשבר וניסו לעבור למוצרים טכניים

של התנועה הקיבוצית. קבוצת שילר משופעת בחברים בעלי ניסיון כלכלי מוכח, אך כדי לסייע בתיקון המצב שנוצר הוחלט להביא לקיבוץ יו"ר חיצוני, בתקווה שהוא יצליח לחולל בו את השינוי המתבקש. היו"ר שנבחר הוא גברי ברגיל מרמות מנשה, בעבר מזכיר הקיבוץ הארצי ומזכיר התנועה הקיבוצית, אך כנראה שגם הוא לא הצליח להוציא את העגלה מהבוץ, ובאין ברירה החליט הקיבוץ לבקש ועד ממונה מרצון. ההחלטה מביטאת ללא ספק משבר אמון בין חברי הקיבוץ והנהגה, ועדות למשבר הזה ניתן היה למצוא לאחריה בעיתונות הקיבוצית. הבקשה תונח כאמור בפני רשם האגודות השיתופיות והוא בוודאי ייענה לה.

"הזמן הירוק" ביקש את תגובתו של אילון אוקו, יו"ר ועדת המינויים של קבוצת שילר, שהביאה את ההצעה בפני הקיבוץ. אוקו העדיף שלא להגיב.

בתחום הרפואה והספורט, אבל המערכת החדשה לא הצליחה להתרומם, ובתחילת 2012 החליטה ההנהלה הכלכלית של שילר לסגור למעשה את המפעל, ולאפשר לו לפעול רק בהתאם להזמנות, ובתנאי שהקיבוץ לא יצטרך להורים אליו כספים.

רמת החיים הגבוהה יחסית שהייתה נהוגה בשילר במשך השנים, הקשתה מאוד על ההנהגה הפנימית של הקיבוץ לעבור למשטר של צמצום והידוק החגורה. כספים שהיו לקיבוץ במסגרת הון עצמי, בחלקם כספי שילומים ליוצי"א גרמניה, נסגרו בקרנות חיצוניות שאמורות להבטיח זכויות של חברים כמו פנסיה וכיו"ב. גם המעבר מקיבוץ שיתופי המתנהל ברמת חיים גבוהה לקיבוץ מתחדש, הצריך את ההבטחות הכספיות שלו. המצב, נכון לשנים האחרונות, הוא שעם ההכנסות שיש לשי"לר בשוטף הקיבוץ מתקשה מאוד לתפקד, והוא נחשב לאחד מקיבוצי המצוקה

עמירם עיצוב

הרותם 8 רשפון 09-9583728

www.amiramdesign.com

עבודות שירות לפורצת לבתים בקיבוץ

השופט התחשב בנסיבות חייה של הנאשמת, שעד גיל 18 התחנכה בבית אומנה בקיבוץ

יעקב לזר

פורצת בת 24, שפרצה לבתים בקיבוץ בו התחנכה וגנבה מהם רכוש וכרטיסי אשראי, הורשעה על פי הדין דאתה בבית משפט השלום בפתח תקו וזוהו ונגזרו עליה שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. הנאשמת התגוררה בבית אומנה בקיבוץ מגיל שש ועד גיל 18. בהגיעה לגיל 18 עזבה את בית האומנה, אך נהגה לבקר בו. ביולי 2012 הגיעה הנאשמת יחד עם שתי חברותיה לבית האומנה שהיה ריק מיושבי באותה עת. היא נכנסה לבית הוריו של אב האומנה בעזרת מפתח שהיה

חבוי מחוץ לבית, ונטלה רכוש בשווי כולל של 7,000 שקל. בין היתר לקחה שרשראות זהב, טבעת נישואים, שני שעוני יד מזהב, סיכה מוזהבת, כסף מזומן, צרור מפתחות וכרטיס אשראי. כרטיס האשראי נחסם לשימוש לאחר שבוצעו בו 25 עסקאות בסכום של 7,700 שקל. כמועד אחר באותו חודש נכנסה הנאשמת דרך חלון השירותים לבית אחר באותו קיבוץ, וגם ממנו גנבה שעונים, טבעות זהב, שרשרת ותליון נים מזהב, בשווי של 12 אלף שקל. בנובמבר אותה שנה הגיעה עם חבר לקיבוץ. החבר קרע את הרשת בה לון השירותים, הרים אותה על כתפיו

וכעלת קשיי קשב וריכוז, עם קושי בהסתגלות למסגרות נורמטיביות. לצבא לא גויסה על רקע אי-התאמה ובגיל 20 עברה להתגורר במרכז הארץ והתחברה עם צעירים המעוררים בים בעבירות גניבה והתפרצות. במאסר השנה החלה הנאשמת לעבור טיפול פרטני במטרה לשקמה. היא הביעה חרטה בפני המשפחות של בתיאן פרצה, ושתי המשפחות מסרו בבית המשפט כי הן מעוניינות בשיקום ובשילובה במסגרת נורמטיבית. השופט ד"ר עמי קובו הרשיע את הנאשמת, אך בהתחשב בנסיבות חייה הקשות ובנכונותה לעבור תהליך שיקום, גזר עליה שישה חודשי מאסר,

שירוצו בעבודות שירות. "סבורני כי הנאשמת, אשר בילדותה סבלה מטרם אומות מפגיעות רגשיות, ולאחר מכן עברה למשפחת האומנה, שם זכתה לחום ותמיכה, סטתה לאחרונה מדרך הישר, ואולם לאור האמור בתסקירי שירות המבחן, ולאור דברי אב האומנה, הרי שקיים סיכוי סביר שהנאשמת תשתקם ותוכל לשוב לדרך אשר הת' וותה עבודה משפחת האומנה", כתב השופט קובו. נוסף לשישה חודשי עבודות שירות בפועל שירוצו במפעל מוגן באשקלון, נגזרו על הנאשמת עוד שישה חודשים על תנאי, והיא תשלם למשפחות מהן גנבה סכום של כ-10,000 שקל.

מחקרים היסטוריים ויישומיים הוצגו בסמינר השנתי של חוקרי הקיבוץ

שרה כוכבי

הסמינר השנתי של חוקרי הקיבוץ, המשותף ליד טבנקין ולמכון לחקר הקיבוץ באוניברסיטת חיפה, התקיים

בשבוע שעבר ובו הוצגו מחקרים היסטוריים ומחקרים יישומיים, המאפשרים מתן כלים לתנועה הקיבוצית ולקיבוץ צים. יניב שגיא, מנכ"ל גבעת חביבה, פתח

את הסמינר והתייחס בדבריו לחיבור של המחקר לחיי הקיבוץ המתגבשים כיום. "בעיניי ההתכנסות הזאת תואמת לראייה שחוקרים לא פועלים מטעם מישוהו. אתם חוקרים את מה שהיה ומגיעים לתובנות לגבי מה שיהיה. זה חשוב ומחייב, כדי שהתנועה הקיבוצית תהיה בת-קיימא ועם יכולת להתקיים כתנועה רלוונטית גם בעתיד. החיבור בין מוסדות המחקר ופעילויות התנועה הקיבוצית בהווה, לבניית חברה משותפת", אמר.

עסקו בנושא עיצוב המרחב הקיבוצי. ביד טבנקין מתבצע כיום מחקר פעור לה. מדובר במחקר מתמשך מהשלב של סקר הצרכים ביישוב, וכבר מציע דרכי התבוננות וכלים ממשיים לצורך תי התכנון בקיבוצים. התבוננות של המחקר הזה מחברות בין צורכי החבר המשתנים והמרחב האקולוגי, הציבורי

והפרטי, המהווה מרכיב ייחודי ביישוב הכפרי וכזוה הוא מושך אליו חברים חדשים, המעוניינים בחיים קהילתיים ואיכותיים. מחקרים נוספים הציגו את מגוון הקיבוצים החדשים ומקורות ההשפעה להקמתם כקהילות שיתוף פיות במרכזי ערים, בעיקר בפריפריה.

תחנת הכוח דליה אנרגיות. צילום יחצ

קרוב ל-40 קיבוצים יתחברו לתחנת הכוח הפרטית דליה אנרגיות

אשר אמדו

חברת דליה אנרגיות חתמה לאחרונה על הסכם לאספקת חשמל לכ-40 קיבוצים ברחבי הארץ. מדובר באספקה של כ-150 מגוואט, שהם כ-1.1% מכוח שר הייצור המקסימלי של חברת החשמל. לדברי "כלכליסט", החיבור מיועד להתבצע ברבעון השני של 2015, הוא מועד ההפעלה הרשמית של תחנת הכוח. דליה אנרגיות היא חברה פרטית אשר התאגדה ב-2005 במטרה להקים תחנת כוח, באתר צפית שליד קיבוץ כפר מנחם, המונעת בגז טבעי בעלות של כ-5 מיליארד שקל ובעלת כושר ייצור של כ-870 מגוואט. עם השלמתה עתידה התחנה להיות אחת מתחנות הכוח הפרטיות הגדולות בישראל, שתספק כ-6.8% מכושר הייצור המתוקן של משק החשמל. החברה - שבבעלות קרן תשתיות ישראל (20%), משק אנרגיה (החברה פרטית) בבעלות משקי הקיבוצים ומשקי התק"מ (47.7%), חירם-אפסילון (25.6%) וחברת אס.איי אינט'אנרג' גרופ (הכרה בת של חירם-אפסילון, 6.7%) - תייצר בשלב הראשון חשמל בהספק של 435 מגוואט, ובשלב השני (חודשיים לאחר מכן) 435 מגוואט נוספים, ובסך הכול כאמור 870 מגוואט.

מאות טאבלטים וקלמרים הוענקו לתלמידים בעוטף עזה

חלוקת הקלמרים בבית"ס חופים. צילום: עדי שחם

יפעת זילברשטיין

מאות טאבלטים חולקו לרגל תחילת שנת הלימודים לתלמידים ביישובי עוטף עזה במועצות שער הנגב ואשכול, בטקס בהשתתפות ראשי המועצות אלון שוסטר וחיים ילין. חלוקת הטאבלטים על ידי קרן אתנה ובנק מסד התאפשרה בסיוע של חברת ביטוח ישיר.

בין השאר זכו בטאבלטים תלמידים מהיישובים: כפר עזה, נחל עוז, סופה, חולית, כיסופים, כרם שלום, עין השלושה, נירים ונחל עוז. מנכ"ל בנק מסד, יעקב שורי: "אחרי תקופת הסבל הארוכה שעברה על ילדי עוטף עזה, הייתה זו הנאה עצומה וסיפוק רב לראות את השמחה בעיניהם של הילדים כשקיבלו את הטאבלטים החדשים. אנחנו מקווים כי הטאבלטים יסייעו לתלמידים היקרים האלה לחזור ולהשתלב בשגרת החיים והלימודים". במקביל תרמה הקהילה היהודית בטוסון, אריוונה, קלמרים למאות תלמידי דים שעלו לכיתה א' במועצה האזורית חוף אשקלון. התרומה שבוצעה בעקבות מבצע "צוק איתן", נעשתה במסגרת פרויקט "שותפות ביהד" של הסוכנות היהודית, מועצה אזורית חוף אשקלון וקרית מלאכי. עדי שחם ועידית עשור מהשותפות, יחד עם נציגת אגף החינוך של חוף אשקלון אילנית יוסף ומנהלת בית ספר חופים הדס פרץ, חילקו את הקלמרים בכיתות א'. התרגשות גדולה ניכרה בקרב התלמידים, והם אף שאלו על אפש' רות לשלוח משהו חזרה. המורות ביקשו לשלוח תודה יצירתית לטוסון, ובקרוב יישלחו ציורים בשם התלמידים.

***61,800 ₪**
בלבד

ובנוסף, חלון מלא ונג מתנה!
שנתיים אחריות ללא הגבלת ק"מ

מבצע בפולריס

RANGER DIESEL

ליטמק החדשה

המבצע
לחודש בלבד!
11.9-11.10/14

התמונה להמחשה בלבד

RANGER EV

RANGER DIESEL

RANGER 900 XP

RANGER 800 XP

RANGER 400

הריינג'ר שכבש את שוק הדיזל בישראל
עכשיו במחיר מדהים עם שנתיים אחריות!

חייגו עכשיו: *2717 והזמינו נסיעת מבחן

POLARIS
The Way Out.

מוטוספורט מקבוצת דוד לובינסקי | שוקן 16 תל-אביב | www.motosport.co.il | חפשו אותנו ב-f |
*המחיר לא כולל מע"מ ואינו כולל אגרת רישוי.

התנצלות על הצורך בהסבר

(תגובה לתגובתו של איתן קליש, "הקיבוץ המתחדש אינו קואופרציה 11.9.14)

כמורה, כמדריך, כמנחה וכמרצה, השתדלתי ככל שניתן להיות נאמן לכלל לפיו - "המוסר תמיד אשם". רוצה לומר, כי אם אחד ממאזיניי בשיחה זו או אחרת פירש את דבריי באופן שלא שיקף את מה שהתכוונתי לומר, ראיתי בכך נו"ן (כלומר "נכשל") שלי ולא של המקשיב (או של הקורא), שיכולתי לומר עליו "בשקט! לא הבין? בעיה שלו... אז אני מסכם את גישתי: המקשיב לא הבין? בעיה שלי!

שכן, ככל הנראה, לא הצגתי את טיעוניי כיאות - ולכן עליי לשוב להבהיר, להדגיש ואולי אפילו לתקן את מה שאמרתי - ולקוות שבפעם הזאת אצליח יותר.

כאשר אני קורא בזמננו הירוק של השבוע שעבר את דברי איתן קליש מגזית, הנושאים את השם "הקיבוץ המתחדש אינו קואופרציה", וזאת בתגובה לרשימתי משבוע קודם שבה הצעתי לקיבוץ להגדיר עצמו כ"יישוב קואופרטיבי", אני חש חובה להבהיר ולהבליט את מה שכנראה לא הצלחתי להציג בבהירות מספקת - ולכן אני משי-לים ומתקן:

אתחיל מהטיעון הראשון של איתן הכותב כך: "הערבות ההדדית אינה נזכרת כלל בהצעתו של אסם".

אז אעתיק ממאמרי בצורה יותר ברורה את מה שכתוב בו, ולא אוסיף מילה על מה שכבר נכתב, גם אם אשנה קצת את המבנה: "הקיבוץ הקואופרטיבי בנוי מעגלים אישיים ומשפחתיים ומבוסס על קשר ושיתוף פעולה בין מעגלים אלה, המקיימים ביניהם ערבות הדדית מוסכמת ומחייבת". אכן לא פירשתי "איך" (רשת ביטחון, השתתפות בהוצאות בריאות, חינוך, קרן עזרה הדדית וכיו"ב) ואולי היה צריך לעשות זאת, כדי שאיתן לא יחוש שהנושא לא הוזכר.

בהמשך דבריו טוען איתן כי "עקרון השוויון גם הוא לא נזכר כלל בהצעתו של אסם".

עברתי על הכתוב ונוכחתי כי אכן המילה "שוויון" כשם עצם מופשט אינה נזכרת. מכאן אני למד כי לא הצלחתי לבטא את תמיכתי בשוויון הזה, שבו אני מאמין, כאשר תיארתי את הקיבוץ

הקואופרטיבי כ"קהילה דמוקרטית של חברים וחברות שווי זכויות" ובהמשך כתבתי כי הקיבוץ הקואופרטיבי "מתנהל במישור הקהילתי והעסקי תוך קיום העיקרון הבסיסי 'חבר אחד - קול אחד' וזכות לקבל חלק שווה מן הרווחים".

שתי טענות נוספות של איתן מבהירות לי מדוע לדבריו הצורה שבה הצגתי את שהוא התרגום העברי של "קואופרציה", גם הוא "יוצא צולע" מהצעתי, שכן הוא, לדבריו, היה "מצפה שאסם יקבע נחרצות שאמצעי היי-צור של הקיבוץ יישאר משותפים".

תמיד היה בא עם לב ענק

דברים שנישאו על קברו של זאביק עציון בקיבוץ נירים לרגל שלושים למותו

אחרי ארבע שעות הרים טלפון והסביר לי כי ברשת הקשר הוא שומע על מתיחות באזור מגוריו, ומפאת תפקידו לא יוכל לעזוב את השטח.

כך החל מבצע "צוק איתן".

כזה הוא היה זאביק.

כשהכול אמרו, "אם זאביק בשטח, אין כל מתח".

אלפי בני י"ב ומדריכיהם, צוות אגף המשימות הרחב - שנה אחר שנה נפגשו יחדיו עם זאביק במסעות וברפסודיות.

תמיד היה בא עם לב ענק, חיוך, רוגע ועם יכר לת אדירה של יחסי אנוש ורתימה משמעותית למשימות.

נאוה והילדים, דעו לכם שזאביק העניק לכולנו את התחושה שאנו משפחה אחת לכול.

היו גאים בו ובמורשת שהנחיל לנו.

מה נעמתי לי זאביק אחי, עוד נתראה שם למי עלה.

יואל מרשק, קיבוץ גבעת השלושה

סיפורה של רפת אחת בנחל

עו, הקיבוץ הזה שבגבול עזה, הקיבוץ שספג וספג וספג, וגם איבר ילד שהפך לילד של כולנו, יש רפת. רפת פצצות קוראים לה. כשמה כן היא. רפת שמנני בה המון חלב, למרות אינסוף הפצצות שנוחתות עליה.

ברפת הזאת בנחל עוז עובדים כמה גיבורים. הרפתנים ורפתנית אחת, שרי שמה. הם נשארו בקיבוץ כמעט לברם ולא הפקירו את הפרות והעגלים שלהם, אפילו לא לרגע. באהבה. אהבה גדולה. אנשי ארץ ישראל האמיצים.

ועכשיו? כשירד השקט (בינתיים) הם יעמדו מול האמת הקשה באמת. המדינה הפקירה אותם. לא, אל תטעו, לא בגלל שהם המגנים בגופם על גבול המדינה. בגלל שהם רפתנים. ולמה? כי המדינה החליטה לסבסד דווקא רפתנים ברומניה, ביוגוסלביה ובאיי רופה בכלל, ולייבא גבינות ומוצרי חלב. לטפח את רפתני המדינות השלולות.

ומה על הרפתנים שלנו? רפתני נחל עוז? מה על המגנים האמיתיים, בוני הארץ שלנו? הן שר האור צר אמר בקולו "מדינה לא נוטשת יישובים". חקלאים כן? הם ימשיכו להגן על המדינה ועל הרפת שלהם בגופם ולהתפלל שיחזיקו מעמד כלכלית. כי המדינה שכחה אותם. אני לא שוכח, חת, ולכם אסור לשכוח.

וראש הממשלה ושאר מקבלי ההחלטות? תקר-או את סיפורה של הרפת הזאת, ותחשבו עליה כש תתגאו ביבוא הגבינות מאירופה. יבוא שעניי עירך לא יקנו, לא ייהנו, וגרוע יותר... אולי חס וחס לילה ייעלמו.

הדס שטייף

נאוה - הרעיה והאם המסורה. הילדים - מעיין, גיל, עומר, טל ונטע.

ההורים - משה ובתיה. האחיות - סמדר, וחברי קיבוץ נירים.

כולכם החזית האמיתית של מבצע "צוק איתן". ראו איזה כנס גדול מתקיים כאן סביב קברו הרענן של יקירכם זאביק עציון.

באו ראשי המועצות של עוטף עזה, איתן ברושי מזכיר התנועה הקיבוצית ופעיליה, ח"כים רבים של היום ולשעבר, מפקד פיקוד העורף אלוף אייל אייזנברג ואלוף פיקוד דרום לשעבר האלוף במיל' טל רוט, ואלפי חברי עוטפי עזה, שהנם חוד החנית של מדינת ישראל.

שתי תמונות חזקות עם זאביק עלו בי בדרכי לכאן:

הראשונה, לעת מסע בני י"ב שתמיד נערך על גבולות המדינה - פעם על ציר המערכת של רצות עזה ומצרים, ופעם על גבול ירדן.

כי זאביק תמיד אמר לנו שהיכן שיידושו בני י"ב, שם הם יאמינו במולדת, ילמדו להכירה ואף יילחמו עליה.

במסע האחרון לפני הירידה הנוראית של מעלה עקרבים נפלה בת קיבוץ מהאופניים ונדרשה לטיפול רפואי. זאביק מיד היה במקום עם תיק החובשים והחל לטפל בה.

כעבור דקותיים, במרחק של 200 מטר, נפל בן י"ב בדואי שהצטרף עם 90 חבריו הברדואים למסע שלנו וזאת במטרה לעודדם להתגייס לצה"ל.

זאביק עזב מיד את בת הקיבוץ ורץ לטפל בבדואי. צעקתי לו, למה? והוא הסביר לי בשקט עם החיך המהפנט שלו - כי בבדואים אין מי שיטפל, ובבני הקיבוץ תמיד יש מי שיטפל.

נדהמתי וחיבקתי אותו חזק.

תמונה שנייה אירעה כאשר קיבלנו אישור מא' לוף פיקוד מרכז להקים מטה לחיפוש אחר שלושת הבנים החטופים, והתברר לנו 24 שעות לפני הביוצו כי צה"ל דורש הצטרפותו של חובש למבצע. מיד הרמתי טלפון לזאביק, ותשובתו כמו תמיד: אני אורז את תרמיל החובשים ומגיע לאום דאראג' לעזור בחיפושים.

עו"ד הכהן: אנחנו מבחינים היום בניסיון להגדיר מחדש את תעודת הזהות הקיבוצית. צילום יחצ

אנחנו מזדהים תנועת חזרה של המטוטלת

אין ספק שתהליך השינוי וההגדרה מחדש עשה טוב לקיבוצים * העובדה שהקיבוצים יצאו מהמשבר, מאפשרת להם לחזור ולדון בשאלות של זהות ודרך * הקואופרטיב הוא המודל המובהק של שילוב נכון בין כלכלה וצדק חברתי * ריאיון עם רשם האגודות השיתופיות עו"ד מירון הכהן

יעקב לזר

רשם

האגודות השיתופיות, עו"ד מירון הכהן, מאמין גדול במודל הקואופרטיבי וחו" שב שהוא מודל כלכלי וחברתי נכון יותר. העובדה שמתקף תפקידו הוא אחראי על התאגדויות קואופרטיביות בארץ, הייתה אחת הסיבות שבגללן הסכים לקבל על עצמו את התפקיד. במסגרת סמכויותיו הוא יכול לסייע לקואופרטיבים הקיימים, כולל קיבור צים, והוא יכול לקדם הקמה של קו"אופרטיבים חדשים. על כך, בין היתר, שוקד משרדו בימים אלה.

"לקואופרציה יש ממד ערכי ויש מעמד משפטי, ואנחנו כרגולטורים, עוסקים מטבע הדברים יותר במע"מ המשפטי והפרוצדורלי", מסביר עו"ד הכהן. "יחד עם זאת צריך לומר, שחלק לא מבוטל מהאנשים שנמצאים פה, באגף לאיגוד שיתופי, כולל אותי, הגיעו לכאן מתוך הכרה שיש משהו במודל הקואופרטיבי, שהופך אותו למודל כלכלי חברתי יותר ונכון יותר. גם בארץ וגם בעולם, מבינים היום היטב את המגבלות של התאגידים והחברות בע"מ ומחפשים אלט"רנטיבות. המבנה הקואופרטיבי מספק פתרון לתחלואים מוכרים, כמו שכר בכירים מופרז, השתלטות של בעלי הון על חברות במטרה למצוץ את לשדון, חלוקת רווחים למספר מצומצם של בעלי שליטה לעומת שכר לא ראוי לאחרים, וכן הלאה. לא שהמבנה הזה מושלם, יש לו את הבעיות שלו שמוכרות לנו גם מהפסיקה וגם מההיסטוריה. בעקבות המחאה החברתית מדברים הרבה על כך שהחברתי והכלכלי צריכים ללכת ביחד, ואני חושב שהקואופרטיב הוא המודל המובהק ביותר בכיוון הזה, אם כי הוא לא המודל היחיד".

הוא נכנס לתפקיד בדיוק לפני שני ימים, והחליף את קודמו עו"ד אורי זליגמן, שכהן בתפקיד כ-25 שנה. הוא בנו של רב תנועת המושבים, מנחם הכהן, בן 54 ובעל תואר שני מאוניברסיטת ברעלי. כיהן מ-1993 כיועץ המשפטי של משרד התמ"ת, וב-2002

מונה לציר הכלכלי של התמ"ת בב"ריטניה.

המטוטלת הלכה רחוק מדי

ההתארגנות הקואופרטיבית מילאה תפקיד מרכזי בביסוס כלכלת היישוב היהודי לפני הקמת מדינת ישראל, ועליה התבססה במידה רבה כלכלת מדינת ישראל בשלושת או ארבעת העשורים הראשונים לאחר הקמת המדינה. עו"ד הכהן: "אחר כך התרחשה נפילה, בעיקר בגלל מחלות אופייניות לקו"אופרטיבים, כמו ריכוזיות יתר ושליטה מלמעלה על כל הפירמידה. כל עוד זה עבד מלמטה למעלה זה עבד נכון, הצליח וצמח. ברגע שההוראות התחילו לרדת מלמעלה למטה, העסק הסתבך עד כדי קריסה. בהתחלה קרסו המוסדות של חברת העובדים ואחר כך הגיע המשבר הגדול בהתיישבות העובדת, קיבוצים ומושבים".

"במשבר הזה הגענו היום לאיזושהי ישורת. בקיבוצים הייתה מלחמת הישרדות לא קלה במשך תקופה די ארוכה, שגרמה בהם לשינויים משמעותיים. היום אפשר לומר שהמשבר מאחורינו, והעובדה שקיבוצים יצאו מהמשבר, מאפשרת להם לחזור ולדון בשאלות של זהות ודרך, שבהן לא עסקו בשנים הקשות. יחד עם זאת צריך לומר, שישנם גם היום לא מעט קיבוצים שנותרו עם הרבה מאוד חובות".

יש היום בדיקת דרך בקיבוצים המתחדשים?

"בגלל המשבר, הייתה תנועה מאוד

חזקה מתוך המודל השיתופי החוצה לכיוון הפרטה. זה די מובן בסיטואציה שבה אנשים מצאו את עצמם עם איום על כל הנכסים הכלכליים המרכזיים שלהם. בתנאים כאלה אתה מנהל מלחמת הישרדות ומנסה לתפוס לעצמך נכסים שיוכלו להבטיח את עתידך. היום רואים בקיבוצים את ההשלכות של חלק מהמהלכים שנעשו על ידי חסידים בין האנשים ועל ידי הקהילה, ובמקום שאנחנו נמצאים, באגף הזה, אנחנו מזהים תנועת חזרה של המטוטלת. אני לא חושב שקיבוצים שהופרו טו יחזרו להיות מה שהם היו פעם, אני גם לא חושב שהם צריכים לחזור לשם, אבל ברור לגמרי שיש לנו כאן תנועת מטוטלת, שהלכה רחוק לכיוון אחד, ועכשיו היא חוזרת למקום פחות קיצוני".

"אחד הדברים שאני נתקל בהם כשאני מדבר עם חברי קיבוצים, הוא שחלקם יצאו מאוד מצולקים מהשיתוף פיות ומהרעיון הקואופרטיבי שעומד מאחורי השיתופיות הזאת, וכשאתה בא היום לדבר אתם על זה, הם לא כל כך רוצים לשמוע. לכן, בתהליך של חזרת המטוטלת לא מדובר על מעבר שיו לעכשיו אלא על תהליך שצריך לקחת את הזמן שלו".

בעצם מה שאתה אומר הוא שתהליך השינוי בקיבוצים הצליח, ומושג שרובם יצאו מהמשבר, הם יכולים להרשות לעצמם לעשות חשיבה מחדש על הדרך

"בהחלט. ואי אפשר להתעלם מנו"

שא נוסף שהשינוי פתר בתנועה הקיבוצית וזה הנושא הדמוגרפי. אם עד לפני כעשר שנים התנועה הייתה מה"קיבוץ החוצה, היום המגמה התהפכה ויש לחץ לחזור. אין ספק שזו תוצאה של השינויים שנעשו וגרמו לקיבוצים להיות מחדש אטרקטיביים בעיני הציבור. נים שלהם ולא רק בעיניהם. חלק גדול מהחוליים בקיבוצים שהיו מאוד מאוד ריכוזיים מבחינת ההתנהלות מול הפרט, נעלמו עם השינוי, מה שמאפשר ליותר אנשים להזדהות עם המבנה החדש. יחד עם זאת, גם הקיבוץ המתחדש אינו עשוי מקשה אחת, יש וריאציות שונות וכל קיבוץ כקיבוץ, וכל אדם כאדם, צריכים להחליט מה טוב עבורם. יש קיבוצים שנמצאים בקיצוץ האחד של הפרטה ומתנהלים במקום שהוא מאוד קרוב ליישוב קהילתי, לעומת קיבוצים שהם מתחדשים אבל שומרים עדיין על הרבה מרכיבים שיתופיים. אין ספק שתהליך השינוי וההגדרה מחדש עשה טוב לקיבוצים, ועם זאת היחס לרעיון הקואופרטיבי מקבל היום חשיבה מחודשת והוא הולך ומתגבר אצל יותר ויותר קיבוצים".

הוותיקים יעזרו לצעירים

בעקבות המחאה החברתית בקיץ 2011, צצות היום התארגנויות קו"אופרטיביות חדשות בארץ, מקצרין בצפון עד מצפה רמון בדרום. רבים עוסקים בתחום אספקת המזון, אבל גם בתחומים אחרים שנסקרו פה – קואופרטיבים של צרכנים, של ספקי

שירותים ושל יצרנים. כדי לפעול כחוק, כולם צריכים לקבל את אישור רשם האגודות.

נכון לומר שהרעיון הקואופרטיבי נמצא היום בתקופה של פריחה מחודשת?

"זה נכון. אנשים הגיעו להכרה שהמודל הקואופרטיבי עושה צדק יותר נכון בין אנשים והם פועלים בכיוון הזה. מספר לא מבוטל מבין פעילי המחאה פנו להקמת מיזמים כלכליים חברתיים, שחלק ניכר מהם הם קואופרטיבים. הם הקימו קואופרטיבים שבהם הכל עושים עבודה יפה. כשמדובר בהתארגנויות של צרכנים, המטרה בגדול היא הקטנת פערי התינוך והוזלת מחירים, וכשמדובר בקו"אופרטיבים של ספקי שירותים, הכיוון הוא יצירת יתרון לגודל וחלוקת רווחים באופן יותר שוויוני בין החברים. ברמה של הנוער והצעירים, אני חושב שקורים בתחום הזה דברים מאוד מעניינים, ולמען האמת זה גם היה אחד הדברים שמאוד משכו אותי לתפקיד הזה".

ככנס לזכרו של יהודה פז, העלית רעיון שקיבוצים וארגונים אזוריים יתמכו בקואופרטיבים החדשים

"אנחנו מנסים לסייע לקואופרטיבים הצעירים, שלחלקם יש קשיים שעומדים בפני כל עסק קטן שמישהו רוצה להקים. כפי שאמרתי חלק מהמייסדים הם אנשים שהגיעו לסיפור הזה דרך הפעילות החברתית שלהם, הם נעדרו ניסיון עסקי או ניהולי, ואין להם את ההון הדרוש להקים עסק. גם אם הם הקימו עסק כלשהו, בהרבה מקרים הנפח הכלכלי של העסק הזה הוא זניח. העדר ניסיון והעדר הון אלו שני המכשולים העיקריים שעומדים בדרכם של הקואופרטיבים הצעירים. מצד שני, הקיבוצים, לפחות חלקם, מנסים להגדיר לעצמם את הזהות שלהם כקואופרטיבים. בתחום העסקי התנועה הקיבוצית הקימה מפעלים לתפארת, גם קיבוציים וגם אזוריים, מנוהלים בצורה יוצאת מן הכלל. יש

"הבעיות בקיבוצים המתחדשים לא נגמרו. דווקא בגלל הזמן שעבר מאז השינוי, צפים היום למעלה כל מי נושאים שבזמנו בוצעו תוך כדי תנועה על מנת לתת פתרון מידי לבעיות שהיו אז. היום אנחנו רואים שיש מקום גם למקצה שיפורים וגם לשינויים נדרשים".

שנה טובה!

שנה חדשה היא גם הזדמנות להגיד תודה

אנו גאים להוביל את שיתוף הפעולה
הגדול ביותר בפריפריה בשנת 2013-2014
עם מיזם קואופ שופ בכפר.
תודה לכם בעלי הצרכניות
ולכם הלקוחות שנתתם בנו אמון.

שתהייה לנו שנה טובה ומוצלחת!

קואופ ישראל

"ההמלצה של התנועה להעלות את פנסיית הבסיס ל-40 אחוז היא נכונה, זה לא פתרון אופטימלי, אבל בנסיבות הקיימות זה הפתרון הנכון והצודק ביותר"

מהקיבוצים, העלו באופן וולונטרי את הפנסיה שהם נותנים ל-40 אחוז מהשכר הממוצע במשק. לכן חשבנו שבנושא הזה צריך לעשות חשיבה מחודשת, ולהתאים את הרברים. מצד שני ברור לגמרי, שכאשר אנחנו צריכים להחליט על מדיניות, והמדיניות הזו תונהג לכל רוחב המערכת, וכאשר קובעים מידה אחת שאמורה להתאים לכולם, זה פה ושם יוצר גם אי צדק. אני מניח, שאם היינו נדרשים היום לקבוע באופן פרטי ני את הפנסיה בכל קיבוץ, לא היינו יכולים לעמוד במשימה כזו. ההמלצה של התנועה להעלות את פנסיית הבסיס ל-40 אחוז היא נכונה, זה לא פתרון אופטימלי, אבל בנסיבות הקיימות זה הפתרון הנכון והצודק ביותר. היו אלי בשעתו פניות שאני אכריע בנושא הזה מכוח סמכותי, ואני חשבתי שיותר נכון שהתנועה תניע את המהלך הזה, כי יש פה איזושהו מסר, גם כלפי פנים וגם כלפי חוץ, שישנה מחויבות לפנסיונרים, ונכון שזה יגיע מבפנים ולא שגורם חיצוני יכפה אותו."

איפה עומדים הדברים בוועדת גלאון?

"הנושא המרכזי שעומד לדיון בפני ועדת גלאון הוא ההכרה בוותק של החברים לעניין הפנסיה, על מנת לתת לו ביטוי בגובה הפנסיה. כאן צריך לראות איך משלבים בסיפור הזה למשל את מימוש הנכסים שנעשה בחלק מהקייבוצים, שבו יש ביטוי מובהק לוותק של החברים. השאלה איך מיצרים את האיזונים הנכונים בין הדברים?"

היכן עוד דרוש מקצה שיפורים?

"נושא נוסף שבטיפול שלנו הוא מנגנוני הערבות הדדית בקיבוצים. המעבר לקיבוץ המתחדש הותנה בכך שיקימו בכל קיבוץ מנגנון של ערבות הדדית. לדוגמא: כל קיבוץ היה צריך להקים ועדה לטיפול בצרכים מיוחדים. מסתבר שבחלק מהקיבוצים הוקמו ועדות כאלה ובחלק לא וצריך לוודא שיקומו. נתקלנו במקרים שאנשים מצאו את עצמם בלי עבודה, והרף שהציב הקיבוץ על מנת שאדם כזה יזכה לקבל ממנו תמיכה הוא כל כך גבוה, שבפועל כמעט אף אחד לא יכול לעבור אותו. ברור לגמרי, שגם כאן צריך למצוא את האיזון הראוי, משום שאסור שהרף הזה יהיה יותר מדי נמוך, כי אז הוא משפיע על האיזון תנות הכלכלית של הקיבוץ. מצד שני לא יכול להיות שהרף הזה יהיה גבוה עד כדי כך שאף אחד לא יוכל לעבור אותו. זה נכון גם לגבי בעלי צרכים מיוחדים. מצד אחד קיים הרצון לסייע לבעלי צרכים מיוחדים, ומצד שני צריך לוודא שלא מטילים על הקיבוץ משא שהוא לא יכול לשאת. ככלל, התנאים של עזרה הדדית בקיבוצים המתחדשים מנוסחים במבחול מאוד מאוד עבה, ומייצרים מרווח מאוד גדול לפרשנות. הגענו למסקנה, שיש מקום לשרטט את הקווים האלה במבחולים יותר דקים, על מנת להגדיר יותר במדויק מה כן ומה לא."

לא ממלאים. מנקודת התצפית שלי, למקום הציבורי והחברתי שבו הקייבוצים נמצאים, יש בהחלט משמעות והשלכות לגבי ההחלטות המתקבלות בעניינים הקשורים אליהם."

למצוא את האיזון הנכון

השינוי שעבר על הקיבוצים, המעבר לקיבוץ מופרט, הסדרתי הפנסיה, הסדרתי השיוך וכיוצא באלו, הפילו על משרד הרשם עומס עבודה שהוא לא היה ערוך אליו. ספג אותו בעיקר עו"ד זליגמן, שהפך, במידה רבה בעל כורחו, למעין שופט חיצוני שנדרש להכריע במחלוקות פנימיות בתוך קיבוצים.

אני מתאר לעצמי שגם היום אתם מתקשים לעמוד בעומסים, למרות המקום האחר בו נמצאים הקיבוצים

"המשרד שלנו נמצא במצוקת כוח אדם נוראית, שמשליכה על הקצב שבו אנחנו יכולים להיענות לפניות אלינו. אם אני משווה אותנו ליחידות אחרות בממשלה, אין ספק שאנשים עובדים כאן הרבה יותר קשה. בכובע שלי כמנהל היחידה הזו, התחום הקייבוצי הוא אחד המרכזיים אתו אני צריך להתמודד. הבעיות לא נגמרו, דווקא בגלל הזמן שעבר מאז השינוי, היום צפים למעלה כל מני נושאים שבזמנו בוצעו תוך כדי תנועה על מנת לתת פתרון מידי לבעיות שהיו אז. היום אנחנו רואים שיש מקום גם למקצה שיפורים וגם לשינויים נדרשים."

למשל?

"הנושא המובהק ביותר הוא נושא הפנסיה. כאשר נקבעה בשעתו פנסיית הבסיס, חלק גדול מהקיבוצים לא יכלו לשלם אפילו את הפנסיה שנקבעה. היום, לשמחתי הרבה, רוב הקיבוצים עומדים ברף הקיים, נותרו לנו רק חמישה קיבוצים שקיבלו פטור ממשרד הרשם לעניין תשלום פנסיית הבסיס, משום שהם אינם יכולים לעמוד בו. לפי הנתונים שנמסרו לנו, חלק ניכר

שות, שנחלצו מיד לסייע. יש נכונות לעזור לקיבוצים האלה, בגלל המקום שהם יושבים בו, ומשום שהם ממלאים תפקיד לאומי מאוד חשוב. זה מה שעומד ברקע ולא יעזור כלום, זה בהחלט שם. אני לא רוצה ליפות דברים, אולי בעבר היו גם שיקולים אחרים שבהם נברקו הקיבוצים, אידיאולוגיים ואנטי-אידיאולוגיים, ואולי היום גם כאלה שניסו לסגור עם הקייבוצים חשבונות. האנשים שמאיישים היום את התפקידים הרלוונטיים, גדלו בתקופה אחרת, והם מגיעים לדברים עם הרבה פחות מטענים אידיאולוגיים. במסגרת השיקולים ברור לגמרי, שגורמים שממלאים בראייה של הממשלה צורך לאומי כלשהו, נבחנים אחרת מגורמים שאינם נתפסים כממלאים צורך כזה. בעיני יש קשר מאוד חזק בין הנכונות ליצור הסדרים מיוחדים לארגונים שנתפסים כמשרתים איזושהי מטרה ציבורית, לבין כאלה שאינם משרתים מטרה כזו."

אתה אומר לקיבוצים - אם תשרתו אינטרס ציבורי, היחס אליכם ישתנה

"אני חושב שתהיה לזה השפעה. היום כבר אין התיישבות חדשה בתחומי הקו הירוק, והמרחק בין המרכז והפרפריה בגלל התשתיות החדשות הצטמצם באופן ניכר. באר שבע נמצא במרחק שעה נסיעה מתל אביב, אותו הדבר לגבי הגליל התחתון. לכן, כש-קיבוצים באים היום ומבקשים שיכירם בצרכים המיוחדים שלהם, השאלה שנשאלת היא מדוע לכם כן ולאחרים? לא? אם הייתה הכרה שהקיבוצים משרתים צורך ציבורי חברתי משמעותי, היה מקום לעשות את ההבחנה הזו. כשזה לא נתפס כך, אז מטבע הדברים ההתייחסות היא פחות מאירת פנים ויש פחות נכונות ללכת לקראת הקיבוצים. זה כמובן מבלי לפגוע בכך, שחלק מהדרישות והבקשות שהקייבוצים מעלים הן צודקות כשלעצמן, ללא קשר לתפקיד שהם ממלאים או

מדוע לכם כן ולאחרים לא?

באותו כנס שנערך תחת הכותרת "הקואופרציה כמכשיר לבניית חברה טובה יותר בישראל", שלח עו"ד הכהן מסר ברור לכיוון הקיבוצים. הוא אמר, שכיום יש נגד הקיבוצים מתקן פה רגולטורית של גופים שונים, כמו רשות מקרקעי ישראל, רשות המים, רשות ניירות ערך רשות ההגבלים העסקיים ועוד, כאשר השאלה היא, מדוע יש צורך להעניק לקיבוצים יחס שונה מאשר לאחרים. ככל שהקיבוצים ישתלבו במאבק של החברה הישראלית לצדק חברתי, והם עצמם יהיו דוגמא לקהילות השומרות על ערכים של עזרה לזולת ותמיכה בחלשים, אמר הכהן, התמיכה הציבורית בהם תלך ותתחזק.

אתה טוען, שאם הקיבוצים לא ייתפכו במגזר ייחודי חשוב למדינה, ימשיכו לשאול מדוע מגיע להם יותר מלאחרים

"חשוב לי לומר שאני מדבר על כך כמתבונן מהצד, ואני לא חושב שאני כמעט להטיף מוסר למישהו בתנועה הקיבוצית, ודאי לא בתחום האידיאולוגי. כצופה מן הצד, אני נמצא בממשק שבין ההתיישבות כולה לבין הממשל, ואני רואה מה שקורה כאן ומה שקורה כאן. מצד אחד אנחנו מבחינים היום בניסיון להגדיר מחדש את תעודת הזהות הקיבוצית, מהצד השני אני רואה את מערך השיקולים שגורמים שונים כממשלה מביאים בחשבון כאשר נושאים שנוגעים גם לקיבוצים מגיעים לדיון. אין ספק שלמקום בו הקיבוצים ייצאו מבחינת ההגדרה שלהם, יהיה משקל בהחלטות שיתקבלו לגביהם. "הבוקר הגיע אלי נציג אחד מקייבוצי עוטף עזה, עם בעיה שיש להם מול רשות מקרקעי ישראל. בעיות שקיבוצים רבים מתמודדים איתן. הרי מתי טלפון לשני מנהלים בכירים ב-

בהם לא מעט אנשים שצברו המון ניסיון עסקי וניהולי וגם מבחינה כלכלית הם מצליחים. חלק גדול מהארגונים הקיבוציים נמצאים היום במצב כלכלי טוב, אני לא יודע אם הכי טוב ממה שהיו אי פעם, אבל בהחלט במצב מאוד טוב. במובן זה, ההפרדה בין הפוליטיקה לקואופרטיב עזרה להם, וברגע שהם התחילו להתנהל לפי שיקולים כלכליים נטו, כמובן מתוך לקיחה בחשבון את האינטרסים של החברים שלהם, התוצאות מדברות בעד עצמן.

"אני לא רואה כרגע את הקיבוצים והארגונים האזוריים מתייצבים לסייע לקואופרטיבים הצעירים במימון, דווקא המשבר לימד אותם שצריך מאוד מאוד להיזהר איפה משקיעים את הכסף שישנו. אולי הסיוע במימון יגיע, אם קואופרטיבים יוכיחו שיש בהם פוטנציאל עסקי ששווה להשקיע בו, כמו כל השקעה אחרת. אני כן רואה את הקיבוצים והארגונים מסייעים מתוך הניסיון העסקי והניהולי הרב שיש להם. אני יכול לומר שבתחום הזה מתגלגלים כרגע כמה רעיונות מעניינים, ואנחנו נמציאם בגיבוש פיילוט לסיוע מסוג זה עם התנועה הקיבוצית וארגונים אחרים. מדובר גם ביצירת קשר בין הקואופרטיבים החדשים ובין מנהלים מהתעשייה הקיבוצית, וגם בשיתופי פעולה כלכליים כמו למשל הקמת צרכניות משותפות של קיבוצים ותרשבי האזור הסמוכים. זה נמצא כרגע בשלבי התהוות ואני לא רוצה להרחיב על כך את הדיבור, אבל יכול להיות שתשמעו יותר פרטים כבר בחודשים הקרובים."

טענה שנשמעת הרבה היא שהרגולציה בישראל יודעת לעבוד מול תאגידים וחברות, ולא יודעת איך לאכול קואופרטיבים. יש בשורות בכיוון הזה?

"האגף של משרד רשם האגודות השיתופיות הוא חלק ממשרד הכלכלה, ומאז שנכנסתי לתפקיד אני מקדם שיתופי פעולה עם המשרד. בין יתר הדברים, אנחנו מתמקדים גם בתחום שלגביו שאלת. משרד הכלכלה הוא המשרד הממשלתי המובהק ביותר שמפעיל כל מני תכניות סיוע למגזר זרים שונים במשק. התחלנו לברוק עד כמה הסיוע הזה הוא גם מכוון קואופרטיבי. בחלק מהמקרים קואופרטיבים יכולים ליהנות מתכניות הסיוע האלה, בחלק מהמקרים מצאנו שהסיוע ניתן רק למי שהתאגד כחברה בע"מ ולא כקואופרטיב והתחלנו לפעול לשינוי המצב הזה. התחלנו לגלגל רעיון נוסף, לנצל את מה שהיה פעם מפ"י, מפעלי פיתוח יזמות, והיום קוראים לזה מעוף, ליוזם השתלמויות וליצור מרכזי ידע בתחום הקואופרציה. הכי וונה שיוזמים שמוכנים לשקול גם את הכיוון הקואופרטיבי, יוכלו לקבל שם סיוע והדרכה. קיבלנו רוח גבית מאוד חזקה לעניין הזה ממנכ"ל משרד הכלכלה, ואנחנו מתכוונים להביא אותו לכלל ביצוע."

"נתקלנו במקרים שאנשים מצאו את עצמם בלי עבודה, והרף שהציב הקיבוץ על מנת שאדם כזה יזכה לקבל ממנו תמיכה הוא כל כך גבוה, שבפועל כמעט אף אחד לא יכול לעבור אותו"

כחול לבן
זה משלנו

מכירת עודפים
של פוליסה קיבוץ זיקים

Home Sleep

סניפים

מחסני מזרנים - אלונים • כינרת

(בתוך הקיבוץ)

(בתוך הקיבוץ)

מיטה מעץ מלא***

רק 880 ₪

במקום 1560 ₪

מיטות מרופדות

מזרנים ארטופדיים

מזרן פולירון החל מ-189 ₪ x 12 תשלומים

מערכות מתכונות

Made In Germany מנגנונים חשמליים

מבצעים לחגים**

פוליסה
קיבוץ זיקים

אנחנו
מזרין או
מזרין
פולירון

פולירון עכשיו גם הכינרת!

ספות נוער

חדרי שינה מעץ מלא

דגם קווין

כורסאת חלומות

ספות אירוח

1-800-24-24 24

* בחוך הקיבוץ ** מבצעים לחגים עד ה-18/10/2014 *** מיטה זוגית 140/190 ניתן לקבל גם ברוחב 120, 160 ו-180 ס"מ

שעות פתיחה בראש השנה כיפור וסוכות" ערב ראה"ש (24/9): 10:00-13:00

25/9 שבתון ראה"ש - סגור | שישי שבת - פתוח רגיל

יום כיפור (3-4/10) - סגור

ערב סוכות וחג שני 10:00 - 14:00 | שבתונים 10:00-17:00

שעות פתיחה:

א'-ה' 11:00-19:00

שישי 10:00-15:00

שבת 10:00-20:00

home sleep מזרנים

חג בצל האיומים

ביישובי עוטף עזה לוקחים ברצינות רבה את איומי החמאס לחידוש הירי עם תום הפסקת האש במהלך ראש השנה, ולו בגלל ששום דבר לא השתנה במדיניות של ממשלת ישראל והמצור על הרצועה שריר וקיים

עודד ליפשיץ

בראש

השנה יסתיימו 30 ימי הפסקת האש עם חמאס. ביישובי עוטף עזה, ובמיוחד ביישובי הקדמי, מאמינים לאיר מיוחד של החמאס שיחדש את האש וחוששים ממטחי פצמ"רים כבדים. בחלק מהיישובים מתלבטים בשאלה אם להזמין לערב ראש השנה המוני אורחים, לפי

השנייה הרכה פחות, ובשנים הנותרות יש קיצוץ רוחבי, קיצוץ אנכי וקיצוץ משולב, ולא רואים אף שקל. הפרויקט הכי גדול בתכנית הוא הרחבת כביש 232, כביש האורך בעיר טף עזה מסעד לכרם שלום, משניים לארבעה נתיבים. בכביש הזה עוברת כל התנועה האזרחית הרגילה לאזור, כל התנועה הצבאית בימי רגיעה ובימי לחימה, וגם 400-500 משאיות כבדות של אספקה לעזה דרך מעבר סופה מדי יום. עומס התנועה עצום, התאונות רבות וקשות, וכבר מוזמן, לפני עשור או שניים, היה צריך להרחיב ולשדרג אותה. זה לא שיקום כמו שסלילת כביש דומה בגוש דן היא שגרת חיים רגילה שאינה חלק מ"שיקום גוש דן". אם לא די בכך, ביצוע הפרויקט מתוכנן לחמש שנים ויסיימו רק בסוף 2019! זו שערורייה: מדוע לא לקצר את הסבל והסיכון ולסיים בתוך שנה? מדובר בסלילה בשטח מישורי נוח שאין בו הרים נישאים, קרחוני עד או נהרות ענק שוצפים! לפי ניסיון העבר, עד לתום הסלילה יהיו לפחות שני סכבי לחימה נוספים!

רפת כמשל

בתכנית שיקום קודמת לאחר מבצע קודם הוחלט להקים רפת חלב משותפת לשני יישובים בקו הקדמי, הקיבוצים ניר עם וניר עוז, ולתת להם מענק כסך 9 מיליון שקל. זה פחות משליש מעלות הרפת והרבה פחות מהסכומים שח"כ סלומיאנסקי מוועדת הכספים מאשר פה אחד, כמו פיו, ומעביר ליישובים באזורים הרריים מצפון ומדרום וממוזרח לירושלים עוד לפני שאשר החברים מגיעים לישיבת הוועדה.

ב-2008 אושר המענק בממשלה, שרת החקלאות אורית נוקד הניחה את אבן הפינה לרפת, והמענק? הגיע רק מיליון אחד, בודד ועצוב. היום שתי מועצות אזרחיות, שער הנגב ואשכול, מוכנות לממן מחצית מיתרת המענק, שהיא 8 מיליון שקל. למרות זאת, המענק תקוע ואין עם מי לדבר בממשלה. שני הקיבוצים מימנו את כל הקמת הרפת, ולכן תקופת החזר ההשקעה, שבה כל רווחי הרפת משלמים את החוב, תתארך בשנים רבות. יוצא שהרפת, שנועדה לשפר את מצבם הכלכלי של שני הקיבוצים בקו הקדמי, אינה תורמת מאומה לכיסיהם. שר האוצר יאיר לפיד הבטיח לאחרונה ליישובים בעוטף עזה "כיפת ברזל כלכלית". הבטיח ולא קיים.

מה הפלא שלקביוצי הקו הקדמי אין אמון בהבטחות הממשלה והם חשים שהיא אינה סופרת אותם ממטר?

*גילוי נאות: הח"מ הוא חבר בניר עוז, אחד השותפים ברפת הנ"ל.

משיכת אוכלוסייה אליהם". בלימת העזיבות ביישובי הקו הקדמי, בעקבות הפגיעה הקשה בביטחון האישי והעלייה במפלס החרדה, בייחוד במשפחות עם ילדים, היא אתגר הרבה יותר רחוק מאתגר משיכת אוכלוסייה נוספת, קרי קליטה, בייחוד כשהסיכוי לקליטה ביישובי הקו הקדמי פחת בהרבה בעקבות אירועי "צוק איתן". למרבה האכזר והביזיון, לפי

מתמיד, חשופים לירי תלול מסלול ומאוימים בהחלטה ליישובים. איומים אלה מתקיימים באזור בעוצמה שאין שנייה לה באזורים אחרים של מדינת ישראל. יצוין גם כי על פי הנתונים שהצטברו במהלך מבצע 'צוק איתן', רובם המכריע של מקרי הירי מאזור עזה כווננו לעבר יישובים הנמצאים אים בטווח המוגדר בהחלטה זו". היישובים הקדמיים בעוטף עזה הוגי

נים טוענים שהמנצחים, ובעיקר צרפת ובריטניה, טעו אז בגדול כשלא גילו נדיבות כלפי גרמניה, שהובסה ונכנעה. כפו עליה הסכמים שכללו אובדן שטחים ומשאבים חיוניים, ותשלום קנסות כספיים אדירים שרוששו אותה ומנעו את שיקומה. גרמניה הידרדרה למשבר כלכלי עמוק וממושך ונאלצה להתקומם ולהפר את הסכמי הכניעה. כך נסללה הדרך, הקצרה והמסוכנת,

בית שנפגע בכפר עזה. צילום אביבית שוורץ ג'ון

התכניות הדמוגרפיות של משרד החקלאות וגורמי שלטון נוספים, כל ירידה במספר החברים בקיבוצי הקו הקדמי, בגלל עזיבה בעקבות אירועי "צוק איתן", בגלל מוות טבעי ואפילו, חלי לה, בגלל מוות מפעולות איבה – תאלץ את הקיבוץ שבו מדובר לוותר על חלק מאדמתו ולהעביר אותו לידי יישובים, בעיקר מושבים, שאינם בקו הקדמי המסוכן, והרבה יותר קל להם לקלוט חברים ומשפחות. זו הסיבה שהקיבוצים במועצה האזורית אשכול תובעים מהממשלה ומהכנסת לבטל את התכנית הדמוגרפית הפוגענית ששומטת את הקרקע מתחת לרגליהם, ולאשר חקיקה שתבטיח את זכויות הקיבוצים בכל שטחי הקרקע שהם מעבדים זה 60-70 שנה!

כביש זה לא שיקום

הממשלה אישרה תכנית שיקום חמש-שנתית ליישובי עוטף עזה בסך 1.5 מיליארד שקל. ניסיון העבר מוכיח שבתכנית כזו בשנה הראשונה מבצעים חלק לא גדול מההבטחות, בשנה

דרו בעבר כ"סמוכי גדר", והיום הם מוגדרים "יישובי הקו הקדמי". מדובר ב-23 יישובים: בעיירה אחת – שדרות, במושב אחד – נתיב העשרה, בכפר סטודנטים אחד – איבים, וב-20 קיבוצים. נמנה כאן את כולם, גזרו ושמרו: אור הנר, ארוז, גבים, זיקים, חולית, יד מרדכי, כיסופים, כפר עזה, כרם שלום, כרמיה, מפלסים, נחל עוז, ניר יצחק, ניר עוז, ניר עם, נירים, סופה, סעד, עין השלושה, עלומים.

באותה החלטת ממשלה נאמר: "... בהתאם לנתוני מערכת הביטחון וכעור לה ממבצע 'צוק איתן', עוצמת האיומים על יישובים הנמצאים בטווח של עד ארבעה ק"מ מגדר המערכת סביב רצף עת עזה שונה משמעותית ביחס לכלל היישובים הנמצאים בתחום עוטף עזה. לפיכך בהחלטה זו הוגדרו יישובים אלו כקבוצה בעלת עדיפות מוגברת לטובת חלק מההטבות, ובעיקר הטבות שעניינן משיכת אוכלוסייה ליישובים כפריים, המאופיינים באזור כזה ככלל במסי פר תושבים מצומצם יחסית ואשר יש חשיבות רבה במתן כלים אשר יאפשרו

לעליית הנאציון ההיטלריסטי שהיריב למלחמת העולם השנייה, הנוראה שבכל המלחמות. בתום מלחמת העולם השנייה הפיקו המנצחים לקחים מכשלי העבר וגילו נדיבות כלפי המנוצחים, גרמניה ואיטליה. הם כללו אותן ב"תכנית מרשל" לשיקום אירופה. ואכן, מאז יש ביבשת הזו שלום ושיתוף פעולה אחרי מאות שנות איבה.

נדיבות ותבונה פוליטית אצלנו משמען הסרה מיידית של המצור מרצועת עזה והידברות מיידית עם אבו מאזן והרשות הפלסטינית על הסדר קבע מדיני. זו הדרך היחידה למנוע סכבי לחימה נוספים. הרוב הגדול בקיבוצי הקו הקדמי בעוטף עזה תומך בדרך זו, אבל הסיכוי שממשלת נתניהו תלך בה קלוש עד אפסי.

שומטים את הקרקע מתחת לרגליים

מהחלטת הממשלה בעניין שיקום עוטף עזה אחרי "צוק איתן": "...יישובי עוטף עזה ממשיכים להיות תחת איום

מיטב המסורת הקיבוצית, או שאירוע המוני בעיתוי בעייתי כזה הוא מסוכן מדי, ועדיף להסתפק בהג צנוע ובטוח. יש סיבה טובה להאמין לאיומי החמאס: מתחילת העימות הנוכחית הוא טען בעקביות שהסיבה העיקרית שבגללה הוא יצא למתקפת הטילים, הפצמ"רים והמנהרות על ישראל היא דרישתו להסרת המצור הישראלי-מצרי הכבד על רצועת עזה. המצור כולל מגב לות בלתי סבירות על מעבר סחורות, כסף ואנשים, שמשותקות את הכלכלה, המסחר ושירותי הממשלה ברצועת עזה וגורמות למחסור ולמצוקה קשה. בינתיים המצור הכבד נמשך, בעיקר מפני שממשלות ישראל ומצרים רוצות להוכיח שהן ניצחו בגדול ולכן החמאס לא יזכה בשום הישג. אין הרבה תבונה במדיניות הזו. אסור לדחוק יריב מסוכן – והחמאס הוא יריב טרוריסטי ומסוכן – לפינה בלי מוצא, שבה יאלץ להגיב במלוא עוצמתו. עדיף להשאיר לו נתיב פתוח לקיום הוגן.

לאחרונה ציינו 100 שנה לפרוץ מלחמת העולם הראשונה. ההיסטוריו

שנה מתוקה
כמו יופלה אננס,
שובבה כמו יופלה תות
ושמחה כמו יופלה
פירות יער!

McCANN

תכלה שנה

התחושה היא של רעשי רקע ותזוזות טקטוניות תמידיים. תזוזות הקרקע, ולא רק מבחינת זכויות הקיבוץ בה, הן מצב קבוע. הכול זז. אפילו יואל מרשק שחשבנו שהוא נצחי באגף המשימות זז; אפילו איציק בדר שחשבנו שהוא נצחי בגרנות... סיכום שנת תשע"ד

עזרא דלומי

כוחות צה"ל בתוך עזה. צילום דובר צה"ל

באותה דרך שבה טיפלה המדינה במשבר שנות ה-80 של המאה הקודמת, כך טיפל בו הקיבוץ. הטיפול במשבר לא נועד רק לפתור אותו, אלא גם לייצר סדר חברתי אחר: של הפרטות, של מז' כירות תנועה קטנה, של כלכלת שוק "דכה" בתוך הקיבוץ, ובשלוש מילים: נאו-ליברליזם קיבוצי. סדר שבו כל חבר לעצמו. וזה הצליח. הנאו-ליברליזם הקיבוצי כל כך התקבע בתודעה, שעכשיו, גם כשאפשר וצריך לעשות תנועת פרסה, אין את האנרגיה והרצון לעשותה, אין את ההכרה בחשיבותה.

יכולים אבל לא רוצים

לאחרונה נערך כנס במלאת 60 שנה לייסודו של הקורס הרושני הגבוה למדעי החברה והר"ו, שסגר את שעריו לפני כ-20 שנה. עוד מפעל קיבוצי מפואר שסגר את שעריו. מזכיר התנועה איתן ברושי בא לשם כדי לשאת ברכה. את עיקר דבריו מיקד בכך שהפכנו לתנועה חסרת מרפקים. "אנחנו זקוקים למרפקים כדי להיאבק על זכויותינו", אמר.

לא, לא מרפקים חסרים. לא מהל' כים כוחניים. חסרה השקעה ציבורית, חסרה עבודה רעיונית, חסרים כתבי עת, חסרים קורסים, חסרה חוויית ליימוד משותפת, חסרים מפעלי תרבות ואמנות. הרברים שמצמיחים תנועה ואנשים, הרברים שיוצרים זיקות חב' רתיות והנהגות שרוכשות את מעמדן מכוח סגולותיהן ולא מכוח מרפקיהן. חסרים הרברים שעשו את התנועה הקיבוצית למה שהייתה.

הציבור הדתי-מתנחלי הגיע למעמד דו הנוכחי לאחר שהשתמש בפרקטיקה שלנו. לקח את הכלים ויצק לתוכם את תכניו האחרים, לעתים ההפוכים. אבל הכלים הוכיחו את עצמם. הם עדיין שמישים.

או מהי נקודת הוודאות החדשה?

די ישיבות ההסדר והמתנחלים תפסו את מקומם של אנשי ההתיישבות העובדת בקצונה וביחידות המובחרות. זה, כמוכן, נכון. מודה, לא התפעלתי בעבר כל אימת שהציגו את האחוז הגבוה של בני הקיבוצים ב"יחידה" או בטיס; בוודאי לא כשהפכו את זה לקריטריון כמעט יחיד כדי לשבח בו את סגולותיו של הקיבוץ. מצד שני, גם להיעלם מן הזירה לא צריך. מה גם שההיעלמות הזאת איננה ייחודית לנושא צה"ל. היא משתרעת על פני המרחב הציבורי כולו. נכון, יש גם סיבות אובייקטיביות. מה שמכונה הדרור הקיבוצי האבוד: זה שעובד בימי המשבר כשהיה בשיא כוחו ותנובתו, לבלי הותיר דור צעיר שימלא את השורות הקיבוציות בין אם בצה"ל, בין אם בכלל.

התנועה הקיבוצית "קיפלה את דגליה" תחת עילת המשבר הכלכלי הגדול, אך היא לא שבה להניפם בחלוף המשבר. זה גורם לחשוב שממש

רבנים נעשים ריבונים

לא רק סביבנו, גם בארצנו נכנסה הרת לחלל שהותירה אחריה מדינת "הממשלה הקטנה", זו שזונחת את הרווחה, שמעבירה את אחריותה לגורמים פרטיים ולמיקור חוץ. האורח זקוק למס' גרת חברתית-לאומית כדי להיאחו בה, כדי לחוש יציבות וביטחון. כשמדינה מאבדת מריבונותה, משילה מעצמה אחריות, וכשהכול נעשה כה מור"כ, מסובך ויחסי, יש מי שמחפשים אחר המוחלט. כך מגיעים למקום שלא צריך להחליט בו; למקום שבו מישוהו אומר לך מה טוב ומה רע, מה מותר ומה אסור. במצב כזה הרת היא סידור נוח. כשהי ריבונות הלאומית וגם האישית הולכות לאיבוד, רבנים נעשים ריבונים. לא רק בבתי כנסת, לא רק בישיבות, יש צו הרחבה גם לצה"ל.

זה כמובן קשור גם לקיבוץ. לתנועה הקיבוצית. כמה פעמים שמעתם את המשפט: "תלמי"

תנובה - מילה בסינית. צילום יח"צ

שוב

סתיו, שוב סוף שנה, שוב מסכמים. איפה היינו ומה עשינו; מה השגנו, מה החמצנו. הרבה שקלא וטריא. יש משהו מדר' כדרך בלסכם שנה: ראשית, זאת העונה העגמומית - היום מתקצר, הלילה מתארך, מתחיל להיות קר; שנית, מגיל מסוים זה כבר לא רק הפיכת דף בלוח. יש גיל שבו האורך של העבר כבר כן קובע. התור פעה הזאת מתחילה עם בוא הגיל השלישי. פתאום שמים לב שהעתיד נעשה קצר. דברים שמודחקים עמוק בנבכי התת-מודע עוברים באחת לפרונט.

האם תשע"ד הייתה שנה טובה? הייתה רעה? אפשר להניח שגם על זה, כמו על עוד מיליון דברים בעולמנו הפוסט-מודרני, קשה להגיע היום להסכמה. כמו שאומרים: הכול בעיני המתבונן, במקרה זה העין שלי. כל כך הרבה אירועים, כל כך הרבה עמדות מנוגדות, כל כך הרבה אי-הסכמות. הכול בתנועה.

התחושה היא של רעשי רקע ותזוזות טקטוניות תמידיים. תזוזות של הקרקע, ולא רק מבחינת זכויות הקיבוץ בה, הן מצב קבוע. הכול זז. אפילו יואל מרשק שחשבנו שהוא נצחי באגף המשימות זז; אפילו איציק בדר שחשבנו שהוא נצחי בגר'נות...

אדם מחפש ודאות

בספרו "האדם מחפש משמעות" תיאר ויקטור פרנקל את קורותיו במלחמת העולם השנייה; את חייו במחנה הריכוז. הוא סיפר כיצד החיפוש אחר משמעות אפשר לו לשרוד את הסבל ואת מוראות התקופה האיומה ההיא.

אני נתלה באילן הגבוה הזה כדי לומר שמה שחסר לו לאדם בימינו זה מעט ודאות: האדם מחפש ודאות. קשר הגיוני בין סיבה לתוצאה; לדעת שאם אני עושה כך וכך, יקרה כך וכך. אם יגעתי - מצאתי; אם התאמצתי - הצלחתי; קשר כזה ספק אם קיים. לעתים יקרה ההפך.

האנשים שחוללו את "האביב הערבי" בחפשים אחרי חיי צדק, דמוקרטיה וקצת רווחה, מצאו עצמם מול עריצות דתית מהזן הימני-בינימי ואף גרוע מכך, או מול עריצות צבאית חדשה. אנשים שחוללו את המחאה החברתית כאן, גילו שמחאתם נחטפה. כוכבות טלוויזיוניות, טור שבועי בעיתון והסלוגן "יש עתיד" התגלו כחזקים יותר מיציאתם לרחובות של מאות אלפי מפגינים ומוחים. גם בוול-סטריט המחאה נחטפה. המצב חזר למשכי-צת הראשונה בליווי ריאקציה ברמותם של אנשי "מסיבת התה". אלה שבשבלים למדינה אין שום תפקיד. בקושי שומר לילה.

רכב תפעולי קוונים במטרו

יבואן הרכבים התפעוליים הגדול בישראל

החל מ-
25,000 כולל מע"מ

מטרו גאים להציג את "מרשל" - הרכבים התפעוליים הטובים בעולם במחירים ושירות ללא תחרות. הצטרף לחברת חשמל, משרד הביטחון וגופי התיירות הגדולים בישראל, שכבר בחרו ב"מרשל". התקשר עכשיו לנציג מטרו לתיאום נסיעת מבחן או לקבלת הצעת מחיר.

FLAT-BAD

מוביל הכל ובגדול, יעיל וחסכוני.

DH-C2

הכלי הכי קשוח בשטח, מצויד בבולמי זעזועים קשיחים ומנוע חזק לעבירות מקסימלית.

DG-C2

הכלי התפעולי האולטימטיבי בעל בטיחות אקטיבית לנסיעה נוחה ובטוחה.

DG-C1

קומפקטי ופשוט להפעלה, בנוי לנסיעה בטוחה בשבילים צרים, מתאים לאוכלוסייה מבוגרת.

• אחריות יבואן • מערך שרות ארצי • שמשנה קדמית וגגון כלולים במחיר • מגוון מסלולי תשלומים • אפשרות לטרייד אין

צפון - גלעד: 052-6117083, דני: 052-6119980
דרום - ירון פרג: 057-7361270

***9930**

* הרכבים מיועדים לנסיעה בשטח תפעולי בלבד

איתן ברושי - מנכ"ל ומפכ"ל צילום יחצ

מילון מונחים

איתן ברושי - מנכ"ל ומפכ"ל
בדר יצחק - אלוף הדירקטוריונים
גמלאים - מגזר קיבוצי צומח
דין התנועה - תירוץ לקבלת ג'וב
הפרטה - "אני" במקום "אנחנו"
ועדה - מוסד לדחיית החלטות לשיבה הבאה
זכויות בקרקע - ב־2030 אולי תתקבל החלטה
חדר אוכל - פעם "בית כנסת" של הקיבוץ
טפטפת - הכספומט של חצרים
ילין חיים - כוכב נולד
כלבו - מבנה סמוך למגרש החניה לקלנועיות
לול - מחסן להשכרה בקיבוצי המרכז
מרשק יואל - באה מנוחה ליגע
נוימן עופר - הצנזור הראשי
הסידור - ספר תפילה. לפנינים מקום שסידרו בו עבודה
עוטף - אורז (דגים, עזה, מזוודה) "אר" זתם לבד?
פנסיה - כינוי לשדה קרב קיבוצי
צימר - התחיל כחדר בפינת נעורים ריקה והיום בקתה מפוארת
קלנועית - הרולס רויס של הוותיקים
רשם האגודות - הנציב הקיבוצי העליון שיוך - הבובבון של המפריטים (תן שיוך, הכול לטובה)
תנובה - מילה בסינית
תחזית המרוץ לכנסת - חיים ילין - IN; איתן ברושי - OUT.

אדי צוקמן בדר שחשבנו שהוא נצחי

תלמיד ישיבת הסדר. צילום ויקיפדיה

שאנחנו יכולים, אבל לא רוצים. ממש כמו חוכמתו העתיקה של המ"כ בטירונות: "אין לא יכול, יש לא רוצה". קל להסביר למה אנחנו לא רוצים; ההיסטוריה תשפוט אותנו על זה שבזבזנו את היכולת.

משהו מהמבצע

נראה כי מלחמת ששת הימים הייתה האחרונה שנלווה לה שובל של מופעים הומוריסטיים, מעריכונים והצגות: "מסינימה גשש" (המכונית המגויסת) ועד "דבר מצחיק קרה לי בדרך לסואץ". אולי זאת האופוריה שבעקבות הניצחון, אולי זה אי-הידיעה על מה שיבוא בעקבותיו: התשה, יום כיפור ועוד, ועוד, ועוד. ההומור שהתפתח במלחמות שאחרי, כבר היה הומור שחור: "יש ערימה של דשא על החברה", "רד אלינו אווירון, קח אותנו ללבנון ונחזור בתוך ארון".

בינתיים, ממלחמות עברנו למבצעים: "עופרת יצוקה", "עמוד ענן" והשנה "צוק איתן", שטרם הוחלט אם הוא מבצע או מלחמה, או גם וגם. הבעיה עם המילה "מבצע" שהיא כה בולטת ושמישה בתחום המסחרי והצרכני; כל כך הרבה הודעות טלפוניות מוקלטות נפתחות ב"יש לנו מבצע בשי בילך" - עד שקשה ליחסה לפעילות צבאית: "זה מהמבצע" יכולים לומר הן חייל שנפצע ברגלו והן לקוח שקנה מוצר מקולקל...

בשנים האחרונות נטענים שמות המבצעים בהקשר הרואי קשות, עם ניחוח מן התנ"ך. לא עוד "אורנים קטן", לא עוד "אביב נעורים". אולי ההקשר הזה שייך לרוח התקופה המתאפיינת ב"התחזקות" דתית.

אלא שרוח התקופה נושאת עמה גם אופנות אחרות, קלילות יותר. למשל, תכניות בישול. למשל, טיפוח חיות מחמד. אז למה שלא נעניק למבצעים שמות מן התחומים האלה? הנה דוגמא אות: "כף טיגון", "ביצה עין", "חומס פול", "בשר שמן", "מחבת טפלון", "מוקש בטון", "שלפוחית רגיוזה", "מוקש נעל" ועוד כיו"ב.

ראשית, זה ירענן קצת את ההווי הצה"לי שהלך ודעך בשנים האחרונות; שנית, מה שחשוב יותר, קשור לאמירתו של הפילוסוף לודוויג ויטגנשטיין: "גבולה של שפתי הוא גבול מחשבת". אני יודע רק את מה שיש בכוחי להביע במילים. ניתן להניח שחייל יתקשה לומר: נלחמתי ב"כף טיגון", קיבלתי תי צל"ש ב"שלפוחית רגיוזה". סביר שזה לא יחצה את גבול המחשבה שלו; לא יהיה לו כוח להביע זאת במילים, כלומר לא ידע זאת ובקיצור - לא ידע עוד מלחמה. כי מלחמה שלא ניתן להביעה במילים, לא תתקיים.

בהנהלת משה ועפרה וינגרטן

- מערכות לגילוי אש ועשן
- מערכות צפייה למרחק באמצעות האינטרנט מכל מקום בעולם
- מערכות כיבוי אוטומטיות לפי תקן
- טלויזיה במעגל סגור
- מערכות כריזה ואינטרקום
- בית חכם - יכולת שליטה מרחוק

m_ofra@zahav.net.il

טל. 08-8582721 פקס. 057-7944173

מה טלוק קלילי

www.SayArt.co.il

חג שמחה! הטבות מסובסדות לחברי מועדון משק 1

**חופע לכל
המשפחה
פסטיבל קברט**

30 ₪
במקום 85 ₪

12-14/10
באוהל הקרקס
במודיעין

ריטה

65 ₪
במקום 284 ₪

12/10
באמפי פארק ראשל"צ

**נורית
גלרון**

65 ₪
במקום 190 ₪

11/10
בהיכל התרבות ראשל"צ

**אביתר בנאי
מארח את
אהוד בנאי**

104 ₪
במקום 169 ₪

12/10
באמפי מיני ישראל
בלטרון

מצטרפים למועדון ומקבלים מתנה בשווי מאות שקלים!

צרו קשר במייל והשאירו פרטים:

Meshek@Mishkei.co.il | 03-5725565

meshek1.co.il

Facebook

הנחות והטבות במגוון בתי עסק

Naaman נמקן

דואר בעיר

www.Meshek1.co.il

מנהל פנימי או חיצוני?

כאשר על כף המאזניים עומדים שלל מועמדים חיצוניים, רובם בדרך כלל עם ניסיון רב והשכלה מתאימה, ומולם עומדים מועמדים מקומיים, הופך השיח באסיפת החברים למעט מוזר, אם לא הזוי

בקיבוצי,

כמו בקיבוץ, צים רבים מרן ועד אילת, עולה מעת לעת הסוגיה במי לבחור למנהל הקהילה, משרה שעד לא מזמן זכתה לתואר "מוזכיר".

עם המעבר לקיבוץ מתחדש הפכה משרת המזכיר ממשרה שהנבחר אליה היה משול לעתים לשה המובל לטבת, למשרה של "מנהל קהילה", משרה נחשקת הנושאת עמה שכר נאה. אולם, אליה וקוץ בה, במקרים לא מעטים מדר בר בחצי משרה. משרת המזכיר, שבימי ה"קיבוץ השיתופי" הייתה משרה מלאה פלוס, הפכה כך לפתע לחצי משרה, עוד דבר שנדרש בו בהמשך.

כאשר נקראים אנו לבחור בחבר או חברת קיבוצנו לתפקיד מנהל הקהילה, בדרך כלל הוועדה שעוסקת במיון המועמדים מציבה זה לצד זה מועמדים חיצוניים, המציג בדרך כלל טופסי קורות חיים המלאים בניהול קהילות ועוד מעשים טובים. מנגד מעמיד הקיבוץ חבר או חברה, שבדרך כלל חפים מכל ניסיון ניהולי, אבל הם בהחלט "חברים טובים ומצוינים", שבמקום עבודתם (לא תמיד יש להם כזה, והמועמדות לתפקיד מש-

משת עבורם הזדמנות להיחלץ מאבטלה) יתקשו לוותר עליהם.

מנהלים טובים עם ניסיון המתאים לתפקיד "מנהל קהילה" לא ממש מסתור בכים חסרי מעש בחצר הקיבוץ. אותם מנהלים טובים מצאו להם זה מכבר תעסוקה במערך היצרני של הקיבוץ, או מחוצה לו. אלו משרות שקשה לעוזבן עבור מהלך קצר השנים יחסית של מנהל קהילה, שלאחריו אתה חוזר לחפש עבודה, ומי רוצה לחפש עבודה בגילאים האלה?

מטבע הדברים מציגים מועמדותם ל"מנהל/ת קהילה" חברים וחברות שמעריכים כי הם בעלי מקובלות ציבורית כזו, שיש סיכוי שייבחרו על ידי מרבית החברים לתפקיד הנחשק.

ועדת המיון, המורכבת בדרך כלל מחברי הוועד המנהל/הדירקטוריון, גם הם חברי הקיבוץ וגם הם סובלים מהתי-סמונת שעליה נדבר בהמשך, קשה להם להתעלם מהמדבקות שכולנו - חברי הקיבוץ שנולדו בו או שהלכו בו דרך ארוכה - נושאים, דבוקות אלינו ללא יכולת הסרה, ואולי הן, המדבקות, קצת דוהות עם הזמן, אבל הן לעולם לא נעל-

מות.

כאשר על כף המאזניים של ועדת המיון עומדים שלל מועמדים חיצוניים, רובם בדרך כלל עם ניסיון רב והשכלה מתאימה, ומולם עומדים מועמדים מקומיים, לא תמיד מהקו הראשון של המנהלים המקומיים, הופך השיח באסיפת החברים שנקראה לדיון לפני הקלפי, לשיח מעט מוזר, אם לא הזוי.

לאחר שהמועמד או המועמדים החיצוניים מציגים עצמם ונושאים את החברים לדיונים, מציגים המועמדים המקומיים את הרעיונות שלהם ומה בדיוק הם הולכים לעשות לאחר בחירתם.

כמו פוליטיקאים מתחילים רבים, הם מציגים דבר והיפוכו לעתים, הם מכי ריזים על הורדה במסים מחד ועל עלייה בשירותים החברתיים מאידך. כולם, אבל פשוט כולם, בעיקר המועמדים המקומיים, עוסקים בשדרמוגרפי. הם מבטיחים לנו הרים וגבעות, ומבטיחים לשים את הגידול הדמוגרפי בראש מעייניהם.

בקיבוץ המתחדש, זה שבחר לשייך את בתיו לחברים, ולשייך נכסיו גם כן, תמצאו שהמצב על המדרכות הש-

תנה תכלית שינוי. השיח הופך לעתים מתוח יותר, סכסוכים קטנים ושוליים של הקיבוץ השיתופי הופכים לסכסוכים של ממש, וויכוחים על נושאים פעוטים בין שכנים הופכים עתה, לאחר חלוקת השטח והגדרתו, לסכסוכים של ממש, עם הקמת גדרות והתנהגות שלא היי נו רגילים לה בקיבוץ של פעם. מתברר שהאמירה "מרבה נכסים, מרבה דאגה" תופסת גם כאן.

כל זה משפיע בעיקר על המועמדים המקומיים. אלה מתקשים להתנתק מעב"רם, ממשפחתם, מהסטיגמה ומהעובדה שעם תום יום עבודתם כמנהלי קהילה, בדרתם מהקומה השנייה או השלישית של מנהלת הקיבוץ, הם חוזרים להיות חברים מהשורה.

שם, על מדרכות הקיבוץ, הם כבר לא מנהלי קהילה אלא "הבן של", "האבא של", "הבעל של", "האח של", וכל המדרגות הקיבוציות שכולנו נושאים על גבנו מתחילות לפעול, ואיש לא זוכר עוד שהוא או היא מנהלים את הקהילה, והם חוזרים להיות סתם שמוליק או בתיה המעצבנים מאתמול.

מאידך, גם אם המנהל איננו מוצי-

לח ואפילו אינו מוצלח מאוד, מתקשה הקיבוץ לומר לו או לה "עד כאן". אחרי הכול, לא נעים, זה הבן של מוישה, ולמוישה יש זכויות, זו הבת של מנשקה ולמנשקה יש ים של זכויות...

כל הדבר הזה מונע מראש את הצ'לחתו של המנהל המקומי. לעומתו, המנהל החיצוני, זה שהתגלח על זקנים בקיבוצים אחרים, נבחן בקריטריונים ברורים ובני מדידה. יתר על כן, אם הוא לא עומד בציפיות של החברים וההנהלה, סיום תפקידו איננו מלווה במשבר חברתי בקיבוץ. כשהוא מסיים את יום עבודתו הוא חוזר לביתו, אין הוא מעורב בסיר הקיבוצי המבעבע, וטוב שכך. הוא לא צריך לבחון יחסו לחבר זה או אחר, מכיוון שיש לו או למשפחתו איזה חש'בון ארוך, ולכן בחירת מנהלים חיצוניים למערכות בקיבוצים המתחדשים (וגם בשיתופיים) מהווה יתרון בלבד לעומת החסרונות הבלתיים במינויים המקומיים. יש האומרים שאנו מונעים קידום מנהלים מקומיים, ואני אומר - יצליחו המנהלים המקומיים במקומות אחרים ויחזרו אלינו מבושלים ומנוסים, ואולי אז יוכלו למלא תפקידים גם אצלנו.

יצרן השכחה הגדול

המכשירים האלקטרוניים המושקים חדשות לבקרים הם יצרן השכחה הגדול. כל הזיכרון שלנו נמצא בתוכם. לא אנחנו מנהלים את הסמארטפון, הוא מנהל אותנו. לך תדע כתובת, לך תזכור תאריך בלי דור חמש או שש. כך הלכנו לאיבוד בין חילופי הדורות

בעשורים

של המדינה קמו היאחזויות שחלקן הפך לקיבוצים. טקסי העלייה לקרקע - היום היו קוראים לזה "השקה" - עוררו התרגשות רבה בארץ, שהיום היו קוראים לה באזו. חוץ מהתרגשות צמח בעקבות הטקסים הללו פולקלור עשיר: אפרים קישון יצר סביב דמותו של אברהם הרצפלד - איש המרכז החקלאי שהיה פוצח בכל טקס עלייה לקרקע שניהל בשירת "שורו הביטו וראו" - סרט סאטירי בכיכובו של שייקה אופיר; הרבה מערכות נים נכתבו על הטקסים המשוכפלים הללו, על הרטוריקה הגבוהה שלהם. לכמה מהיישובים נכתבו שירים ברוח פטריוטית, עם שורות שהיום נראות מצחיקות, כמו "נחל עוז, לבנו יעלו", או "הו יטבתה את ביתנו לנו", שהפכו בהמשך גם לריקודי עם. הארץ הקטנה דאו צהלה ושמחה: עוד יישוב קם. עוד השקה. חרף העובדה שהרבה מן הפריסים שדיברו גבוהה-גבוהה על התיי-

שבות וחלוציות, חיו להם חיי נוחות (טוב, יחסית לתקופה היא) בעיר, היה בטקסים הללו הרבה תום לב. השקה עם שליחות. עם כוונות טובות. השקה בלי תחמנות, שלא למטרות רווח. למה נזכרתי בזה? הנה למה:

לפני כמה שנים הייתי בביקור במנהטן. באזור כיכר טיימס נתקלתי בתור עצום של אנשים. מאות, אלפים, לך תספור. לשבחם ייאמר שהם לא נדחקו. עמדו וחיכו בנימוס. כמעט, הייתי אומר, ביראת קדושה, בבחי' נת' דע לפני מי אתה עומד". אצלנו תור כזה היה מייצר קרבות מרפקים ורחיפות של "אני הייתי לפניך", או "מניאק, אל תידחף". שם הכול שקט ומאופק.

כשתהיתי לסיבת התור, הסביר לי אחד הממתינים ש"אפל" השיקה טלפון מדור חדש - או שמא הייתה זאת אפליקציה חדשה ברור הקיים - וכך למ רוצים להיות הראשונים לקנות. אכן, עניין של קדושה.

נדהמתי מן הלהט הצרכני. מן הבי'אזו. כולה מכשיר קטן שבעוד שנה שנתיים יזרק, ייגרס ויוחלף באחר. מאז הלך והתקצר הפער בין הדורות - דור לדור מביע רינגטון - והתי'רבו מופעי ההשקה שבאחת הופכים לשיחה עולמית. מדובר במאניה של האפליקציה, או "האפלימאניה". אם לא קנית - אתה לא קיים. אין אבולה, אין דאע"ש, בתקשורת יש רק השקה של איפון 6.

פטישיזם הוא נטייה לייחס תכונות מדומות לעצמים, ובייחוד לעצמים מעשי ידי אדם: השמפו (גם הבנק) מפנק; שואב האבק ירדותי, הנעי' ליים מהירות. ראשיתו של הפטישיזם בעולם המגיה. בעולם הישן הוטענו פסלים וחפצים בתכונות אנושיות; בימינו מים שמברך עליהם רב-מקובל מתמלאים בקדושה. במובן זה מתברר שגם העולם המכונה מודרני נחשב לסופר-מתוחכם, הוא קצת פסיכי. אחת לכמה זמן הוא מיילד חפץ חדש

ומתפעל מחוכמתו וגאונותו, שר לו שירי הלל. הוא לעולם לא יאמר: "זה הקטן גדול יהיה", מכיוון שהעולל נדון להתחסל בתוך שנה-שנתיים, כדי לפנות מקום לילד הגאון הבא. לכאורה, המוצרים האלה אמורים לייעל את חיינו, לאפשר לנו יותר פנאי ולעתים גם פחות הוצאות. למשל, במקום לחפש אתר במפה - להקיש על האפליקציה; במקום ללכת לסופר - להזמין באמצעות הנייד; הכול נמצא בתוך כף היד: פקקי התני' ועה, מזג האוויר, מעשיהם ומיקומם של החברים.

הם אכן חכמים ומועילים המכשי'רים הללו, אלא שבפועל הם מקצרים לנו את שעות הפנאי ונראה שגם מבחינת הכסף לא השתפר מצבנו. למה זה ככה? איפה הקאץ' ובכן, הקאץ' הוא בכך שמה שאנחנו אוהזים בידינו הוא בעל תוחלת חיים הולכת וקצרה. עוד מעט יופיע הדור הבא - זה יהיה הרבה יותר מהר מהופעתו של הדור הקודם - ונצטרך עוד יותר

כסף לרכישתו וחוזר חלילה. כך, מה שנועד להקל ולייעל, שואב מאיתנו את פירותיה של אותה התייעלות. חוטף את מה שהוא נותן בריבית דריבית.

יש עוד מחיר לאפלימאניה: יי'בוש הזיכרון. הכול נמצא במכשיר, לא בראש. לא אנחנו מנהלים אותו, הוא מנהל אותנו. הוא יצרן השכחה הגדול. אני תוהה, למשל, אם כל כך הרבה תינוקות היו נזנחים ברכבים אל מותם אילו ההורים היו נועלים את המכונית באופן ידני, תוך העפת מבט על מה שיש בתוכה ולא נוע'לים בלחיצה על השלט - עוד אחד ממכשירי הסחת הדעת - ממרחק כמה מטרים, לאחר עזיבתם את הרכב בחטף. אולי לא במקרה אחת העצות שניתנות היום לנהגים כדי להימנע מהזנחת הילד במכונית היא להשאיר לידו את הסמארטפון... את המכשיר הקדוש הזה איש לא ישאיר מאחוריו. מהו ילד????!!

כנס הנהגות הקיבוצים

מעלה החמישה 18-20.11.14

כ"ה-כ"ז בחשוון, תשע"ה

מיועד לממלאי התפקידים המרכזיים בקבוץ: יו"ר/ית, מזכיר/ה, מנהל/ת קהילה, מנהל/ עסקי.

הכנס יעסוק בנושאי ליבה שעל סדר היום של התנועה הקבוצית והקיבוצים תוך זיקה לחברה הישראלית ולמוסדות המדינה.

הרצאות מרכזיות (רשימה חלקית):

- להיות מצויין, מודל מנהיגות אחר - ד"ר צבי ברק.
- צדק חברתי, האמנם? - פרופ' מנואל טרכטנברג.
- דיוקן הדור הצעיר בישראל ובקיבוץ - פרופ' עוז אלמוג.
- מגמות התפתחות בחקלאות ובכפר בישראל - ח"כ יאיר שמיר שר החקלאות.
- משרד השיכון, מדיניות הבנייה במרחב הכפרי - ח"כ אורי אריאל, שר השיכון ומנכ"ל המשרד שלמה בן אליהו.
- מדיניות הקרקעות והבניה של רמ"י במדינה ובקיבוץ - מר בניצי ליברמן, ראש רשות מקרקעי ישראל.
- אתגרי הקיבוץ כאגש"ח - עו"ד מירון הכהן, רשם האגודות השיתופיות.
- מנהיגות חינוכית - פרופ' ציפי ליבמן, נשיאת סמינר הקיבוצים ופרופ' יערה בראון, נשיאת מכללת אורנים.
- יחודו של החינוך ההתיישבותי והקיבוצי - ד"ר בני פישר, ראש המנהל לחינוך התיישבותי.
- מבט על המזרח התיכון אחרי "צוק איתן" - אלוף במיל. עמוס ידלין.
- התקשורת, הצבא והקהילה - כרמלה מנשה, כתבת לעניני צבא, רשות השידור.
- הקיבוצים והחברה הישראלית - ח"כ יצחק (בוז'י) הרצוג, יו"ר מפלגת העבודה ויו"ר האופוזיציה
- התנועה הקיבוצית במצב מלחמה, מנוף לסולידריות וצמיחה - פאנל.

מעגלי שיח:

- זהות הקיבוץ כקהילה קואופרטיבית ישראלית.

מושבים מקבילים (רשימה חלקית):

- חינוך לחברה טובה יותר: פיתוח מנהיגות חינוכית / חינוך וכלכלה - הילכו שניים יחדיו? / למה אנחנו מחנכים את ילדינו? / מערכת חינוך יישובית ותנועת נוער - גם וגם ולא "או או" / מערכת החינוך בזמן חירום.
- חברה וכלכלה: כלכלה משותפת בקיבוץ של ימינו / יזמויות ועסקים קטנים/קרקעות/ פיתוח מנהיגות חקלאית / התמודדות עם קשיים כלכליים בזמן חירום.
- "מחשבים מסלול מחדש": ערבות הדדית / קליטה וסטטוסים / בין חירום לשגרה / אתגרי המחר של הקיבוץ השיתופי.

בנוסף יתקיימו ערבי תרבות ומפגשים חברתיים.
תכנית מפורטת על סדר היום, ההרצאות, ועל משתתפי המושבים השונים תפורסם בהמשך.

עלות הכנס כוללת כלכלה מלאה ולינה במלון "אורכידאה" ומסובסדת ברובה.
הרשמה לכנס בטופס מצורף. (הרשמה למושבי הבחירה תיערך במועד מאוחר יותר)

מספר המקומות מוגבל. עד שני משתתפים לכל קיבוץ. ניתן להכנס לרשימת המתנה.
לפרטים נוספים: שלומית צימרינג hr@tkz.co.il

הגשר

רגלו מעדה פעמיים ושקעה מטה תחת קרשי הגשר השבורים והרקובים. ציוץ ציפורי הג'ונגל התחזק, ומירה הסתכלה בו ללא הגה. הוא רץ במרכז הגשר, היכן שרק חבלים היו ושם היה מועד ולא דורך על החבל המרכזי שמתחת לשתי צלעות המשולש ההפוך של הגשר, היה נופל לתהום. סיפור קצר לחג

גשר בפארק קאקום בבוליביה. צילום אילוסטרציה

רמי תלוי רק בפרק ידו השמאלית. היא אחזה את זרועו המתוחה והמזויעה. "שחרר, רמיי, אמרה בשקט מהול בכאב.

"לשחרר? את תפסי אותי מירה... קצף יצא מפיו. הוא אמר שיספור עד שלוש, ובשלוש ישחרר, ואם תוכל למשוך אותו אז שתעשה את זה בכל כוחה. מירה הנהנה בראשה, וכשרמי עזב את ידו ונתן לה ללפות את זרועו, ידע כי נגמר וכי לא תוכל להלץ אותו. כשצנח, צעק "למהההה?"

הוא נמצא לאחר שלושה ימי חיפוש של משל-חת ישראלית שבאה לשם לאחר מכן, וגופו היה מרושש ולא יפה בזמן שקיפלוהו לתוך ארון המי-תים. מירה נותרה שעה ארוכה על הגשר. היא בכתה מעט ודיברה אל היילוד, פיזמה חרש כמה שירים של כוורת שתמיד עודדה בזמן משבר ואחר כך אורה אומץ וחזרה.

כשהגיעו מטיילים אנגלים למקום, נדהמו לגלות את מירה מדמדמת מתוך בלבול של שיר מיון שדבק בה כשלושה שבועות, עד שהביאוהו לארץ. את הילד הפילה לאחר שפסיכיאטרים קבעו שאינה מאוזנת נפשית. היא נישאה למי שהו שפגשה בכפר מיוחד לכאלה שסמנו מדרך המלך אי שם בחו"ל ושיינדפק להם הראשי. כעת היא חיה בנתניה בדירה שמשקופה לים. בסלון ביתה תמונה ענקית של גשר הימלאי סבוך בענפי מטפס, אי שם באיזה ג'ונגל. מתנת התורנה של בעלה שהפתיע אותה ופיתח את אחת מתמונותיה האהובות. כאשר אורח נכנס לכי-תם מסבירה לו מירה כי הגשר הזה הוא מתנת חייה. "אני חייבת לו את התוכנה, כי לעשות יל-דים זו צרה צרורה וכי האמת תמיד, אבל תמיד, מפסידה ולא מנצחת", אומרת מירה, מציעה משקה לאורח ומביטה בפניו בתוגת עולם ששייכת למישהו שחזר לא חזר מאי שם כדי להביך מה שהביך, ואת הסוד שלו הוא מסתיר היטב, תחת מסך של נחמדות מאולצת וחיוך שעדיף שלא היה בא לעולם הזה, כי חיוכים כאלה אף אחד לא צריך.

"רגע, רגע! מי פה האידיוט עכשיו? שכחת שאני אוהב אותך, למשל? שרציתי שאחרי הפייל ננסה לגור יחד? שעשיתי איתך את הילד הזה? שמה לעשות, יש לי רגשות מירקה, מיפשה... איך אוכל להתעלם מילד שלי, האז תגידי לי - ואם אשתכנע, ארוץ עד הצד השני ריצת אמוק...", רמי הניף את ידו כאילו הרביץ למישהו.

"חשבת שתגידי את הדברים האלה בדיוק", ענתה בשעמום מסוים.

"ואני חשבת שאפתיע אותך, החכמה בנשים! למה לא לקחת גלולות, אם מותר לי לשאול? אי-דיוטית אחת, יוצרת בעיות סדרתית, ידעתי שאת מזל רע ובכל זאת המשכתי... אמרו לי להתרחק ממך ואני נמשכתי כמו פרפר למנורה מחורבנת! איכס, איזה מצב זה. אני רץ את הגשר הזה גם אם לא תרצו יא מטומטמת, מה עשית לי?"

רגלו מעדה פעמיים ושקעה מטה תחת קרשי הגשר השבורים והרקובים. ציוץ ציפורי הג'ונגל התחזק, ומירה הסתכלה בו ללא הגה. הוא רץ במרכז הגשר, היכן שרק חבלים היו ושם היה מועד ולא דורך על החבל המרכזי שמתחת לשתי צלעות המשולש ההפוך של הגשר, היה נופל לתהום. תרמילו התנדנד ומירה צעקה לו שיפסיק.

כשנפל אחו בזרועו השמאלית את החבל התחתון. "תזרוק את התרמילו!", זעקה מירה והי-חלה להתקדם לעברו. רמי נאנק מעומם המשקל על גבו ולא הצליח להרים את גופו מעלה. תחת זאת נותר תלוי על זרועו האחת וכל גופו מפר-פר באוויר. "לא יכול לזרוק את זה מהגב שלי מירה... תבואי אם את רוצה אבא לילד הזה...", אמר חרש ומירה לא שמעה אותו. היא בכתה והלכה לעברו, "אני כבר מגיעה אליך... חכה... אל תיפול, אהובי".

הוא התנשף. ניסה לנער את התרמיל מגבו, אך זה היה תפוס בשתי רצועות חזקות על כתפיו, וידו האחת הייתה נעולה. "בואי מהר, אני לא יכול להחזיק עוד". מירה צעדה במהירות והסתכ-לה על עצי העד שבגדה השנייה. כשהגיעה נותר

"אוקיי", דחפה אותו קלות, "לך כבר". הוא התקדם שני צעדים על הגשר, והוא החל להתנדנד ולחרוק. "את באה?".

"תלך עוד קצת ואז אבוא". הוא הלך עוד שני צעדים והחזיק היטב במעקי החבל המשורגים בשיח מטפס. היא החלה את דרכה אליו.

"כאמת התכוונת לעזוב אותי אם לא אחצה אותו?".

"בטח", אמרה ועשתה עוד צעד מהסס אליו. "ממש... אני לא מאמין לך".

"אל תאמין, זה ממש לא משנה לי".

"כמה זמן את כבר חושבת את המחשבה הזו?", הביט בה לאחור.

"אני בהיריון ממך", אמרה ונופפה בידה שיר משיך.

"את מה? את מטומטמת? אם את לא עובדת עליי... מה עם הילד - את רוצה לסכן גם אותו את פסיכית או מה?". היא לא השיבה מבט.

"כן, אני פסיכית. טוב לך?".

"תגידי לי, איזה עשב עישנת? את יודעת שזה יכול להיגמר פה בנפילה של שנינו יא מטומט-מת...".

"רציתי שתביך משהו".

"מה? מה רצית שאביך?".

"שאני לא רוצה שתהיה מעורב בגידול הילד, וכן - אתה מטומטם".

"למה? אם מותר לי לשאול", שאג.

"תמשיך ללכת, בבקשה. עוד לא חצינו את הגשר", נופפה בידה הלאה. רמי הלך והגשר התנדנד עוד יותר. "יפה, עכשיו אניע אליך ואם ביר לך מה התכוונתי, אידיוטי". החישה פעמיה עד שהגיעה אליו. רמי היה חייב להודות שיש לה אומץ.

"התכוונתי שאני רוצה לגדל את הילד לבד. התכוונתי שלא אפיל אותו. התכוונתי שאין לך יד ורגל בגידול שלו ושאתה חופשי להתחיל עם מי שאתה רוצה...".

דוני שוויץ
www.dondi.co.il

יא אפשר לעבור את הגשר הזה, אמר רמי מול גשר החבלים הימלאי, קרוע למחצה, שחיבר בין שני קצותיו של קניון עמוק ופראי בקו המשווה כבוליביה. מירה ידעה שזו לה הפעם הראשונה שתגידי "אם אתה לא עובר איתי את הגשר הזה אני עוזבת אותך כאן ועכשיו". היא לבשה גינס קצרים משופשים ומוכתמים. כתמי הזיעה העגולים שמתחת לבית שחיה היוו מעין קמעות מסע משונים שרמי אהב להביט בהם.

"את מה?", ניסה רמי לחקור את הנפלא ממנו, ולמה דווקא עכשיו. חשוב היה לו לומר לה שאין לו מה להגיד על התנאי ועל האיום שבחובו. המדריך שלהם נמש אותם ליום אחד והבטיח לפגוש בהם בכפר במרחק 12 קילומטר מהם אם יעברו את הגשר. אם לא - יצטרכו להקיף 30 קילומטר בדרך לא דרך. הגייפ-אם סימן להם את מיקומם, ומידע באינטרנט על הגשר התלוי שלפניהם לא היה. "אתה באי", חבלי הגשר הת-לוי היו כה ישנים, עד כי צמחים השתרנו בתוכם. חלקו היה קרוע באזור המעקים שלו, האמורים לשמור על שיווי משקל. "הכי חשוב זה שאת מטורפת", אמר רמי, "אל תלכי לשם, את תיפלי למטה".

"מה זה משנה, ממילא אני עוזבת אותך", הבי-טה בו לרגע וצעדה לכיוון גשר החבלים שאורכו היה כ-30 מטר לערך. "מטיילת ישראלית נעדרת, נפלה ממצוק של 40 מטר וגופתה לא נמצאה... כוחותינו עדיין מחפשים אותה... אידיוטית, את תיפלי!", הוא מיהר אליה ואחז בזרועה. "את לא הולכת לשום".

"מה זה משנה כבר?", צעקה ונעצה את ציפור-ני ידה בזרועו.

"טוב, אני הולך איתך... משוגעת אחת. אני אלך ראשון".

קבוצת ביטוח חקלאי מאחלת לכל בית ישראל שנה של בריאות, שגשוג והצלחה

ענת גורן סמיק

ביטוח חקלאי
אגודה שיתופית מרכזית בע"מ

משקי הקיבוצים
סוכנות לביטוח בע"מ
מקבוצת ביטוח חקלאי

כנעני סוכנות לביטוח
מקבוצת ביטוח חקלאי

איגוד חדרם סוכנות לביטוח ימי
המבטחת ביטוח ובריאות ויזמות בע"מ

משקי
הקיבוצים
טכאן
מקבוצת ביטוח חקלאי

**נפגשים
בתערוכת**

יבול שייא

התערוכה השנתית
לטכנולוגיה חקלאית, מים ואנרגיה מתחדשת

4.11.2014

יום שלישי ד' בחשוון התשע"ה, בין השעות 9:30-16:00
בגן הלאומי מעיין חרוד

המקום להצגות עסקיות ואמצע עם 100% אקלאים

בתערוכה מציגים מגוון רחב של חברות העוסקות בחקלאות, כגון:
חברות השקיה, הדברה, דישון, אנרגיה מתחדשת, גינון, מיכון חקלאי, רכבים ועוד...

הכניסה חופשית

מקבוצת:

מארגנים:

**בין באי
התערוכה
תוגרל מכסחת
דשא תוצרת**

**הפרארי של
ציוד הגינון**

יבואן רשמי ט.ק שיווק
והפצה בע"מ

www.cleangrass.co.il

ארועי התערוכה:

כנס/פאנל ארגון מגדלי הירקות - בנושא:
שיווק הירקות לאן.
בהנחיית: מאיר יפרח - מזכ"ל ארגון מגדלי הירקות.

כנס ארגון עובדי המים - בנושא:
איכות מי ההשקיה.
בהנחיית: מוטי פלדלייט - מנהל מדור איכות המים.

כנס החטיבה להתיישבות בהסתדרות הציונית - בנושא:
קידום ההתיישבות בפריפריה.

פאנל בנושא:
משמעות פתיחת מכסי המגן ומכסות הייצור
לחקלאות - ברכה או קללה?
במעמד: ראשי האירגונים החקלאיים, שרים וחברי כנסת

השתתפותך בתערוכה מקנה:

- ✓ מפגש ישיר עם לקוחותיך החקלאיים.
- ✓ מפגש עם בכירי הממסד החקלאי ועם מקבלי ההחלטות.
- ✓ מינוף ומיתוג חברתכם בקרב קהל פוטנציאלי.
- ✓ הזדמנות לחשיפה עסקית ולשיתופי פעולה בין המציגים.

החטיבה להתיישבות בהסתדרות הציונית העולמית
מאז שנת 1968

צ'ליל ש'ביר

הוא היה גבר חלומותיה ורשת הביטחון שלה, אבל נפילתו של דמיטרי לויטס במבצע "צוק איתן" הרסה בבת אחת את התכניות שרקמו, וכעת נאלצת צליל עורי ממרום גולן להתמודד לבדה עם הפיכתה לבת זוג שכולה, אשר המדינה אינה מכירה במעמדה החדש

"הוא היה מושלם. גבר רגיש מאוד, חכם, יפה תואר, הכי רומנטי ומפנק שיש"

מתקשה לשכוח: "הוא היה מושלם. גבר רגיש מאוד, חכם, יפה תואר, הכי רומנטי ומפנק שיש. אני תמיד אזכור את החזק שלו, את האופטימיות שלו לחיים - תמיד הכול טוב, אין שום דבר רע. כשהייתי נכנסת ללחצים בגלל הלימודים, הוא הרבה לומר: 'תנשמי עמוק, תירגע' - הכול בסדר, אני פה איתך". הוא היה ממש רשת הביטחון שלי בכל.

"דימה ידע לענות מיד על כל שאלה הכי קטנה, וניחן בכיש רון נדיר שאפשר לו לצייר מרהים בתלת-ממד, כי הייתה לו ראייה מרחבית מעולה. הוא היה יוצר וכו' נה יחד איתי את העבודות במסגרת הלימודים, אבל יש עבודה אחת שאהב במיוחד, שהצליח לצייר באמצע ישיבה ושלח לי מיד. בהתבסס עליה בניתי דגם שאני מתכוון נת לבנות לזכרם של 67 הנופלים במבצע. זה נקרא 'מצפה ציפור', ואני מתכננת למצוא לזה מקום בארץ שיהיה נגיש לכל המשפחות עם שמות כל הנופלים, כדי שיזכרו אותם. זה מדבר בעד עצמו כי הוא בנה את זה יחד איתי".

יש משהו שאת מצליחה למצוא בו נחמה בימים אלו?

"אם אני לא בתעסוקה, אני מתח רפנת ועלולה לצאת מהכלים. כרגע אני מכינה לו משהו לקבר, אחר כך

רב בקו שבין הבסיסים לבין הדירה עם צליל במרום גולן, שם הכירו אותו והוא היה בן בית לכל דבר. בין לבין כמובן גם מצא זמן לבקר את אמו ואחיו בירושלים ואת אביו בגשור. במהלך השירות הספיק גם ללמוד מדעי המדינה והמשיך לטפח כישרונות נוספים, כפי שצליל

לי נישואים. הוא תמיד אמר שלא ימשיך בקריירה הצבאית כי הוא רוצה להיות אבא שמגדל את ילדיו. המשפחה העתידית הייתה חשובה לו יותר מהכול".

הוא היה ממש רשת הביטחון שלי

בשנים האחרונות בילה דימה זמן

סרן דמיטרי לויטס ז"ל

בקרוב. זה עוד מעט נגמר, אל תראי גי'. אני גם יודעת שיום לפני כן הוא דיבר עם מי שהיה המ"פ בזמן השי"רות שלי ואמר לו שהוא הכי מתגעגע אליי בעולם, והדבר הראשון שהוא רוצה לעשות כשיחזור מעזה זה לחבק אותי חזק".

איך וממי שמעת את הבשורה הקשה?

"לא הייתי בבית בזמן שאמא שלו התקשרה להורים שלי להגיד שאין יותר דימה' וניתקה. ההורים שלי התקשרו אליי וביקשו שאגיע מהר הביתה כי קרה אסון. ישר הבנתי כמה מדובר, כי הייתה לי הרגשה רעה לאורך כל היום. הוא היה דואג לשלוח לי כל יום הודעה שהכול בסדר ושלא יכול לקרות לו כלום כי הוא שומר על עצמו ואין מה לדאוג. בלילה שלפני כן הוא כבר לא פתח את ההודעות, אז ידעתי שהוא בתוך עזה. באותו בוקר התעוררתי עם לחצים בחזה, הקאתי ולא הצלחתי לעשות מבחן במסגרת הלימודים. לא יודעת למה, אבל הייתה לי תחושה רעה שהולכים להודיע לי שהוא פצוע או גרוע מזה".

אילו תכניות הספקתם לרקום יחד?

"דימה רצה לסיים כמ"פ, ומיד בסוף התפקיד כבר סגרנו שנתחנן. דיברנו על זה המון באופן גלוי, והוא אפילו סיפר לאמא שלי איך יציע

מיקי נירון צילומים: אלבום פרטי

בימים

אלהמלאו חודשיים לנפילתו של סרן דמיטרי (דימה) לויטס ז"ל, קצין בחיל השריון שנהרג מירי צלפים ברצועת עזה במהלך מבצע "צוק איתן". הב"רתו צליל עורי הצטרפה בעל כורחה לבנות הווג עם האובדן, אך בפועל, הן חלק בלתי נפרד ממשפחת השכול. בריאיון גלוי היא מספרת על התכניות שרקמו יחד, על אישיותו הנדירה, ומסבירה מדוע המדינה חייבת להכיר בה כאישה שכולה.

עורי נולדה במרום גולן לפני 23 שנה, וכיום היא לומדת עיצוב פנים ואדריכלות במכללת תל-חי. דימה לויטס היה סמ"פ שלה בפלוגת השריון: "נלחמתי כדי להיות פקידה פלוגתית ובחרתי אקראית בפלוגה שבה דימה פיקד. ממש מהשנייה הראשונה שבה ראינו אחד את השני, לפני חמש שנים, הרגשנו משהו אחר".

על מה דיברתם בשיחה האחרונה?

"האמת שבפעם האחרונה לא הספקנו לדבר, כי דימה היה מאוד עסוק, אז הוא הספיק רק להגיד לאמא שלו שהכול בסדר. לי הוא שלח במסרון: 'הכול באמת בסדר, אני שומר על עצמי ומבטיח לבוא

מימין דימה, אמו מרינה, האחות אנה והאח דניאל

הנפש התאומה נלקחה ביום אחד כאילו לא הייתה. חמש שנים הפכו לזיכרון מטושטש. אני עומדת בתוך בור שחור ענק שמיום ליום רק גדל. תופסת את החבל, מנסה להיעזר בו ולצאת, אך החבל נקרע. כמו בתיאטרון, אנשים מביטים בי מחוץ לבור, מגיחים מנקודה קטנה ומנסים להושיט יד שתוכל להוציא אותי ממנו. אני מתקרבת, מנסה לאחוז ביד, אך היא משתחררת ואני נופלת חזרה

וזה עשוי להועיל. אבל אם אמא שלו לא הייתה אוספת כוחות כדי להתקשר, יכולתי בטעות לגלות את זה בחדשות שזה... פשוט נורא. אני מצפה להכרה, כיוון שלא צריך מסמך רשמי כדי להוכיח את האהבה העצומה שהייתה בינינו. ומה לגבי זוג שלא מאמין במוסד הנישואים? המדינה לא צריכה לבוא ולהגיד לך שלא היית כלום בשבילי."

אני עומדת בתוך בור שחור ענק

ציליל עורי מבקשת בסך הכול זכות מאוד בסיסית, שבמחוזותינו משום מה נמדדת בשחור ולבן בלבד. אולי לאחר שהאיש הנכון יקרא את מה שכתבה לאחרונה על תחושותיה, מישוהו יתחיל לשקול גם את הטווח האפור:

"איך מתארים זאת במילים? הנפש התאומה נלקחה ביום אחד כאילו לא הייתה. חמש שנים הפכו לזיכרון מטושטש. אני עומדת בתוך בור שחור ענק שמיום ליום רק גדל. תופסת את החבל, מנסה להיעזר בו ולצאת, אך החבל נקרע. כמו בתיאטרון, אנשים מביטים בי מחוץ לבור, מגיחים מנקודה קטנה ומנסים להושיט יד שתוכל להוציא אותי ממנו. אני מתקרבת, מנסה לאחוז ביד, אך היא משתחררת ואני נופלת חזרה. אף אחד לא מבין למה הוא לא מצליח להוציא אותי משם. פתאום הכול הופך לערפילי ולא ברור. הסיכוי לצאת משם נראה אפסי עד בלתי אפשרי. כל החיים

האם קיבלת תמיכה מסוימת מצד גורמים רשמיים?

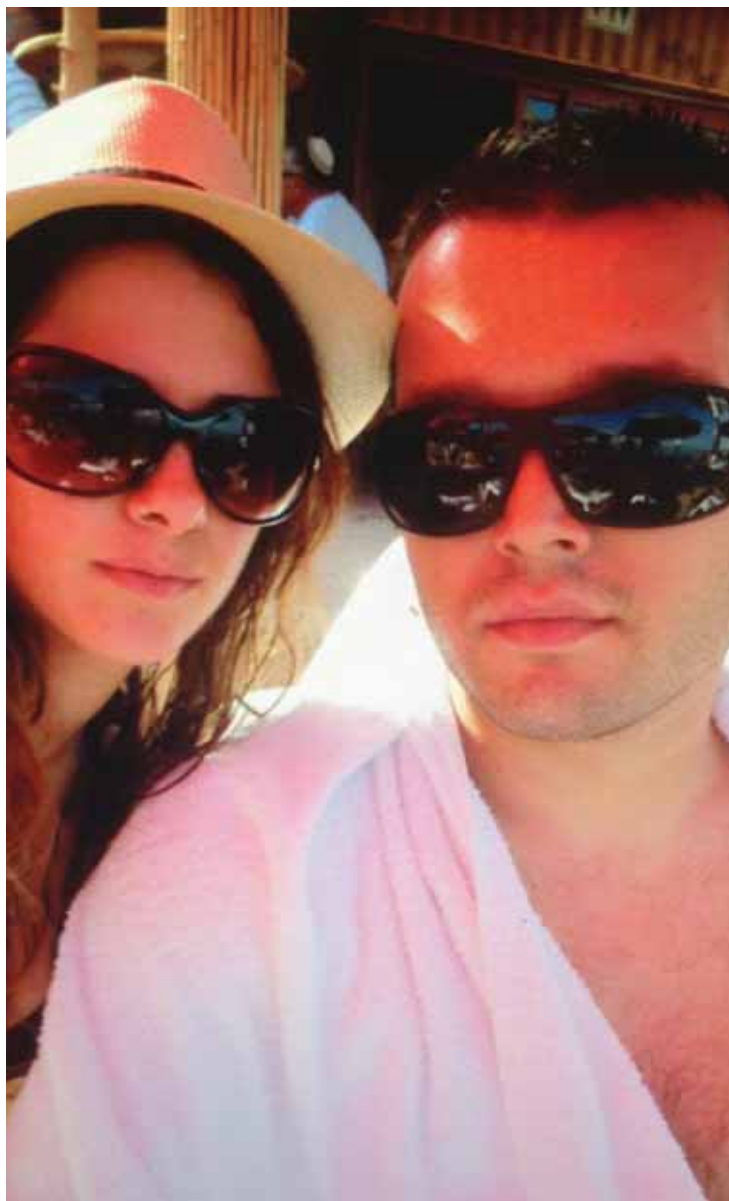
"בהתחלה ממש לא, ומלבד משפחתו אף גורם משפחתי לא התייחס אליי. בעלייה לקבר, אחרי השבעה, קצינת הנפגעים שלו ניגשה אליי וביקשה את המספר שלי. היא אמרה שתחזור אליי, אבל זה לא קרה. אחרי שבוע פגשתי אותה בסיבוב שעשינו עם המשפחה במקומות בגולן שדיי מה שירת בהם, ואז היא אמרה לי שציפתה שאני אתקשר אליה. בסופו של דבר, היא התקשרה לפני יומיים לשאול אם אני בסדר והציעה עזרה, אבל לתחושתי זה לא הגיע ממקום רשמי בתוקף תפקידה הצבאי."

האם, לדעתך, המדינה צריכה להכיר בכך כאישה שכולה?

"בטח. אני שכולה לכל דבר. לא צריך להסביר מה המשמעות של אישה עבור אהובה, הרי יש סיבה שבני זוג בוחרים אחד בשני. אמנם המשפחה היא משהו שנולדת לתוכו והוא שם בכל מקרה, אבל את בן הזוג שלך אתה בוחר כדי להקים משפחה. גורמים לך להרגיש כאילו לא היית כלום בשבילו, למרות שאני יודעת טוב מאוד מה הייתי בשבילו במשך חמש שנים. ידענו שנקים משפחה ורק חסרה הטבעת, אז זה מכאיב שהמדינה לא מכירה בזה כי אין טבעת או מסמך רשמי."

לאיזו תמיכה את מצפה?

"יש קבוצת תמיכה מקסימה של חברות שמשרד הביטחון מממן

"הנפש התאומה נלקחה ביום אחד כאילו לא הייתה"

אמשיך לרגם המצפה ואז יש לי מבחנים, אז יהיה לי במה להתעסק. אני כרגע ממשיכה בלימודים, אני מבינה עד כמה זה היה חשוב לו כי הוא דחף אותי ללימודים ואמר לי: 'חסר לך שאת לא מסיימת אותם'. אז השגרה מעסיקה אותי, אבל אם נגמרת לי התעסוקה, אני מעדיפה מיד לנסוע לנחל, כי אני לא יכולה לשבת ולשקוע בזה."

איך קיבלת את ההתעניינות לאחרונה מצד התקשורת והסובבים?

"התקשורת שקרנית ומעצבנת מאוד. אני לא מקשיבה לכלום כי דימה הופיע בפניי בחלום ואמר לי: 'אל תקשיבי לתקשורת, הכול שטור יות, הם לא מכירים אותי באמת. את זו שמכירה אותי'. הוא היה מגיע אליי מהצבא, מספר לי הכול בטל-פון, כי בווטיות משתפים ופורקים הכול, אבל בתקשורת לא הזכירו לרגע שהייתה לו חברה במשך חמש שנים. לא מספרים מי הוא באמת, ועכשיו אחרי שהוא נהרג אני כל פעם נזכרת בדבריו ואומרת לעצמי: 'אל תקשיבי לתקשורת'."

איזו משמעות הייתה לצה"ל עבורך?

"הצבא היה הדבר הכי חשוב לו אחריי ואחרי המשפחה. הוא היה מאוד אכפתי כלפי החיילים ובעיני קר שימש אווון קשבת. דאג להיות מישוהו שאוהב ומטפח אותם, לא שמר דיסטנס או הפגין כוח כלפיהם. מעבר למפקד, הוא היה קודם כול בן אדם."

"המשפחה העתידיה הייתה חשובה לו יותר מהכול"

אני לא מתמודדת. זה כואב יותר מדי וקשה להכיל את זה, אז אני שמה את זה בצד כי אני פשוט לא רואה אפשרות להתמודד עם רגשות אלו. עדיין לא עברו 60 יום

מצפה ציפור, הפרויקט המשותף של צליל ודימה

משותפים במעון משותף, ניהול חשבון בנק משותף וניהול משק בית משותף כפועל יוצא מחיי משפחה משותפים. למסמכים הנדרשים נלי וות הצהרות מבני משפחה וחברים קרובים המעידות על הקשר כבני זוג לכל דבר. "כל פנייה בנושא נבדקת במלוא הרגישות הראויה, ובמקרים שנמצא שאכן מתקיימים התנאים, הרי שהי חברה או הארוסה מוכרת לזכויות כידועה בציבור. "במידה ותתקבל במשרד הביט" חון פנייתה של הגברת צליל עורי, תיברק זכאותה על פי החוק"

בעקבות דבריה של צליל פנינו למשרד הביטחון, ומשם נמסרו הדברים הבאים:

"חוק משפחות חיילים שנס" פו במערכה (תגמולים ושיקום) תש"י - 1950, מגדיר מיהו בן משפחה של נספה לרבות אשת הנספה; 'מי שהייתה אשתו של הנספה ביום מותו, ובכלל זה אישה שלפני מות הנספה גרה יחד עמו וביום מות הייתה ידועה בציבור כאשתו'. "הבסיס להכרת בני הזוג כ'ידועים בציבור', לצורך הכרת בת הזוג כא' למנת זה"ל, הינם הוכחת מגורים

קרטו בשנייה אחת. הכול נראה חסר טעם. זה גדול ממני, עד כדי עצום ברמות שלא ניתן לתאר. עמוד השררה שלי נשבר, השלד שלי לא יציב יותר. הביטחון שהנפש הת- אומה דאגה לתת ולעטוף, נלקח בשנייה אחת קטנה, והכול חוזר למצב ילדות. כמו תינוקת שצריכה שיעטפו אותה בשמיכה ויגידו לה שהכול בסדר. השגרה היומיומית הופכת לסיוט בהתגלמותו, החיך נהפך לצבוע, הרגליים הולכות מעצמן, העיניים נפקחות מחוסר ברירה והנוף מסביב הופך צבוע בשחור".

מהר מאוד שכחו אותו

אותה, וזה מה שחשוב. המעמד החוקי שלה בלי טבעת, בלי אירוסים, לא מעניין אותי. כואב לי מאוד כשאני מבינה שממעטים בקרבה ביניהם, למרות חמש שנים שנמח קו ברגע. גם החברות הן שכולות וכאבן לא מופחת משלנו, בני המשפחה".

עד כה אתם זוכים לתמיכה ראויה מגורמים רשמיים, או שזה הולך ודועך?

"ממשרד הביטחון ומהצבא כן, אבל אני מרגישה שלא עבר חודש ובתקשורת כבר לא מדברים יותר על החיילים, ממשיכים הלאה ומתעסקים בדברים אחרים. מהר מאוד שכחו אותו. ככה המדינה מרפאת את עצמה, אבל בכל זאת קרה שם משהו גדול - הרבה ילדים מתו ואסור לעבור מהר הלאה. ברור שנמשיך לזכור וננציח בכל דרך, אבל המדינה עברה לסדר היום מהר וזה חורה לנו. קשה לראות שאנשים שלא איבדו את יקיריהם שוכחים. במהלך תקופת השבעה זה היה כאב של כולם, אבל עכשיו זה מתפוגג".

טוב". לאחריה שלחה אנה פנייה לכמה הוצאות ספרים ובה קראה לתמיכה באביה אלכס" נדר שעוסק באיור ספרים. הפנייה התפשטה במהרה ותוך ימים ספורים קיבל האב עשרות בקשות שסיפקו לו עבודה לפחות בשנה הקרובה. למרות התוצאות המוצלחות, אנה מעדיפה שיחזרו לעסוק באחיה ז'ל: "לא תכ" נגתי שיהיה לזה הר תקשורתי כזה מטורף, אלא רק רציתי להביא עבודה לאבא, בלי פרסום. מהרגע שזה פורסם התחילה הצפה של פניות מהמון מקומות, כולל התקשורת. הרגשתי שכולם מתעניינים ולא שואלים יותר על אחי, אבל אני רוצה לחזור לדבר על אחי. צריך לחזור ולהתעסק בחיילים שנהרגו, אסור לשכוח אותם".

צליל, חברתו של דימה, טוענת שהמדינה צריכה להכיר בה כבת זוג שכולה. מה דעתך על כך?

"אני לגמרי תומכת בזה. אני יודעת שהוא אהב אותה מאוד, אז מבחינתי זה מספיק כדי שהיא תהיה חלק מאיתנו. אחי בחר בה ואהב

לא ממש ידעתי מה עובר עליו, רק בטקסים שאליהם הגענו הבנתי שהוא מתקדם במע" לה הדרגות, אבל הוא לא סיפר כי היה צנוע במיוחד. המילה 'אני' לא הייתה קיימת בלק" סיקון של דימה, והוא מעולם לא השתמש בלשון הרע".

איך את מתמודדת עם האובדן בחודש אחר?

"אני לא מתמודדת. זה כואב יותר מדי וקשה להכיל את זה, אז אני שמה את זה בצד כי אני פשוט לא רואה אפשרות להתמודד עם רגשות אלו. עדיין לא עברו 60 יום, אז אני עוד לא נמצאת במקום שבו אוכל לחשוב עליו. עוד שבוע כנראה אשוב לשגרה, אבל הכול השתנה, בעיקר ההסתכלות על המצי" אות. מעכשיו החלטתי שאלך בדרך, לפי אמות המידה והמוסר שלו, שהן לא מהעור" לם הזה. אני כל הזמן מנסה לחשוב איך הוא היה עושה ומה היה אומר, כי הוא ניחן באמות מידה שאין לאנשים היום. רוב האנשים כיום סובלים מחוסר שקט, תכונה שמאוד הפריעה לו, לכן השתדל לחיות באיזון, ברוגע וב"

"התיאור הטוב ביותר של דמיטרי זה 'מלח הארץ'. כמה נתינה, כמה ערכים, כמה אהבה למדינה", ספרה לו אחותו אנה בהלוויה שני ערכה בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. המשפחה עלתה לארץ ב-1990, ולאחר כמה שנים נולד דניאל, אחיהם הקטן. לויטס למד בתיכון רנה קאסן בירושלים, וכאמור במק"ל ביל לשירותו הצבאי השלים תואר ראשון במדעי המדינה. אנה, 29, שחיה כיום בתל אביב ועובדת כרכזת משאבי אנוש בחברת סיעוד, מספרת שבשבע השנים האחרונות ראתה אותו מעט בגלל היציאות המועטות בזמן השירות הצבאי. למרות זאת, היא מאוד תמכה בקריירה הצבאית שלו: "הייתי גאה בו ממש, כי גדלנו על אותם ערכים, אבל במק"רה שלו הם נבנו משמעותית במהלך השירות. אהבת הארץ הגיעה מהבית כי השתרשה בנו ההכרה שזה מקומנו הטבעי והבלעדי. הציר"נות היא בדמנו, אחרת דימה לא היה מגיע בכזו בטחה לקרבות וממשיך כך את הקריירה הצבאית. ידעתי תמיד שזו הדרך הנכונה והייתי פועלת כמוהו אם הייתה לי אפשרות.

תכנית הלימודים תשע"ה

מרכז יעקב הרצוג

עושים עניין מיהדות

שכנים

שני 13.00-8.30

הסיפור הישראלי בלב המזרח
התיכון הסוער, לימודים בשילוב
סיוורים (כולל ל"סלע האדום")

קפה תנ"ך

שני, אחת לשלושה שבועות

22:00-20:30

לומדים תנ"ך על כוס קפה

לקראת שבת

חמישי 20.00-19.00

קולות שונים על פרשת השבוע

חלון אל הנוף

שישי בוקר

סדרת טיולים המשלבים טבע ונוף עם
הסיפור ההיסטורי של ישראל

'חירות שזיון ואחווה'

שלישי 20.00-17.00

מבט על שמיטה ישראלית, על צדק
חברתי ועל קיימות

בתי מדרש

קבוצות לימוד אינטימיות של נשים,
יוצרים ואחרים

רוח צפונית

רביעי 12.45-8.30

עם בעקבות גורלו - מסע אל יהודים לחוף
הים הצפוני: אנגליה הולנד וסקנדינביה

לפרטים - בקרו באתר האינטרנט שלנו www.merkazherzog.org.il
או צרו קשר ישיר 08-8608331/0 | office@merkazherzog.org.il

מרכז יעקב הרצוג ללימודי יהדות בהנהלת הקיבוץ הדתי קיבוץ עין צורים

מחשבות לעת הפוגה

אם בוחנים את המלחמה האחרונה לפי הנחות של הגות רצינית בתחום, הרי שהיא נוהלה כאילו אחריה עוברים להמשך בתחום המדיני! האם הייתה זו אחיזת עיניים בלבד? ימים יגידו

גדעון שפירא, עין השופט

- לקראת הקונגרס הציוני ב-1905 (בפעם הראשונה ללא הרצל) כתב יצחק אפשטיין: "יש שאלה אחת שהיא שקולה כנגד כולן: שאלת יחסנו אל הערבים. שאלה זו, שבפתרונה הנכון תלויה תקומת תקוותנו הלאומית, לא נשכחה, אלא נעלמה כליל מן הציונים... עובדה מעציבה זו מוכיחה למדי את קלות הרעת השוררת בתנועתנו".
- ב-1923 פרסם ז'בוטינסקי: "מבחינה פוליטית נקבעת תפיסתי על סמך שני עקרונות. האחד, בארץ ישראל יהיו תמיד שני עמים. השני הוא שיווי-זכויות לעמים. ככל היהודים מוכן אני להישבע בשמנו ובשם צאצאינו, שלעולם לא נפר שיווי-זכויות זה ולא נעשה ניסיון לגירוש או לדיכוי". בהמשך הוא מפרט: "התיישבותנו - או שהיא צריכה להיפסק, או להימשך בניגוד לרצונם של בני המקום. ולפיכך היא יכולה להמשיך ולהתפתח רק בחסותו של כוח מגן, 'קיר-ברזל', שאותו לא יהא בכוחה של האוכלוסייה המקומית להבקיע".
- בתום מלחמת ששת הימים קבע בן גוריון, שעדיין היה בחיים, כי יש להסתלק מכיבושי הצבא ובעיקר מהאזורים המאוכלסים. יגאל אלון יצא עם תפיסת ה"עומק האסטרטגי" האומרת "הבטחת גבולות בני הגנה בפני צבאות אופנסיביים המהווים איום קיומי, אך יציאה מהאוכ" לוסיה האזרחית (מלבד חלקים בחברון)". את ענייני הביטחון השוטף הוא לא ראה כאיום קיומי. לשאלה "מה שייך ביטחון לשלום?" השיב: "יש דיסציפלינה, שרק בהתייחסות אליה עשוי להתקיים כאן שלום".
- לדברי ההיסטוריון יגאל עילם, משה דיין, שהיה בר פלוגתא לאלון, ביקש להשתחרר ממדינות ערב, אשר היו מעורבות בכל מלחמותינו ושישאירו לנו את הפלסטינים, ש"איתם נסדר כבר בעצמנו".
- והנה המדינות הערביות לא מהוות יותר איום קיומי, בעוד הפלסטינים איתנו ועלינו, ברומה לראשית הציונות. אז מה עושים כאשר יש עומק אסטרטגי אבל בעיות הביטחון השוטף מכילות אלפי טילים, בחלקם מונחים, פצמ"רים ומנהרות תקיפה, זאת אף שהיו לנו תקופות ופגיעות קשות גם בעבר?
- בפועל נראה כי קובעי המדיניות ממשיכים (תוך בלבול עצום) להשלים עם ביטחון שוטף מעורער אך בהחלט ללא איום קיומי. מצב כזה אמור להבטיח שלמות מסרות כגון ירושלים-דרבתי או התנחלויות למשל, שהרי אין פשרות ללא ביטחון לאזרחים. כדאי גם לשים לב למשפטים דוגמת זה של ליברמן, כי "אבו מאזן הוא טרוריסט מדיני!" כידוע, עם טרוריסטים לא מדברים בפומבי! אך בינתיים הולך לב המדינה שלנו וממושכן יותר ויותר אל מול פנינו. ואגב, למרבה הקושי אפיינה הקייצונית תמיד גם תרבויות ודתות כפי שכולנו רואים.
- במלחמה האחרונה היינו עדים לתהליך - האם בלתי צפוי? - בו תור שבים החלו לשקול נטישה, אם לא יובטחו שלומן ובריאות נפשן של המשפחות. אין בדברים אלה כל קטרוג או ביקורת על רגשותיהם ומסקנותיהם של בני אדם, אבל כדאי שכולנו נבין, ובמיוחד השלטונות, שנוצר כאן מצב בעל משמעות אסטרטגית.
- בינתיים נעצרה המלחמה שהביאה לתוצאות בלתי מבוטלות (מנהרות וכדומה), אך היא נשפטה לפי רמת שביעות הרצון של פוליטיקאים ואזרחים. אין מלחמות שמחות! לכבודם של מפקדי צה"ל ייאמר שהם אינם מאושרים גם כאשר ההישגים רבים.
- * אם בוחנים את המלחמה האחרונה לפי הנחות של הגות רצינית בתחום, הרי שהיא נוהלה כאילו אחריה עוברים להמשך בתחום המדיני! האם הייתה זו אחיזת עיניים בלבד? ימים יגידו. עם זאת, ברור כי אלה - משני הצדדים - שטבעם לרחות כל פשרה, יכניסו לדיון ביטויים חסרי תוחלת כגון "הכנעה", "חיסול" וכדומה, האמורים למנוע את ההידברות.
- הנה אנו עדים פעם נוספת, שלא ניתן להתחמק משאלתו הנעלמה של אפשטיין ומהקדמתו של ז'בוטינסקי בתוספת הבטחת קיומנו הפיזי עוד מראשית הציונות. אלה תמיד יהיו איתנו: חזרנו לראשית המאה ה-20 עם טכניקות המאה ה-21.

סמינר חוות העשרה. צילום פייסבוק

שביל ההגשמה

משימתה של תנועת הנוער העובד לקראת האלף הבא היא לפתח דגמי חיים שיתופיים (נוספים לקיבוץ), לסייע למגזרים החלשים, לקלוט את רבבות בני הנוער העולה ולהמשיך את המאבק על דמותה של החברה הישראלית כחברה צודקת יותר, שוויונית יותר, דמוקרטית, סובלנית, ציונית ושוחרת שלום

בנותיות בעיר ובכפר ולחיות בהן, ולפי עול במישורי החינוך הפורמלי והבלתי פורמלי. קבוצות כאלה חיות בערים, בעיירות ובקיבוצים לאורכה ולרוחבה של הארץ, ואף הקימו לאחרונה שני קיבוצים צעירים - רביד ואשבל. התנועה היא תנועת-בת להסדרות העובדים הכללית החדשה. משימתה של התנועה לקראת האלף הבא היא לפתח דגמי חיים שיתופיים (נוספים לקיבוץ), לסייע למגזרים החלשים, לקלוט את רבבות בני הנוער העולה ולהמשיך את המאבק על דמותה של החברה הישראלית כחברה צודקת יותר, שוויונית יותר, דמוקרטית, סובלנית, ציונית ושוחרת שלום. כל זאת בתנאים של משבר חריף המאיים על עצם שלמותה של החברה הישראלית. הסמינר חוות העשרה מאפשרים לגרעינים האלה להיות אלו המניעים את גלגלי ההיסטוריה, כלומר קובעים את בניית חייהם המשותפים ומחוללים שינויים אמיתיים במציאות החיים (ההגשמה), לא פחות מכך. טקס הסיום של סמינר חוות העשרה שהתקיים בקיבוץ רביד מול הנוף המדריים של הכנרת היה חוויה מרגשת ומדיימה של מאות בנים ובנות, המיטב של הנוער, ב"אומר ובצליל", כולל מופעים נהדרים של זמרה ומחול. הלב התרחב והתמלא משמחה ואושר - עם עושר כזה יש הווה ויש עתיד מבטיח. ורק "פינה קטנה של עצב" כרסמה: איך זה שבאירוע כה גדול, תרתי-משמע, לא ראיתי אף נציג של משרד החינוך, הסדרות העובדים, התנועה הקיבוצית, משרד הביטחון/צה"ל, גופי ההתיישבות במדינה וגם בכירי הנוער" (1) ועוד?

עמוד תווך חינוכי עליו מושתתת התנועה הוא מפעל חוות ההכשרה: בוגרי י"ב, אשר רחו את שירותם הצבאי, חיים בקבוצות בעיירות פיתוח ובערים. חברי הקבוצות הללו מתנדבים לפעילות חינוכית בלתי פורמלית בקני התנועה, במרכזים קהילתיים, במועדוניות ובמרכזי קליטת עלייה, ופועלים בקשר הדוק עם בתי ספר רבים ועוד. השם "חוות הכשרה" הוא מחווה למפעל חוות ההכשרה של תנועת "החלוץ" באירופה, קיבוץ הכשרה שבהם למדו עברית, חו חיים שיתופיים והתכוננו פיזית ונפשית לקראת העלייה לארץ. במהלך השנה פועלים חברי הקבוצות לא רק כמחנכים אלא גם כחניי: גם במהלך שנת התנדבות זו ואף אחריה ממשיך התהליך שעברו בתנועה להתמקד בקשרים בין החברים, בלמידה האיכותית ובשותפות החברתית והכללית. בוגרי חוות ההכשרה ממשיכים את מסלולם המשותף גם במסגרת צבאית כגרעינים בנח"ל - חיל השם לעצמו ייעוד משימתי וביטחוני כאחד. במהלך השנים הלך והתפתח המסלול הצבאי כך שיתאים לצורכי המדינה המשתנים. היום ניתן לראות יותר פעילויות משימתיות-קהילתיות בשכונות ובעיירות הפיתוח לצד הפעילות הצבאית השוטפת. בתום המסלול משתלבים חברי הגרעינים באפיקים חינוכיים ומשימתיים ביישוב שבו הם חיים ובמסגרת התנועתית. מתנועת הנוער" לצמחה ועלתה בסוף שנות ה-80 תנועת הבוגרים. חבריה הם בוגרי התנועה בני 22-30 אשר נחרו להקים צורות חיים שיתופיות-התייש

ד"ר יונתן פורת, אפיקים

לאחרונה

הסתיים סמינר חוות ההכשרה, שעמד בסימן 30 שנה למפעל החשוב של תנועת הנוער העובד והלומד. שכבת החוות החדשה נכנסה לשנת הפעילות החדשה מלאה ברוח חיים, חינוך, שיתוף, שוויון ואהבה: בנוער העובד (התנועה הגדולה והמגוונת בין תנועות הנוער בישראל, שהוקמה ב-1924 על קרקע ארץ ישראלית, על ידי בני נוער עובדים, דלים ועוזבים שהתאגדו להגן על עבודתם וזכויותיהם) קיימים היום מאות סניפי פנים, קנים ומועדונים בכל רחבי הארץ: מקריית שמונה ורמת הגולן בצפון ועד אילת בדרום. בתנועה חברים עשרות אלפי חניכים יהודים, ערבים ודרוזים, נערים עובדים ולומדים, מהעיר, עיירת הפיתוח, הקיבוץ והמושב, נערים מנורתיים ונערים עולים. כל אלו מודרכים ומלווים באופנים המתאימים להם ופועלים להידוק הקשר הפנים-תנועתי. בקנים העירוניים, בקנים הערביים והדרוזיים, בקיבוצים ובמושבים מתקיימת פעילות חינוכית מגוונת וענפה ובתוכה סמינרים והשתלמויות, מחנות וטיולים, לצד העשייה המקומית היומיומית. בני המושבים והקיבוצים החניכים בתנועה מקיימים ביישוביהם פעילות ענפה. זאת, למרות היותם של רוב היישובים מרוחקים ממרכזי האוכלוסיה, סנייה, קטנים במספר התושבים ורובם אף בקווי העימות על גבולות המדינה. תרומתם באה לידי ביטוי מיוחד ככאלו וכמיצגי האתגר ההתיישבותי להניח התנועה האחרים.

עם סיום מבצע "צוק איתן" והקיץ החם שעבר על כולנו, חברת קורום מעודדת, תומכת ומחבקת את לקוחותינו בישובי עוטף עזה והדרום, שהתמודדו בכאב ובאומץ על ביתם ואדמתם.

אנחנו מאחלים לכם קיבוץ הוללה הקיבוץ
 ולכם עם ישראל שלום, ביטחון, צמיחה,
 ברכה והקשמה!

- ✓ ראשונים במקצועיות
- ✓ ראשונים בניסיון
- ✓ ראשונים בתוצאות

ניהול פרויקטים של בניה כפרית ושכונות בנים בקיבוצים

טל. 08-6755886, פקס. 08-6364090 | www.korom.co.il | office@korom.co.il | חפשו אותנו בפייסבוק

יעל בלבון, "נער אדום", 2013, רפידוגרף על שיש

אורית ישי, פרט מתוך "מונחים"

וריאציות באפור

אורית ישי ויעל בלבן חברו יחד בשתי תערוכות יחיד להאיר את הסמיכות הנוראה הזו שבין יופי ואימה, חיים ומוות, כל אחת בדרכה. בתערוכה "נורא יפה, יפה נורא" המוצגת בגלריית הקיבוץ, מציגה ישי עבודות חדשות - תצלומי סטילס מטופלים בשחור-לבן, ועבודת וידאו של דימוי בתנועה. בלבן לעומת זאת מציגה שלוש עבודות שנעשו ב־2012/13 והוצגו, וארבע עבודות גדולות חדשות. גם עבודותיה בשחור-לבן, עם נגיעות בצבע

פעולתה האוטומטית, משוחררת מיעד ותכנון מוקדם; פעולת רישום המזכירה את הרישום האוטומטי מבית מדרשם של הדאדאיסטים והסוריאליסטים. ידה המיומנת והרישום הלולאתי הסמי-אוטומטי, המשוחרר מיעד מוגדר, הוכנסו בתערוכה הנוכחית לסדר יצירת פיגורות ומראות השאולים מיצירות ידועות מתולדות הצילום והאמנות. ברישום "לאן" (2014), הנסמך על תצלומי ומחקריו בתנועה של המדען הצרפתי אטיין ז'ול מארה - מי שהמציא ב־1882 מצלמה שהנציחה בתצלום בודד רצף של תנועה במרחב - מסודרים חמישה עיגולים לבנים על רקע מלבן אופקי שחור, כשבכל אחד מהם מצוירים ברישום לולאתי גברים מצדודי תם המציגים מקטע ותנוחת גוף שונה מתוך רצף של תנועת הליכה והרמת יד. ברישום "sidejump" - בו נראית דבוקה של גברים מחזיתם, המצויים בשלבים שונים מתוך רצף של תנועת ניתור ונחיתה - הרישום הלולאתי של בלבן "חוזר לסורו", ו"שוכח את יעדו" והופך, בדומה לרישומיה המוקדמים יותר, לאוטונומי ודקורטיבי יותר ומסרב להיענות לצווים של נאמנות ל"דיוק" אנטומי בתיאור תנועת הקופצים. עבודות נוספות של בלבן מנכסות פרגמנטים מתוך יצירותיו של מיכלאנג'לו. שני רישומים של דיוקנאות נערים: "נער אדום" המצויר על שבר שיש ו"אמריליוס" הנרשם על קרטון, שאולים מן "הקפלה היסטינית", ואילו ברישום "ידו של דוד" - הנראה במבט ראשון כמראה נוף ברוטציה, נוף עתיר רכסי הרים, גאיות וערצני נחלים - בחרה בלבן לרשום מקטע מפסל "דוד" מנקודת מבט פחות מתועדת ומוכרת: מצדודי תו וממעלה בטנו ועד אמצע ירכיו, כשכף היד הנוגעת ברכו ממוקמת במרכז הרישום. יעל בלבן ואורית ישי, "נורא יפה, יפה נורא", אוצרת: יעל קיני, גלריית הקיבוץ, עד 17 באוקטובר

והאבלות את הילת הקדושה הצרובה בהם. על רצפת הגלריה מוקרנים ברצף, בעבודה המכונה "מונחים", חמישה תצלומים של זרי זיכרון צבעוניים הנערמים ומונחים זה על פניו של קודמו ויוצרים ביחד זר מעובה העלול בפוטנציה להפוך, במציאות הישראלית בה "לנצח נאכל חרב", לגורד שחקים של זרי זיכרון שאת סופו לא ניתן לראות ולשער. בעבודה "עשרים ואחד גוונים של אפור", האפקטיבית יותר והמעניינת בתערוכתה של ישי, מסודרים בשלוש שורות אופקיות 21 זרים על רקע מלבנים שגונם נע, בסדר עולה, מלבן לשחור כשמתחת לכל מלבן רשום אחוז האפור שנבחר עבורו. העבודה בוחנת את השפעת ההקשר, הרקע - גוון הרקע של המלבן - על תפיסתנו והמשמעות שאנו מעניקים ומשליכים על זר הפרחים, או, בנוסח אחר, העבודה שואלת האם גוון הרקע שעליו מוצב זר הפרחים יש בו כדי לערער את תפיסתו של הצופה הישראלי מלראותו כזר זיכרון? תערוכתה של יעל בלבן המוצגת בחלל הכניסה לגלריה, מסמנת אבולוציה נוספת בשפת הרישום שלה ובתכניו. רישומיה של בלבן אינם נסמכים על הקו הישר - האמצעי השגור לרשום קווי מתאר, הצללות וליצירת אילוזיה תלת-ממדית - אלא היא מבכרת על פניו את הלולאה כיחידת הבסיס לרישומיה. הלולאות ברישומיה משוכפלות בשורות מקבילות ומשיקות, והן תופחות ומצטמצמות לחלופין - כשמידת צפיפותן ודחיסותן יוצרת את מינון הכהות-בהירות ברישומיה המונוכרומטיים - עד להתהוותן לגוף נפחי שמר עטפת גופו כשל סריג. בתערוכותיה המוקדמות, יצירה לול-אותיה היו בני כלאיים, המכליאים בין דמות אנושית לצמחייה ולדגמים דקורטיביים. ברישומים אלו, המבוצעים ברפידוגרף, תהליך עבודתה נראה כסמי-אוטומטי ומצוי בתחום הדמדומים שבין המודע לתת-מודע, כשהיד הרושמת פועלת את

בגלריית הקיבוץ מוצגת עתה תערוכתן של אורית ישי ויעל בלבן, תערוכה המתהדרת בשם "נורא יפה, יפה נורא". ישי מציגה בחלל הפנימי של הגלריה תצלומים מעובדים בשחור-לבן של זרי פרחים, זרי זיכרון ואבלות, נושא שזכה להתייחסות מקיפה באמנות הישראלית. בין האמנים שהתייחסו לנושא זה ניתן לציין את משה גרשוני ז"ל, שבסדרת ציורים יצר עיבוי והכלאה בין זרי אבלות לזרי ניצחון, וכן את הצלמת שוש קורמוש ז"ל, שבתצלומיה המטופלים מקי-רינים זרי הפרחים קיפאון, מוות, סטריליות, עיקור וחרדות - תצלומים המהווים, כך נראה, נקודת מוצא והתייחסות לתצלומיה הנוכחיים של ישי ושטביעות אצבעותיהם ניכרות אף בבחירת שמה של התערוכה הנוכחית. אולם להתייחסות מקיפה ומעמיקה ביותר זכה זר הזיכרון מידיה של האמן ארז ישראלי, שבין יתר עבודותיו בנושא הוא יצק במלט את זר הזיכרון והצביע בכך, בין היתר, על התאבנות ושיטוח הרגש של בני דורו הפוסט-מודרניים לנוכח הפאתוס והגלוריופיקציה הצרובים בפולחן הנופלים והנצחתם. בעבודת הווידאו האפקטיבית שלו מ־2004 הוא תפר בחוט ומחט לעור בית חזהו את פרחי זר הזיכרון, ובכך המיר, באקט מזוכיסטי, את קהות הרגש והיעדרו של כאב נפשי בכאב פיזי. בתערוכתה של ישי מוצג הדפס גדל-ממדים של תצלום המכונה "בצילום כמו בצילום", האפור הוא אפור" (2014) בו מונצח זר אבלות בגווי אפור על רקע לבן. הזר עשוי מענפי ברוש שבהם משובצים פרחים המצויים בתהליך של קמילה. בשונה מתצלומי הזרים של קורמוש שהם אכן "נורא יפים, יפים נורא", והזוהרים בניקיונם על רקע שחור משחור, הזר האפורי והכמעט נבול של ישי, שממבט מקרוב נראה מפוקסל לריבועים קטנטנים, מסיר ומסלק מזרי הזיכרון

מאזן האימה בין "מדינת הכוח" למדינת המוח"

החלופה ההגיונית היחידה המאפשרת לדעתו שרידות חברתית כלכלית של מדינת ישראל היא חתימה על הסכם אי-לוחמה/שלום עם שכנינו הפלסטינים תוך הסכמה לפשרה טריטוריאלית המאפשרת הקמת מדינה פלסטינית על בסיס גבולות שביתת הנשק ערב מלחמת ששת הימים. מהלך כזה יתרום לרצון החיים, לצמיחה ולרווחה של שני העמים, ויהווה בסיס להסכמי שלום בעתיד עם מדינות ערב אשר עדיין לא חתמו עמנו על הסכמי שלום

עמירם קופר, ניר עוז

ככל

שאנו מתרחקים מאותו יום בו פסקה לפתע האש (לא לפני שקטלה שניים מחברינו בקיבוץ נירים ופצעה קשות חבר נוסף), נדחקת ומורחקת המציאות הריאלית "להרגלי דיומא": הבינונו כי תתקיימה בקהיר שיחות להסדרים יציבים, אך "מג" היגי המדינה" דואגים לעמימות בעניין זה. מיד לאחר הפסקת האש עלו בפרלמנטים של הרחוב, ובמקביל בפרלמנטים של מפלגות הקואליציה, פטפוטי הלהג של "המהמרים" מי המנצח ומי המנוצח, ולאחריהם מעבר מהיר לסקרים, לווריאציות ולקומבינות של מי מכופף את מי במשחקים הפוליטיים בממשלת ישראל. מחיר הרמים הסתכם ב-70 קורבנות ישראלים וכ-2,000 קורבנות פלסטינים, לבר מן ההרס העצום, ואיש אינו שואל אם ניתן היה למנוע מראש, במהלכי שיח פוליטיים כנים ועקביים מול הראשות הפלסטינית בהנהגת אבו מאזן, סבב אלים זה.

מעט מדי כותרות מרמזות על מאזן האימה האמיתי המתענן מעלינו, מאזן בין הברירה של עם "המחמש עצמו לדעת" תוך היאחזות בתר"חיש ש"אין אמונה בפלסטינים", לא כל שכן בכלל הערבים, ולכן "לנצח תאכל חרב" ולנצח נהיה תלויים בכלי משחית חרישים ומשוכללים - לבין הברירה של חתירה כנה לפשרה של חלוקת ארץ ישראל המערבית בינינו לבין הפלסטינים, פשרה אשר תותנה בהסכם אי-לוחמה/שלום ארוך טווח.

מנהיגי 'הבית היהודי' דוחים את חזון ישעיהו לאחרית הימים (סמוך לביאת המשיח) - "ויהי באחרית הימים וכתתו חרבותם לאתים וחנייתותיהם למזמרות", ואליהם מצטרפים ישראל ביתנו ומרבית חברי הליכוד, תוך ש"המתונים" שחברו לקואליציה שותקים ומתעלמים משי"עור א' בקורס כלכלה, שיעור המסביר את ההיגיון של "יותר תותחים - פחות רווחה והש"כלה". גם אם "עקומת התמורה" בין תותחים לרווחה והשכלה תעלה מעט לנוכה שיפורים טכנולוגיים, ימשיך הביקוש הגובר ל"תותחים" לאכול את המשאבים אשר ניתן יהיה להקצותם ל"רווחה והשכלה".

פרופסור (אמריטוס) לכלכלה חיים בן שחר (חב"ש) צוטט לאחרונה על ידי כתב 'כלכליסט' שאול אמסטרדמסקי כמי שמעריך כי מדינת ישראל לא תוכל לעמוד לאורך זמן בגידול המשמעותי במשאבים הנדרשים לביטחון ולחי-

מוש כנגזר ממדיניות הימין הביטחוני בישראל. אל.

החלופה ההגיונית היחידה המאפשרת לדעתו שרידות חברתית כלכלית של מדינת ישראל היא חתימה על הסכם אי-לוחמה/שלום עם שכנינו הפלסטינים תוך הסכמה לפשרה טריטוריאלית המאפשרת הקמת מדינה פלסטינית על בסיס גבולות שביתת הנשק ערב מלחמת ששת הימים.

מהלך כזה יתרום לרצון החיים, לצמיחה ולרווחה של שני העמים, ויהווה בסיס להסכמי שלום בעתיד עם מדינות ערב אשר עדיין לא חתמו עמנו על הסכמי שלום.

אסור לנו להשלות את עצמנו כי אי-היציבות בסוריה ובעיראק, בצד עוינות איראן ועושי דברה החיובאללה בלבנון, יאפשרו לנו "להתפרע כאוות נפשנו" בכל הקשור לשטח שבין הירדן לים התיכון.

'הבית היהודי', 'ישראל ביתנו' והליכוד מציעות לנו באיוולתן מדינה דו-לאומית נוסח דרום אפריקה בעת שליטת הלבנים, מהלך אשר יוביל אותנו בסופה של דרך להיות מדינה נוספת ב"ליגה הערבית" וזאת לאחר שימרדו "חוטבי העצים ושואבי המים" הפלסטינים, והעולם הנאור יכיר בצדקתם.

כאשר החלה האיבה הממוסדת להתיישבות היהודית בארץ ישראל, איבה שהובלה על ידי המופתי המוסלמי חג' אמין אל חוסיני בעקבות הצהרת בלפור, התקשו המופתי ותלמידיו להאמין כי מדיניות ההבלגה מחד וההתיישבות והפיתוח מאידך של יישוב המונה כ-20% מתושבי ארץ ישראל המערבית תוכל לעויות ולאלים מות של המופתי ומרעיו.

קוצר הראייה של הלאומנים הערבים הוביל לאבדות רבות מאוד בשני העמים בתקופה שעד מלחמת העצמאות ובתוכה, ותוצאתה של התנהלות זו הייתה "הנכבה" הפלסטינית.

היום עלינו, אזרחי מדינת ישראל, ללמוד את הלקח ולהבין כי לא העוצמה הצבאית ולא השליטה בעם אחר יאפשרו לנו לשרוד, לחיות וליצור תרבות אנושית ערכית המקיימת אותנו ומוערכת במדינות העולם הנאור.

על המפלגות הלאומניות בישראל לקלוט כי הפיוט "שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותנו, אלא בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם" אינו יכול להיות תחליף ל"התקווה" כהמנון הלאומי של מי ששואף לצמיחה ולביטחון מדינת ישראל כמדינה נאורה, יציבה ושוחרת שלום.

התנועה הקיבוצית מאחלת לכל ילדיה, חברה ושותפיה שנה טובה!

שנה של צמיחה, בנייה, קליטה וגידול, שנת חדשנות ויצירה. הקיבוצים הפרושים לארכה ולרחבה של הארץ הם קהילות חזקות וערכיות. התנועה הקיבוצית חוזרת בימים אלה למנהיגות ואחריות על החברה הישראלית והמדינה כולה.

אנחנו מאחלים לחברות ולחברים ימים של ביטחון, חברות, אחווה ושלום.

"תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה"

בברכת חג שמח!

איתן ברושי,

מזכ"ל

בשם עובדי ועובדות התנועה הקיבוצית

האגדה על חלופת האגודה

קטינה, והחליט לספר על כך למטרה. אחר כך הגיעו תלונות נוספות. אחת הנשים שבאה להיוועץ בו וקיבלה טיפול מסוג אחר, סיפרה: "בפעם ההיא באתי כרגיל עם בעלי לרב והוא אמר, 'אתה תישאר פה ואת בואי איתי'. הוא נעל אותי בחדר שלו ויצא. כשנכנס הוא הצביע על המיטה. הוא נישק אותי והכניס את הלשון שלו לפה שלי. הוא החזיק אותי ממש חזק כולי קרוב לגוף שלו, והוא התרגש גורא והתנשף. הוא אמר לי, 'עכשיו את בעולם האצילות', וליקק לי את הפנים עד שהם היו ממש דביקים, ואני נלחמת עם עצמי לא לעשות כלום. עד היום יש לי טראומה מזה. אחר כך הוא הכניס את הידיים שלו אל מתחת לחולצה שלי ומישש אותי ממש חזק. ואז הוא פתח את הדלת ורצתי לבעלי ואמרתי לו בהתרגשות - הרב אמר שאני בעולם האצילות. התחלנו לריב, כי בעלי הבין". בהחלט לא שגרת.

הרב וחסידיו הסבירו לנשים, שעל ידי המעשים הללו הן עוזרות לרב לבטל את האיום האיראני ולבטל שואה מעם ישראל. צריך לאפשר לרב בלרנד לחזור לארץ למעמדו הקודם, בתנאי שיוסיף עכשיו לרשימה גם את ביטול האיום מדאעש.

בונים בית בקיבוץ. כמה כאלה ייבנו בשנים הקרובות? צילום יעקב לזר

הפטרויות

"חוויתי את המלחמה הזאת כטראומה. אם לא הייתי בהריון, הייתי מתיישבת על הגבול עם קלצ'ניקוב. לא זזתי מפה וגם אם הייתה לי נסיעה מתוכננת, ביטלתי אותה. נשארתי פה להתמודד עם האזעקות והריצה לממ"ד כמו כולם". המעושרת ניקול ראיזמן בריאיון חושפני מרגש ל"ישראל היום".

לשאלה עשית צבא? ענתה: "לא עשיתי צבא. רציתי להתגייס אבל סבתא שלי בדיוק נפטרה ואני בת יחידה והייתה סיטואציה לא נעימה בבית. אני מצטערת על זה עד היום". כשראיזמן אומרת שהיא נשארה פה כמו כולם להתמודד עם האזעקות והריצה לממ"ד, היא מתכוונת להרצליה פיתוח. וכשי היא אומרת שאם היא לא הייתה בהריון היא הייתה מתיישבת על הגבול עם קלצ'ניקוב, מתבקשת מאליה השאלה - למה דווקא קלצ'ניקוב? מיכאל מחזיק בבית על כל צרה שלא תבוא? (תארו לעצמכם מה היה קורה, אם היא הייתה מתיישבת עם הקלצ'ניקוב ליד פתחה של מנהרה).

הפטרוים

מכיוון שעונת הכדורגל נפתחה, זה הזמן המתאים להזכיר מה כתב בדף הפייסבוק שלו בזמן "צוק איתן", אבירם אוחנה קפטן קבוצת הנוער של הפועל באר שבע. "אחרי שתיגמר הפעולה הקרקעית בעזה" כתב אוחנה, "צריך להתחיל בפעולה קרקעית אחרת - פעולה פה בישראל. לנקות מהמדינה את כל השמאלנים העלובים. שמאלנים לתאי הגזים!"

מאוחר יותר הוא התנצל, והנהלת הקבוצה השתתתה אותו עד להודעה חדשה. הודעה חדשה עוד לא ראיתי, אבל היא בוודאי לא תאחר לבוא.

הקרקעות, הוא ממשיך לחייך בפרצופם של שכניו, כל הדרך אל מטע הזיתים שיש לו ואין להם. פרט למטע הזיתים, טוען ליבסקינד, גלנט פרץ וסלל בניגוד לחוק דרכים לביתו המהודר במושב (שנראה כמו טירה מימי הביניים), והשתלט על שטחים ציבוריים מהם אילצו אותו הרשויות לסגת רק אחרי קרבות משפטיים קשים.

על פי פרסומים ב"הארץ" ו"ידיעות אחרות" נות, גלנט הוא המועמד המועדף על ראש הממשלה לתפקיד הרמטכ"ל הבא. חה"כ שלי יחימוביץ סבורה שזה מינוי לא ראוי. "ליואב גלנט, האיש שגר בטירה המופרכת הזאת, הטובלת בעברות בניה, בתחמונים, בראוותנות ובחמדנות שאינה יודעת שובע, אסור להיות רמטכ"ל", כתבה חיימוביץ' בדף הפייסבוק שלה וגם עקצה את פטרונן "קשה לצפות מנתניהו, בעצמו חמדן לא קטן, שזה עתה ניצל בעור שיניו מפרשת 'ביביטורס', שיזדעזע ממראה הטירה הזאת ומכל מה שהיה כרוך בה".

אם גלנט יהיה מועמד רשמי לתפקיד הרמטכ"ל ה־21 של מדינת ישראל, הקשת המזרחית תפנה לבג"ץ?

רב לא שגרת

שנה וחצי לאחר שברח מהארץ, נעצר הרב אליעזר ברלנד בשבוע שעבר בנמל התעופה באמסטרדם וישראל ביקשה את הסגרתו. הרב, מנהיג קהילת "שובו בנים", חשוד בשורה של מעשים מגונים בנשים שפנו אליו לקבלת ייעוץ.

"הרב מבחינתו, אין לו בעיה לחזור להתמודד עם הטענות נגדו", אמר אחד מחסידיו, "הוא רב לא שגרת, ובגלל זה אנשים לא שגרתיים אוהבים ומעריצים אותו".

עם הקביעה הזו, שהרב ברלנד הוא רב לא שגרת, אי אפשר שלא להסכים. מוכרחים להאמין שהוא לא שגרת. הפרשה התפוצצה כאשר תלמידו, איתי נחמן שלום, ראה את רבו מקיים יחסי מין עם תלמידה צעירה,

בקיבוץ בו אני גר, יש בתב"ע המאושרת 230 מגרשים, מתוכם כ־150 כבר מבונים. יש אפשרות להרחיב את שטח המחנה עד 350 מגרשים, אבל הכנת התב"ע לעניין זה לוקחת שנים. כלומר בקיבוץ בו אני גר, יש כיום לכל היותר כ־80 מגרשים עליהם ניתן לבנות. מאז נעצרה הבנייה בקיבוצים, לפני שנתיים, אנחנו ממתינים לקבל אישור לבנות 14 מגרשים בשכונה חדשה. אין אישור ותי אריך התחלת הבנייה עוד לא נראה באופק. אם מתוך 80 המגרשים הפנויים הללו ייבנו בחמש השנים הקרובות 40, אנחנו נהיה מאוד, מאוד, מאוד מרוצים. אין מתוך המצב המאפיין הזה, מגיח המספר של 65,000 מגרשים שייבנו בתנועה הקיבוצית?

כל הדרך אל מטע הזיתים

לא עם כולם התנהל מנהל מקרקעי ישראל בקשיחות כזו. הזכרת שמו של יואב גלנט כמועמד אפשרי לתפקיד הרמטכ"ל הבא, עוררה מחדש את מה שהיה צפוי שיתעורר - פרשת הקרקעות במושב עמיקם. חושף הפרשה, קלמן ליבסקינד, מזכיר הש"בוע למי ששכח, שמינויו של גלנט לתפקיד הרמטכ"ל התבטל לא בגלל פרשת הרפז, אלא בגלל פרשת הקרקעות ההיא. "זה כמעט בלתי נתפס" כתב ליבסקינד, "כמעט שש שנים עברו מיום שהפרשה הזו נחשפה לראשונה ב'מעריב'. שלוש וחצי שנים עברו מאז שהפרשה הזו הביאה לביטול מינוי של גלנט לרמטכ"ל ומאז שבג"ץ ביקש לדעת כיצד התרחשו הדברים, וכלום לא קרה. ממש כלום. גלנט ממשיך להחזיק גם היום באותם 35 הדונמים ולגדל עליהם זיתים, כאילו לא אירע דבר. כאילו לא התברר שהוא קיבל אותם בדרך לא תקינה שאיש מלבדו לא הצליח לקבל, וכאילו מבקר המדינה לא פירט במסמך ארוך ומרתק, עד כמה כשלו כל המערכות שהעניקו לא את המתנה היקרה הזאת... יואב גלנט אמנם הפסיד את הרמטכ"לות, אבל בכל מה שנוגע לענייני

הניסיון לשווק את החלטת ממ"י לאפשר לקיבוצים לרכוש את הזכויות בשטח המחנה, כהצלחה גדולה וכתקווה גדולה עבור התנועה הקיבוצית, נועד כנראה מראש לכישלון, גם כלפי חוץ וגם כלפי פנים. בתנאים שהחלופה הזו מוצעת לקיבוצים, אי אפשר לדבר על הצלחה גדולה. מישהו אתו שוחחתי בנושא, אמר שהתגובה של התנועה הקיבוצית הזכירה לו את איסמעיל הגייה, שבסיום "צוק איתן" יצא מהמנהרה, ראה את ההרס והחורבן סביבו, ומיהר להכריז - ניצחנו! השאלה המסקרנת היא, לגבי כמה קיבוצים ההצעה הזו רלוונטית? כנראה שלא הרבה. היא לא רלוונטית לכ־25 קיבוצים שכבר שייכו לפי 751. היא לא רלוונטית לכ־30 קיבוצים שמתקדמים במסלול של 1366 (מקודם 1155) והם לא יסטו ממנו. היא בעיקר לא רלוונטית לעשרות רבות של קיבוצים באזור עדיפות ב' ובמרכז הארץ, שלא יוכלו לגייס את האמצעים הכספיים הדרושים לממש את החלטה.

מברית פיקוח יצא בשבוע שעבר מסמך המתייחס ל"חלופת האגודה". בין היתר נכתב בו כך: "מנייתו ראשוני של משמעות ההחלטה עולה, כי במרבית הקיבוצים עלות הרכישה הכוללת צפויה להיות יקרה, ואימוץ ההחלטה יחייב מאמץ תקציבי ניכר, שכן, כאמור, ההחלטה מחייבת את רכישת הזכויות במזומן". או במילים אחרות - עבור מספר גדול מאוד של קיבוצים ההצעה הזו איננה ישימה משום עלותה הכספית. ההצעה ישימה בקיבוצי הפריפריה שם ערך הקרקע נמוך, אבל רוב קיבוצי הפריפריה מתקדמים בהליכי שיוך לפי 751, ובהם יצטרכו לשכנע 66 אחוז מהחברים, מדוע כדאי להם להעדיף את "חלופת האגודה" על פני שיוך שמקנה להם חוזה קנייני מול רמ"י. זה לא יהיה פשוט.

"נכון - יש קיבוצים שיעדיפו חלופות אחרות", כתב יונתן בשיא בשבחה של ההצעה החדשה, "אבל יש אור בקצה המנהרה, יש תקווה להיאחז בה. ויש תקווה שהמבנה הקיבוצי הקלאסי - ניצל בזכות החלטה זו". יש קיבוצים שיעדיפו חלופות אחרות? מדויק הרבה יותר לומר בשלב הזה, שרוב הקיבוצים יעדיפו את החלופות האחרות, ויש קיבוצים שיעדיפו את החלופה הזאת. כמה? את זאת נראה בהמשך הדרך, והיא ארוכה ורבה. שוחחתי בשבועיים האחרונים עם לא מעט אנשים בניסיון להבין את המשמעות המעשית של "חלופת האגודה". אף אחד מהם לא סבר שהיא מביאה תקווה להיאחז בה, או שסוף סוף אנחנו יכולים לראות את האור שבקצה המנהרה.

מאיפה המספר הזה?

נתון נוסף שראוי להתייחס אליו, הוא המספר שמופיע בפרסום רשמי של התנועה, לפיו לאחר שהתקבלה "חלופת האגודה", הצפי הוא שבשנים הקרובות ייבנו בקיבוצים כ־65,000 מגרשים. זהו מספר הזוי. הוא אומר שבממוצע ייבנו בכל קיבוץ בארץ בשנים הקרובות כ־250 מגרשים. בחלומות הלילה.

אמבר

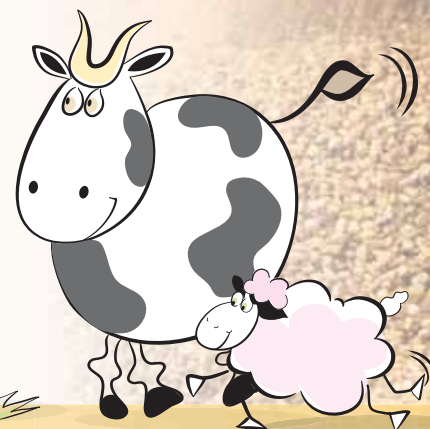
מכון לתערובת

מאחלים

שנה טובה!

 www.ambar.co.il • 04-6321313 פקס • 04-6321300 טל • 3811000 חפר ד.נ. גרנות • אמבר מכון לתערובת

שנה טובה

שנת שופע וצמיחה, ברכה והצלחה לכל חקלאי ישראל ולכל בית ישראל

ארגון מפלי הפירות בישראל
אגודה חקלאית שיתופית בע"מ
THE ISRAEL FRUIT GROWERS ASSOCIATION
www.perot.org.il

ארגון מגדלי עופות בישראל
אגודה חקלאית שיתופית בע"מ

החמישייה הפותחת

חמישה אלבומי מוזיקה חדשים, שיעשו לכם את השנה החדש

"פנגיאה/Pangaea"

אם אתם חובבי מוזיקת מיינסטרים, האלבום "פנגיאה" לא בשבילכם. באלבום זה לא תמצאו להיטים, אך חובבי אינדי רוק אלטרנטיבי ייהנו מאוד מהאלבום היצירתי והחדשני. "הקולקטיב", להקה ובה שבעה חברי ילדות: עידן רבינוביץ', רועי ריק, דניאל שהם, יוסי מזרחי, רועי רבינוביץ', עמנואל סלונים ונדב לוזיה, החלה את דרכה בשנת 2009 כשכל חברה איחדו בה את כל הפרויקטים העצמאיים.

"הקולקטיב" כותבים את השירים יחד ומעבדים אותם בעבודת צוות. הם מתחייבים לרעיון "הכול בשביל כולם" ומשלבים את כישרונותיהם לאמירה משותפת. הרפרטואר שלהם רחב והשירים שלהם מבוצעים בכלים חיים ואלקטרוניים בסגנונות מגוונים, כגון ג'אז, רוק, אלקטרוני ועוד, שיוצרים חווית האזנה יוצאת דופן. "הקולקטיב" הוא תזכורת לכך שכל מה שצריך זה מוזיקה טובה ואמונה ביצירה.

אבי הנחל - "דרך חדש"

אחרי הסינגלים המצליחים "לצאת מזה", "מים רבים", "דרך חדש" ו"סצנה אחרת", להקת אבי הנחל מוציאה את אלבומה הראשון, "דרך חדש". להוצאת האלבום קדם גיוס כספים מוצלח אשר התחיל ב"הדסטארט", אתר לגיוס מימון חברתי. ההרכב אבי הנחל, שהוקם בהשראת הרבי נחמן מברסלב, נחשב כיום להבטחה גדולה ברוק הישראלי. אופיר בר עמי (גיטרה חשמלית ושירה, "איפה הילד"), בן סולומון (גיטרה חשמלית וקולות), בן ורד (גיטרה בס) וגל ברעם, אחיו של אופיר (תופים) יצרו אלבום המשלב שירי אהבה והתחזקות עם רוק גיטרות בעל צליל חזק ובוועט.

הלהקה לוקחת אותנו למסע בזמן שמתחיל בעשור הקודם ("סצנה אחרת", "לא מאוחר" ו"מים רבים") וממשיך בעשור הנוכחי ("הלב והמעייין", "פרדס רימונים", "דרך חדש" ו"טעם גן עדן"). באלבום יש טקסטים אישיים וטקסטים הלקוחים מהמקורות ומהתרבות העברית הישנה והחדשה. אלבום הבכורה "דרך חדש" והמוזיקה הייחודית והרוחנית

"פנגיאה" של "הקולקטיב". איחוד כוחות

שבו לוקחים אותנו לדרך חדשה ברוק הישראלי.

"שירי עונות השנה לילדים"

"שירי עונות השנה לילדים ולכל המשפחה" - אוסף מרובע" הוא אלבום שמיני בסדרה המוקדש לעונות השנה. בתוך המארז ארבעה דיסקים באריזה מהודרת עם מילות השירים, כל דיסק מתמקד בעונה אחת (בהוצאת אן-אם-סי יונייטד). 87 קלאסיקות לילדים בביצוע מיטב אמניו: אריק איינשטיין, חוה אלברשטיין, גלי עטרי, יוני רכטר, גידי גוב, דני סנדרסון, עוזי חיטמן, נעמי שמר, אילנית, שמוליק קראוס, ג'וזי כץ, אריק לביא, הפרברים, שלישיית שוקולד מנטה מסטיק ועוד רבים וטובים.

אביב גפן - "סדקים"

אחרי הסינגלים המצליחים "עולם חדש", "כאב על כאב" ו"מסתובב" מפרסם אביב גפן את אלבומה החדש, "סדקים". האלבום נרקח במהלך השנה האחרונה בהפקתו המוזיקלית של יועד נבו, מלבד השיר "לעמליה" שהפיק גפן בעצמו.

גפן מתרגם עבורנו את דמיונו המפואר ומזין אותנו בסאונד חדש ועדכני, שייחשף בכל אחד משירי האלבום החדש כמו ב"הייתי שר לך", שיושמע רבות בתחנות הרדיו, וב"מסתובב", שבו מצליח גפן לשלב סגנון אתני השונה מסגנונו הרגיל. ב"מסתובב" הוא אף משתף פעולה עם הזמר והמלחין מתי כספי, שעמו רצה לעבוד במשך הרבה שנים, באלבום הנוכחי זה סוף-סוף קורה. השילוב היצירתי של גפן וכספי יצר משהו חדש

אבי הנחל. רוק גיטרות חזק ובוועט זהרבי מברסלב

"שירי עונות השנה". 87 קלאסיקות לילדים

"סדקים". שיתוף פעולה של אביב גפן עם מתי כספי

המגשר בין תרבויות בהצלחה רבה. אחרי שגפן "התאהב" בשנה האחרונה במזרח ובייחוד ביפן, שבה פגש בתרבות, באנשים ובסצנה המקומיים, השיר "עולם חדש", כמו שירים אחרים באלבום, הופק בהשראת ארץ השמש העולה תוך שימוש בכלי נגינה יפניים מסורתיים ובכתובה המופתית המזוהה כל כך עם גפן.

"סדקים" מצליח לשלב מגוון תרבותי - קסומות יותר וקסומות פחות - עם קונפליקט בין העבר לעתיד, בין עולם האנושי לעולם הדיגיטלי המהיר, נעשה מתוך מחשבה רבה.

פרויקט - "פנסים"

"פנסים" הוא מיזם רוק ישראלי של המלחין והפזמונאי אלירן אביתר-לוי, שאיגד נבחרת זמרים מהייחודיים ומהטובים ברוק בארץ.

לפני כשנתיים החל המוזיקאי והיוצר אלירן אביתר-לוי לסלול את הדרך לפרויקט "פנסים" כשאסף סביבו כמה מהשמות המוכרים ברוק הישראלי: חברו הטוב ירמי קפלן (בשיר "היא האחת" שנשמע רבות ברדיו), דודי לוי, נמרוד לב ("מתחיל עכשיו"), ג'קו אייזנברג, עמיר (ג'גו) רוסיאנו וגבי שושן. זמרים נוספים הצטרפו: איטלו גונזלס ("נגיעה בדבר"), רות נודלמן, השחקנית אסי לוי שמתייצבת כזמרת בשיר "אתך", וליאת ציון, זמרת ענקית עם קול קסום, שמוכרת מפרויקט אחר, "רבע לשבע" של עידן רייכל, מגיעה הפעם ל"פנסים" עם "הקיץ יגיע". אלבום פרויקט חדש, שבו כל אחד ואחת יוכלו למצוא שיר אהוב במיוחד.

אני אהבתי, מה אתכם?

גם בראש השנה עושים את הקניות בצרכניה!

רק-
14.90 ₪
לק"ג

המבורגר/קבב 500 גרם

רק-
19.90 ₪
לק"ג

שקית פילה סול קפוא 1 ק"ג

רק-
19.90 ₪
לק"ג

פילה סלמון מעושן 170 גרם

רק-
27.90 ₪
לק"ג

בשר בקר שריר הזרוע 8 קפוא

חגיגת מוצרים רק ב-10 ₪!

אופניים 18 הילוכים (26/24)
רק ב-499 ₪
7290015510196

המבצעים בתוקף בין התאריכים: 14.9.16 - 14.9.29 או עד גמר המלאי (המוקדם מביניהם). הרשת רשאית לתת מוצר חלופי בגמר מלאי מוצרי המבצע. המבצעים בחנויות קואופ שופ בכפר הינם על פי המגוון הקיים בכל חנות בלבד. הרשת רשאית לשנות/להפסיק את המבצע בכל עת. התמונות להמחשה בלבד. אין מכירה סיטונאית. ט.ל.ח.

קואופ שופ בכפר דרום וערבה - איתן | אלומה | אמון | בטחה | בית הגדי | קיבוץ גבולות | נבעתי | גיאה | קיבוץ כיסופים | כפר מימון | נגה | ניר גלים | נהורה | נתיב העשרה | עזה | עידן | עין הבשור | קדש ברנע | שחר | שלווה | תומר | תקומה | שפלה - בית גמליאל | בית עזרא | בן שכן | בני ראם | גינתון | דולב | זכריה | חדיד | חלמיש | טלמון | יצף | מעלה לבונה | נוה מבטח | ניל"י | ניר בנימין | עטרת | תיסורים | תלמי מנשה | מרכז - אבני חפץ | אלישיב קיבוץ בתן | בית הלוי | נאולים | נבעתי חן | חרוצים | יד חנה - חומש (חדש) | יצחק | כפר תפוח | עולש | עריאל | עלי זרב | עינב | פדואל | שבי שומרון | תלמי אלעזר | ירושלים והסביבה - כרמי צור | נוה דניאל | קיבוץ קרית ענבים | קיבוץ רמת רחל (חדש) | שורש | חיפה והסביבה - אלון הגליל (חדש) | אליקים | קיבוץ החותרים | נופית | עופר | עין איילה | צרופה | צפון ורמה - יג - אביבים | אחיהוד | קיבוץ אילון | אלי עד | אסטון | אגעים (חדש) | בוסתן הגליל | בית הלל | בית יוסף | גבעתי אלה | גבעתי יואב | קיבוץ גשור (חדש) | דבורה | קיבוץ חוקוק | טל אל | יובלים (חדש) | כנף (חדש) | קיבוץ כפר גלעדי | קיבוץ כפר החורש | כפר שמאי | לימן | מורשת (חדש) | מלאה | מנף | קיבוץ מצובה | נאות גולן | נוה זיו | נטור | עצמון (חדש) | צורית | קורנית | קלע אלון | רמות | שאר ישוב | שדה אליעזר | שומרה | שפר | תל עדשים

סירקו לעוד מבצעים

קהילת ניגון הלב, זרחי במרכז עם גיטרה

לשבת לשבת

שי זרחי, צילום טל גליק.

"שבת - שחרית מוזיקלית בגניגר", מיזם מוזיקלי ייחודי שקם לפני 28 שנה ואשר הפך עם השנים לעונג השבת של שוחרי המוזיקה הקאמרית בעמק יזרעאל ואתר חובה להרכבים קאמריים מובילים, זיכה השבוע את המוזיקאי, המחנך ואחד ממייסדי המדרשה באורנים, שי זרחי, ב"פרס העמק" ע"ש גדעון צימבל

נצטרטים אני מוזמן לאוהבי המוזיקה חי בור ליום השבת, עם מוזיקה קאמרית קלאסית. זה חיבור מופלא, הנותן טעם מיוחד ליום זה."

מוזיקה קלאסית התנגנה בבית כל הזמן

על השאלה מה תכניותיו בהמשך הדרך ועל אילו רעיונות ויוזמות הוא חולם, משיב זרחי: "תכניותיי לעתיד מרוכזות במה שאני עושה במשך שנים רבות: להמשיך ליצור במרחב ההתחדשות היהודית בישראל, להגדיל ולהרחיב את המפעל הזה."

איך נולד הרעיון להקמת סדרת קונצרטים?

"כמו כל דבר בחיים, אני מאמין שמדובר בתהליך. גדלתי על מוזיקה קלאסית שהתנגנה בבית כל הזמן. אמי, עלייה, היא חובבת מוזיקה מר

שלי אפשר לי לחזור למקורות ולהביא את עולם הניגון אל הציבור באופנים מגוונים המותאמים לזמן."

כשזרחי מדבר על פעילותו הענפה, ניכר שהוא מתרגש ונהנה מהתוצאות בשטח. הוא חוזר ומציין את הקשר בין נגינה במבחר כלים ושירים בצוותא הממלאים את הלב באושר עילאי לבין השבת. "צריך רק להתבונן בפני החברים המגיעים לקונצרטים, לראות, להרגיש ולחוות את האור המיוחד בהנאה."

הוא גם מטפח ומנהל בשותפות חברים את קהילת "ניגון הלב", שקמה בשנת 2000 ועיקר פעילותה מתקיימת כנהלה. "זוהי קהילה המורכבת מ-120 משפחות מרחבי העמק, שייסדו לעצמן חיים יהודיים-ישראלים ברוח הזמן שלנו, וברוח העמק. בקהילה זו אני מלמד ניגונים, שר ומתפלל עם חבריה. המופלא בעיניי שבארגון הקור

רשה באורנים ועובד בה מאז 1980 בתפקידים רבים. "המדרשה היא גוף עצמאי להתחדשות יהודית הממוקם בתוך המכללה ופועל כרחבי הארץ. אני ממונה על הפעילות להתחדשות יהודית בקהילות בישראל. במסגרת זו העיסוק הוא בעיקר בהכשרת המורים בילים תחום זה בקהילות. במסגרת לימודי למדתי יהדות ועברתי לעסוק בעיקר ב'כתובים', בטקסטים עתיקים וחדשים. עם הזמן הבנתי שהיהודים נתנו לטקסטים משקל גדול מאוד בעולמם, אבל האלמנטים של הניגון, הבכייה, השחוק, הזעקה, השופר, הנחה והדומייה הם כולם לשונות ללא מילים וללא טקסט. השיבותם הרות חנית משלימה את העולם המוגדר כ'כתובים'. כך, הוא מסביר, מתאפי שרת נגיעה וביטוי של ממדים פנימיים בנפש, שאליהם הטקסט לברו לא יכול להגיע. "הגילוי הזה במסע האישי

זרחי (58), דור שלישי בגניגר, אדם עסוק ופעיל ביותר בקהילת עמק יזרעאל, מתפנה לספר על פעילותו המגוונת, קבלת הפרס, משפחתו השוררת שית ועל דעתו על הקיבוץ המתחדש. "הפעילות מתבטאת בהבאת מיטב ההרכבים הקאמריים בארץ, וחלקם אף מגיעים מחו"ל", מסביר זרחי בעל הזקן הלבן המקנה לו ארשת רצינית. "בשנה הראשונה הסדרה הייתה מיועדת לחברי הקיבוץ בלבד. מהשנה השנייה לקחה על עצמה מחלקת התרבות של המועצה את הסדרה. ומאז מוזמנים אנשי העמק וכל אוהבי המוזיקה מכל הארץ. בכך הפכו הקונצרטים להיות מוקד פעיל לשוחרי המוזיקה."

"נגיעה וביטוי של ממדים פנימיים בנפש"

במקצועו הוא מורה ליהדות, לספרות ולשירה עברית, ממייסדי המדר

חני סולומון צילומים מאלבומו של שי זרחי

איך אתם נהנים לפתוח את השבת שלכם? כל אחד מציין את השבת בדרך האהובה עליו. מה יותר הגיגי ומהנה מהתכנסות של חברים שוחרי מוזיקה קאמרית, המקבילים את השבת בהאזנה לקטעי נגינה מגוונים של ההרכבים הקאמריים המורכבים בארץ? החברים ישובים שורות שורות במסגרת סדרת קונצרטים הנקראת "שבת - שחרית מוזיקלית בגניגר" המתקיימת בקיבוץ, מיום שהגה ומפעיל בהתנדבות שי זרחי כבר מ-1986, פעילות שזיכתה אותו ב"פרס העמק" ע"ש גדעון צימבל ז"ל, לשנה זו. איך אמרה אחת החברות: "לא משנה כמה חברים מגיעים, תמיד יש מקום. כי זרחי מכנה את הקירות 'גומי', והם נמתחים בהתאם."

גדעון צימבל ז"ל

שבט זרחי מגניגר. שי יושב למטה משמאל ליד סבתא שרה

תרומה לרקמת החיים בעמק

"פרס העמק" שהוענק לזרחי נקרא על שמו של סא"ל גדעון צימבל ז"ל, איש תל עדשים שניהן כסגן ראש המועצה האזורית עמק יזרעאל ונהרג בקרבובת הבלימה ברמת הגולן במלחמת יום הכיפורים. סא"ל צימבל, מפקד בכיר בשריון, התייצב בראש אנשיו ביום לום את שיטפון הטנקים היורדים לכנרת, ונהרג ברמת הגולן.

צימבל ז"ל היה דמות מופת של איש ציבור. איש עשייה פעיל, יוזם, הדוחף לפיתוח לפרויקטים חדשים, עוזר ומסייע לאנשים. "פרס העמק" נולד שנה לאחר מלחמת יום הכיפורים. הימים היו ימים קשים, ימים של כאב שבהם משפחות וחברים חיפשו נחמה. באותה תקופה חיפשו דרך לתת ביטוי לנתינת הגדולה של הנופלים, להתייצבות שלהם, להקרבה שלהם. הוחלט להקים פרס על שמו של גדעון צימבל ז"ל, שייתן ביטוי לתרומה ייחודית של אדם, מפעל, מוסד או של פעילות אשר נושאת איתה רוח של התנדבות, של נחיה ושל עשייה למען העמק. מ-1975 מוענק הפרס מדי שנה, כאשר הקריטריונים מבטאים תרומה ייחודית באחד מתחומי החיים עם בעמק יזרעאל. במהלך השנים זכו בפרס אישים וארגונים מתחומי חיים שונים, המייצגים מגוון של עשייה, יצירה ותרומה לרקמת החיים בעמק.

חברי ועדת הפרס: ראש המועצה אייל בצר, ארזה גלס (בתו של גדעון צימבל ז"ל), חנה פרידמן, יוסי עמיר, ישראל פרדקין, פליקס דה פז ומנהלת אגף החינוך במועצה רחל שחורי.

שיכה לחיות בקיבוץ, ויש לה שלושה ילדים, ששניים מהם מתגוררים כיום בגניגרא. אביו של זרחי יעקב ז"ל נפטר בגיל 85 שנים, לפני מעל לשנה.

מה דעתך על הקיבוץ המחודש?

"גניגרא הוא קיבוץ בן 92 ממש עור רגע, ועבר כקיבוצים אחרים הפרטה לפני כ-12 שנים. השנים שלפני ההפרטה היו קשות מאוד כלכלית וחברתית. לשמחתנו הקיבוץ עובר מאז ועד היום התחדשות מרשימה מאוד. צעירים רבים ומשפחות עם ילדים הצטרפו. עברנו מהפכה דמוגרפית, והקהילה מתחדשת וצומחת. אנשי שכונת ה'הרחבה' משתלבים ביניהם בחיים הקהילתיים. טוב שבני הקיבוץ החוזרים מבקשים להקים כאן את ביתם". הוא מוסיף שתהליך ההפרטה הועיל עם הקיבוץ. המצב הכלכלי השתפר מאוד, וניכר מאמץ גדול לחדש אורחות של פעם: שותפות, התנדבות וערכות הדדיות. "הדרך עוד רבה, ועוד נכונות אתגרים רבים. אבל כבר כעת זוהי קהילה מקסימה, המפעילה ומקיימת קיבוץ איכותי, שכיף לחיות בו".

"חיבור מופלא, הנותן טעם מיוחד ליום השבת"

לפני החג באולם התרבות האזורי בקיבוץ יפעת.

"כל חובבי המוזיקה הקאמרית בעמק יזרעאל מצאו להם בית חם בפעילותו של שי זרחי - התנדבות ארוכת שנים ומרוממת רוח. העשייה ההתנדבותית, התרבותית, עידוד המוזיקה הקלאסית וההתמדה בסדרות מושקעות ומרחיקות לב, אינן מובנות מאליהן. שי בולט בפעילותו האקדמית והערכית ברחבי עמק יזרעאל, אין ראוי ממנו לקבל את פרס העמק. בעשייתו התרבותית לקיבוץ יום סדרות הקונצרטים שלו תרם ועוד דנו תורם לעשייה התרבותית בעמק יזרעאל".

אילן יוחסין מסועף למשפחת זרחי

משפחת זרחי מגניגרא מגדלת בגאון וזה את הרור החמישי. "הנכד שיר מהווה את הרור החמישי של משפחת זרחי השורשית בקיבוץ. הוא הניח לדור המייסד שרה ומאיר זרחי ז"ל, שהגיעו מרוסיה כצעירים לפני גיל 20, והקימו קיבוץ שעלה לקרקע ב-1922. נולדו להם שלושה ילדים: יעקב, הרסה ונילי. בנם יעקב זרחי, אבי, נולד כבר בקיבוץ הצעיר והתחתן עם אמי ששמה עלייה. שם סמלי לילדה ילידת בולגריה, שנולדה ב-1930, בזמן המאבק לפתיחת הגבולות לעלייה לפלסטינה של אותם הימים. להוריי נולדו שלושה ילדים: רון, שי ואחותי אפרת. חזרתי מהשירות הצבאי ב-1998, ולאחר כארבע שנים נשאתי לאישה את רעייתי סוניה (בת קיבוץ בית העמק) וגם לנו נולדו שלושה ילדים: מעיין (32), אמנון (29) ושאוול (21). שני הבנים הגדולים נשואים ולשניהם ילדים. בני הצעיר שאול עדיין משרת בצבא. אמנון ושאוול חיים בגניגרא. בני הבכור מעיין משרת בצבא קבע וחי מחוץ לקיבוץ. גם אחותי אפרת המי

סבו וסבתו של שי ממיסדי גניגרא ואביו למטה מימין

טעם מיוחד לשבת. נוסף על כישוריו נולדו ליצירות קשרים טובים עם קהילת נגני ההרכבים השונים, המוכנים להגיע ולנגן בשבילנו - חלקם בעלי שם עולמי ויש המגיעים גם מחו"ל, והכול בזכותו - ישנם גם נגנים צעירים שזרחי אפשר להם להופיע אצלנו על הבמה לראשונה. לאחר שנים שמענו שהם התקדמו, וזוכרים לו את ההודות רמנות". למרתה זכורה במיוחד הופעה אחת יוצאת מהכלל עם הצ'לן המהולל אורפיאו מנדוצי מציריך, שווייץ. "במשך קרוב ל-30 שנה, שי זרחי, בן קיבוץ גניגרא ואושיית תרבות בולטת בעמק, מוביל בהתנדבות את סדרת הקונצרטים 'שחרית מוזיקלית בגניגרא', סדרה שקנתה לה קהל אודים מסור לאורך השנים וגם קנתה לעצמה שם אצל הרכבים מוזיקליים בארץ ובחו"ל", נכתב בנימוקי ועדת הפרס שהוענק לזרחי ימים אחרים

לויטין בריטון ויונתן ענר בפסנתר. ועוד רבים וטובים.

טעם מיוחד לשבת

הזכייה בפרס העמק מהווה עבור זרחי זכות גדולה וסיפוק רב. בשבילי זוהי הכרה בפעילות שמחברת מוזיקה נפלאה עם יום השבת. השילוב הזה של מוזיקה חיה ויום השבת יוצר השראה רוחנית מיוחדת במינה. נדמה לי שלהתמדה יש כאן תפקיד משמעותי. כזכור, הסדרה פועלת כמעט שלושה עשורים. לרעתי, תרבות אינה ניכרת בהפקה חריפנית; ההתמדה היא עובדה העושה הסדרה למפעל בעל ערך. המוזיקה הקאמרית בשבת בכיר קר הפכה לחלק מהפסקול של העמק שלנו. וגם אם נהנים בפועל רק כ-100 איש בממוצע בכל קונצרט, הרי שזה הפך למוסד תרבותי בעל ערך. אני שמח לציין שאמי בת ה-84 ואבי, עד מותו, הגיעו בקביעות לקונצרטים. אמי ממשיכה להגיע והיא נהנית מאוד ושמחה שיש הכרה בעשייה שלי".

מרתה אלון (80), חברת קיבוץ גניגרא מאז נישואיה לפני 60 שנה, היא מעריצה מושבעת של זרחי והקונצרטים. "אני משתתפת קבועה מהיום הראשון לעריכתם ונהנית מהמוזיקה הנהדרת שזכינו לשמוע. המפגשים מוצלחים ומושכים קהל, מאחר שמדובר בשי זרחי המארגן והאחראי המסור לביצועם. אישיותו הצנועה, מלאת החן והמחבבת נותנת לכל אירוע מסוג זה

שבעת. אין ספק שאווירה זו השפיעה עלינו הילדים. אחי הבכור רון זרחי משמש כיום כפרופסור למוזיקה, מלמד בסמינר לוינסקי ומנצח שנים רבות על מקהלת הגליל העליון. מילדותי ניגנינו בצ'לו כשבע שנים. כלי הנגינה שעליו ניגנתי נבחר עבורי על ידי ארנסט הורוביץ מבית השיטה, שהיה המוזיקנט של התנועה הקיבוצית. התאהבתי בצ'לו די מהר, למרות שלא אני בחרתי לנגן בו. המשכתי לנגן וליהנות מצליליו הייחודיים עד לגיוסי לצה"ל. כיום אני מנגן בגיטרה, וממשיך ליהנות מאוד ממוזיקה.

"בבית יש לנו שלוש גיטרות, באחת מהן פורט גם בני הצעיר שאול. במהלך שנותיי בקיבוץ שימשתי במגוון תפקידים: רכז נעורים, רכז תרבות, מוזיקר הקיבוץ, ועבדתי במפעל הפלסטיק. וכמובן שנים רבות בהוראה כאיש חינוך במדרשה באורנים. אין ספק שלכל תחנה בחיי יש משמעות ותרומה לגיבוש אישיותי. הרעיון לייסד את הסדרה עלה כשהייתי רכז תרבות צעיר (30) בשנים: 1986-1989. רציתי לשתף אוהבי מוזיקה נוספים מהקיבוץ באהבתי למוזיקה הקאמרית. כך התחלתי להזמין הרכבי נגנים, ששמחו להגיע ולהפליא אותנו בניגונם. לאחר השנה הראשונה הבנתי שמבחינה כלכלית זה גדול על קיבוץ קטן כשלנו. פניתי למועצה האזורית יזרעאל, ומי אותה החלטה ועד היום היא המממנת של הסדרה המתמשכת על פני שישה או שבעה קונצרטים כל שנה".

הסדרה מתחילה מיד לאחר תקופת חגי תשרי ומתנהלת עד לפני חג הפסח. העונה החדשה שתיפתח השנה תהיה מספר 28 ברציפות. עם ההרכב בים שהופיעו נמנים רביעיית המיתרים "אביב", "חמישיית כלי הנשיפה", "רסיטל לנבל": עם סיוון מגן בנבל ושמואל מגן בצ'לו, "מסע החורף" - מחזור שירים לקול ופסנתר! עם אסף

פסטיבל אסיף מחולות דליה. מיטב להקות ריקודי העם בישראל

בראש טוב

פסטיבל דבש, פסטיבל המחולות ועוד שלל המלצות על כל האטרקציות שיפתחו לכם את השנה החדשה בכיף

ערן טמיר-טאוויל. התערוכה תינעל ב־30 באוקטובר. הגלריה בבית האדריכל, המגדלור 15, יפו. שעות פתיחה: ראשון, שני, שלישי, חמישי: 10:00-19:00, רביעי 10:00-17:00.

24.9: 9:00-12:00, חמישי 25.9: 18:00-9:00, שישי 26.9: 9:00-16:00, שבת 27.9: 9:00-18:00. לפרטים נוספים: 073-2710100, www.rosh-hanikra.com

לויה

תיירות צובה מציעה פעילות מיוחדת לרגל השנה החדשה. בכניסה למלון, ליקב, לפארק (קיפצובה) ולחוות השוקולד ("גליתא") שבקיבוץ יוצבו ארבעה עצי משאלות עד 16 באוקטובר. האורחים שיגיעו יוזמנו לרשום, לקשט ולתלות ברכות ומשאלות מיוחדות ומקוריות לשנה החדשה. למשאלות המקוריות והמקושטות במיוחד יוענקו פרסים: פרס ראשון - כניסה משפחתית חינם לקיפצובה (עד חמש נפשות); פרס שני - ארוחת בראנץ' זוגית במלון צובה, והפרס השלישי - ערכת שוקולד משובחת מ"גליתא". אפשר להעלות את המשאלות גם בדף תיירות צובה בפייסבוק ולהשתתף בהגרלה.

בעזרתן

"בעזרת נשים", תערוכת צילום חדשה של האדריכלית המתמחה בצילום אדריכלי אדווה נעמה ברעם. התערוכה מורכבת ממסע צילומי מחקרי בעקבות ארכיטקטורה של עזרות נשים בבתי כנסת. התערוכה מתעדת מסע מחקר בן שנה וחצי בבתי כנסת בארץ ובאירופה, שבמהלכו נחשפה ברעם לסוגים שונים של עזרות נשים בבתי כנסת - מאולתרות או מתוכננות, בעליות הגג, מאחורי חלון זעיר המוסווה בוילון, עזרות נשים במרתף ואף במחסן שירות, בפרוזדור לאולם או בחצר פנימית, לעומת עזרות נשים בחלל מפואר ואף בבית כנסת צבאי. **אוצרים: אדריכלית רבקה גוטמן, אדריכל**

נגה רוזנברג

ראש השנה הוא אחד החגים המרכזיים בלוח השנה שלנו, ובכל שנה, במהלכו אנו מתפללים ומקווים "שיפה ושונה תהא השנה אשר מתחילה לה היום", כמאמר השיר של נעמי שמר. כל שנה מתחילה בסימני שאלה, בתקוות ובמאווים, אז למה לא נתחיל אותה ברגל ימין עם שפע האירועים והאטרקציות שמזמן לנו החג?

בראש אחר

אתר התיירות ראש הנקרה מציע למשפחות לפתוח את השנה בטיול כחול-לבן, לחוות

את קסם הנקרות הימיות, לרכוב על רכבים חשמליים לאורך טיילת החוף רווית המפוצזונים ושפני הסלע, לרחף ברכבל בין צוק לבן לים כחול-טורקיז ולסעוד במסעדה הפנורמית מול נוף ים ארוחה משפחתית המתאימה לכל כיש. להנאת המבקרים, בימים חמישי עד שבת במהלך החג (25-27 בספטמבר) יתקיימו סיורים מודרכים בנקרות עם מדריך הבית. הסיורים יתקיימו בשעות 11:00-16:00. הסיורים כלולים במחיר הכניסה לאתר התיירות ראש הנקרה, הכולל גם נסיעה ברכבל, חיזיון אור-קולי וכמובן - ביקור בנקרות. ניתן להעשיר את הביקור ולשלב במחיר מיוחד גם טיולים ברכבים חשמליים לאורך טיילת החוף. **זמני פתיחת האתר במהלך החג: ערב חג**

ראש הנקרה. לרחף ברכבל בין צוק לבן לים כחול-טורקיז

קייקי כפר בלום. בנהר, על חבל ובאומגה

מה טעים, מתוק ובריא?

כיצד יוצרת הדבורה את הדבש? למה הדבש בריא? לאן נעלמות הדבורים? מה ניתן לעשות כדי לסייע לענף הדבורים? זאת ועוד, בפסטיבל "מתוק כדבש" שייפתח עם בוא השנה החדשה ויתקיים עד 27 בספטמבר במרכזי המבקרים במכוורות ברחבי הארץ.

במהלך הפסטיבל יתקיימו פעילויות מרתקות להכרת עולם הדבורה והדבש, מפגש עם דבוראים, טעימות דבש, הזדמנות ללמוד על עולמן הקסום של הדבורים ועל חשיבותה של הדבורה בהאבקת פרחי ירקות ופירות ההופכים למזון מן הצומח. ללא הדבורים, תהיה בעיה גדולה להמשך קיומה של החקלאות והאנושות!

פרטים נוספים על אירועי הפסטיבל באתר מועצת הדבש: www.honey.org.il. להלן מספר המלצות לביקור במכוורות בפסטיבל הדבש:

מכוורת פורת - דבש מן המדבר - עין יהב. לתיאום: 052-3666032, www.45c.co.il

בית הדבש והדבורה - חוויה מתוקה בקיבוץ יד מרדכי. מרכז הזמנות: 08-6720559, 052-

www.ym-tayarut.co.il, 3923104

משק דבורים לין - כפר בילו א'. לתיאום: 054-2207965, www.linfarm.co.il

"מאחורי הדבש" - כפר חב"ד. לתיאום: 03-9606367

מכוורת גליל - קיבוץ שמיר. לתיאום: 04-6947826

מכוורת פרחי הגליל - מושב מנות. לתיאום: 04-9806005, 054-4967420, 054-4967418

כוורת הבוסתן - פקיעין. לתיאום: 052-2477897

דבש מכמנים - איכות מהגליל. לתיאום: 04-9881337, 052-2476768

www.michmanim.co.il

דבורת התבור משדמות דבורה חוגגת השנה בפסטיבל את זכייתה בשיא הישראלי בתחרות בין-לאומית של זקן הדבורים. לתיאום: 04-6769598, 050-5637645

www.dvorat-hatavor.co.il

מכוורת אופיר - אלון הגליל. לתיאום: צביקה 052-2824644, www.yfw.co.il

יערת הדבש - אלוני אבא. לתיאום: 054-4437402, 077-9163549

מכוורת עמק חפר. לתיאום: 04-6370105, www.emek-hefer.com

ברכת למטעי התפוחים לקטיף עצמי. עוד מציע האתר פעילויות ייחודיות ברוח החג והמשפחה למבקרי הצוק: מופעי מוזיקה של להקת "הכול תוף", סדנאות יצירה אקולוגיות, תחנת מעברים אתגרית, סיורים מודרכים בחורש, מתחם מיני גולף (ללא תשלום נוסף).

בחג סוכות תקבלנה את פני המבקרים סוכות מסורתיות אשר תספקנה תחנה נוספת לפעילות ברוח החג. הסוכה שתקדם את פני המבקרים תהיה סוכת סאנקה ובה יוכלו המבקרים להתחיל בצבעי האקסטרים ורוח החג, ולצאת ליום גדוש חוויות בין שלל המתקנים באתר.

חדש בצוק: מנרה לודג' - 55 חדרים

למטיילי האקסטרים, הפזורים על פני

חמישה מבנים, עם חדר אוכל, לובי, אולם

כנסים ובית כנסת. המזמינים לינה בלודג'

יקבלו כניסה חופשית לכל מתקני האתר

למשך כל שהותם. חבילות מיוחדות לרגל

החגים. ראש השנה: 25-26 באוקטובר,

שעות פתיחת האתר: 9:30-17:00. לפרטים

נוספים: www.cliff.co.il

04-6905830.

תחום נרחב, ממונחים בסיסיים לעושים את צעדיהם הראשונים בעולם עשיר ומופלא זה, דרך סדנאות למתקדמים היודעים דבר או שניים על זני הענבים השונים, ועד סדנאות העוסקות בהשוואה של יינות מאזורים ומתקופות שונות ליינות ישראל.

למרות עושר הפעילות, מקפידים ביקב

נטופה על מגע ישיר ובלתי-אמצעי עם

המבקרים, אשר על כן חדר היין הוא

אינטימי ומיועד למספר קטן של אנשים -

עד שמונה אנשים לסדנה. לכן, כל פעילות

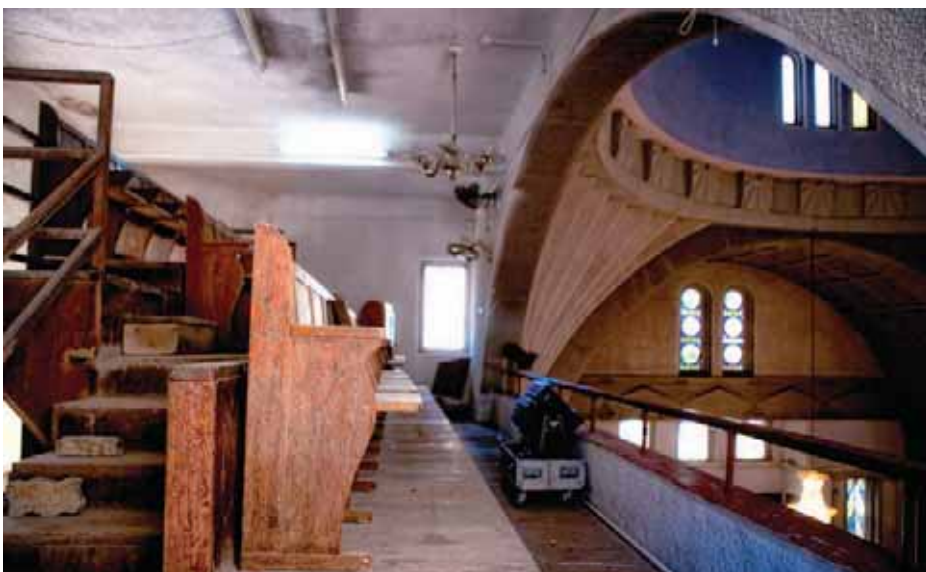
במקום כרוכה בתיאום מראש. לתיאום

ביקורים: 04-6786454.

עד הקצה

בצוק מנרה בגליל העליון מתכננים לכם שנה חדשה באקסטרים.

במהלך ימי ראש השנה יפעלו באתר כלל הפעילויות (בתשלום), הרכבל, מגלשות ההרים, טרמפולינה-בנג'י, האומגה, פעילות סנפלינג מאתגרת, קירות טיפוס, מתחם חץ וקשת, פיינטבול מים, רכבת הצוק, וסיור

"בזרת נשים". ארכיטקטורה של עזרות נשים בבתי כנסת בארץ ובאירופה

ומאובטחים; קיר טיפוס הנישא לגובה 12 מטרים ואומגה ארוכה הגולשת היישר למי הירדן הצוננים.

לאוהבי לינה בחיק הטבע, "חניון ירדן" מציע את המלון היחיד שבו אפשר לצפות בכוכבים לאורך כל הלילה באין מפריע, האוויר בו קריר ונעים מרדת החמה. באתר המחודש מרחבים ירוקים לשירותי לינה, מקלחות חמות, מרצעי דשא מוצלים לאוהבי המנגל והפיקיניקים ומזנון מהיר לשירות הנופשים.

לפרטים: www.kayaks.co.il

1-700-50-66-11

סודי ביותר

מלון כפר גלעדי מזמין את אורחיו ואת שאר המטיילים בצפון לסיור מודרך בסליקים ב-25 וב-27 בספטמבר בשעה 11:00.

במסגרת סיורי הסליקים של מלון כפר גלעדי נפתח לאחרונה, בפעם הראשונה זה עשור, "אבי הסליקים" בארץ ישראל.

הסליק הראשון בישראל נחפר ב-1922, בקצה המזרחי של הקיבוץ, מתחת לאורות הסייחים. חמישה מחברי הקיבוץ (ביניהם מניה ויצחק שוחט) חפרו אותו במשך שנה תמימה, ובחשאיות מוחלטת כמעט. עומקו חמישה מטרים והוא כלל חדר במידות

צנועות (שלושה מטרים רבועים). כן נחפר מסדרון מילוט באורך 20 מטר. מעט החברים שידעו על הסוד נצרו אותו עד 1983.

ב-1983 חשף במקרה נחום הורוביץ, מוותיקי היישוב, את הסליק מ-1922, ובו מאות רימונים, כדורים ומכונות ירייה. החשאיות

שינקו חברי הקיבוץ עם חלב אמם גרמה לו להסתיר את קיומו של הסליק במשך יותר מעשר שנים. הוא הסווה את פתח הכניסה בעזרת מבנה דמוי מקלט, ואיש לא ידע ולא חשד שמשוהו מתחולל מתחת לפני השטח.

כשעמדו לבנות בתים חדשים מעל לאזור הסליק התגלה הסוד הגדול, ובעקבות הגילוי החלו חברים נוספים לשחרר מידע. גם היום לא כולם מוכנים לדבר, אבל מאז

נחשפו סליקים נוספים, והתחושה היא שכל אבן המוסטת ממקומה חושפת עוד מצבור נשק נסתר. טיפ קטן: אל תנסו למצוא את הכניסה לסליק - לא תצליחו.

לפרטים: 04-6900000. הסיור לאתר יוצא מלובי המלון. סיורים פרטיים ניתן לקיים

בכל עת בתיאום מראש בטלפון. ללא תשלום.

לחיי תשע"ה

יקב נטופה ממצפה נטופה שבגליל התחתון הוקם ב-2006, ולקראת עונת החגים ועונת החורף הבאה אחריה מציעים ביקב פעילות המתקיימת באחד מחדרי היין המיוחדים ביותר בישראל. בעיצוב החדר הושקעו

מחשבה, מסורת יין, מיטב הטכנולוגיה המודרנית וצוות מיומן - כל אלה על מנת להעניק הנאה נוספת מהפעילות המתבצעת במקום.

יקב נטופה מציע סדנאות המתקיימות בחדר היין: מבוא לעולם היין, פילוסופיה ויין, וטעימה בחשכה. סדנאות אלה מכסות

קיבוץ צובה, ד"ג הרי יהודה 90870. לפרטים

נוספים: 02-5347952.

www.kiftzuba.co.il

קולה לא נדם

פסטיבל אסיף מחולות דליה חוגג 70, ואלפי רוקדים וחוגגים צפויים להגיע אליו בראש השנה. במרכז החגיגה הענקית יעמוד מופע של מיטב להקות ריקודי העם בישראל, שיחזרו מחולות עבר מ"הורה אגדת", דרך ריקודי החגים של גורית קדמן ועד רפרטואר עכשווי.

תחת הכותרת "70 שנה לדליה", יארח המופע המרכזי שרשרת של להקות מכל רחבי הארץ שיעלו ריקודים המשקפים את התכנים ואת הנושאים שבהם עסקו חמשת הפסטיבלים המיתולוגיים בדליה בין 1944 ל-1968: ריקודי אדמה, מועדים וחגים,

מחולות שלום, המוטיב החסידי והשילוב של ריקודים במוטיבים אתניים מהארץ ובתפוצות ישראל.

בין הלהקות המשתתפות: להקת המחול רננה רוז, להקת משגב, להקת אל אסאיל מזיר אל אסד, להקת המחול מגידו, הורה פרדס חנה ועשרות בוגרים, בני נוער וילדים העוסקים במחול מיישובי המועצה האזורית מגידו.

אורחים מיוחדים בפסטיבל הם חברי להקת המחול "עוטף עזה", בניהולו האמנותי של גברי לוי, שזאת להם ההופעה הראשונה אחרי מבצע "צוק איתן". בין ריקוד לריקוד, ישולבו קטעי ארכיון נדירים שצולמו בדליה

במהלך השנים. ניהול אמנותי: דרי מיכאליס. לצד המופע המרכזי, הפסטיבל יארח מרתון של יותר מ-40 מרקידים ויוצרי ריקודים מכל רחבי הארץ בעשרות מעגלים.

האירוע הסגוני מתאים לכל המשפחה. בנוסף לעשרות מעגלי הרוקדים והמופע המרכזי, יציע פסטיבל אסיף מחולות דליה מתחמי שירה בציבור, תצוגה של מיטב אמני האזור באמנות פלסטית ושימושית,

סדנאות יצירה ואמנות בטבע לילדים, שעת סיפור לקטנטנים, דוכני אוכל ושתיה ובית קפה רחב ידיים עם פינות ישיבה הממוקם באמצע מתחם הפסטיבל, שבו יוכלו לנוח ולהירגע מעט הרקדנים והחוגגים מהקצב המסחרר.

פסטיבל אסיף מחולות דליה, קיבוץ דליה, המועצה האזורית מגידו. שבת, 27 בספטמבר, מ-15:00 ועד אחרון החוגגים.

המופע המרכזי, "70 שנה לפסטיבל דליה", יעלה ב-19:00. כרטיסים באתר המועצה

האזורית מגידו:

www.mofaim-megido.co.il

ובטלפונים: 04-9598506, 04-9598560

על המים ומתחת לשמים

באתר השיט "קייקי כפר בלום" נערכים לאלפי מטיילים שיגיעו מדי יום בראש השנה ובחול המועד סוכות. האתר מספק שפע פעילויות לכל בני המשפחה: שיט זוגי או בסירה משפחתית; בילוי בפארק החבלים "טופ רופ", שמציע טיפוס והליכה על גשרי חבלים בגובה 10 מטרים, רתומים בחגורות

ענבי זעם

יותר ויותר פגזים תועים נוחתים בימים אלה בעיקר בשטחים הפתוחים ברמת הגולן ומאיימים לא רק על ביטחונם של תושבי האזור אלא גם על הפעילות התיירותית שאמורה להגיע לשיאה בחגי תשרי

קמיקי נירון

מאז הדיונים על הנסיגה מרמת הגולן ב-1992, לא זכה האזור לתשומת

לב רבה כל כך מהתקשורת ומהציבור הישראלי. למרות שהמצב ביישובים סמוכי הגדר לא באמת מאיים, מי שנפגע ישירות באופן מיידי הם אתרי התיירות בסביבה. בימים אלו מורגשת תחושת רגיעה, ומנהלי האתרים מקווים שלקראת החגים אזרחי ישראל יפסיקו להיבהל מהשידורים בטל-וויזיה ויחזרו לנפוש באזור שנמצא כעת בתקופת הבציר וקטיף התפוחים במקביל.

אחד מהפגזים ה"תועים" הגיע לפני כשבועיים ליקב של טל פלטר בקיבוץ עין זיוון. למרבה הצער, הפגיעה הייתה דווקא בחלק החדש של היקב שנחנך העונה ובו מתבצע חלק גדול מהכנת היין. למרות זאת, ניכר שהיין לא מתרגש במיוחד אבל סבור שכבר לא מדובר בולגיות מקריות: "חדר החביות הוא שקיבל את הפגיעה העיקרית מהרסיסים, והבחור מקצרים שנפגע חטף רסיס בעורף והוא עדיין מאושפז בבית החולים. לא האמנו שזה ינחת אצלנו, אבל האמת שכבר מאז 'צוק איתן' לא היו פה אנשים בכלל. המקום ריק לגמרי בגלל ביטולים של קבוצות מארצות הברית, למשל. הפגיעה השביתה אותנו לכמה ימים, הבציר נעצר ונשפך כאן הרבה מאוד יין. אנחנו מנסים לאמוד את הנזקים - גם חביות, גם מכלים שנהרסו - ופנינו לגורמים הרלוונטיים כדי לקבל סיוע. בינתיים שאלנו מכלים מיקב אחר בגולן שלא בוצר השנה, והפעילות התיירותית מתחייב לה להתאושש ולהתרומם חזרה. בימים האחרונים מגיעים בעיקר כל מיני פוליטיקאים, אבל נקווה שגם התיירים הישראליים יחזרו כפי שהיה בשבת האחרונה. לא קיבלנו הנחיות מיוחדות, אבל גורמי הביטחון טוענים שזה תועה. אני לא מאמין בזה - פגזים תועים נופלים במטעים הסמוכים פה ושם, אבל אם נופלות חמש מרגמות באותו יום סמוך לשערי קיבוץ מרום גולן ואחת נוספת פה, אז לדי-עתי זה כבר יותר מכוון".

מנסים להמשיך בשגרה

ממש מאחורי היקב שנפגע, נמצא מפעל השיר קולד ומרכז המבקרים "דה קרינה" - אחד מאתרי התיירות הפופולריים ביותר בצפון הגולן. בזמן שפלטר נערך לקבל קבוצה ממשטרת ישראל, בדיוק יצאה מסיור במרכז המבקרים "דה קרינה" קבוצה של עובדי קופת חולים כללית. לפני שהיא עולה לאוטובוס מספרת ספיר מתל אביב, אחת

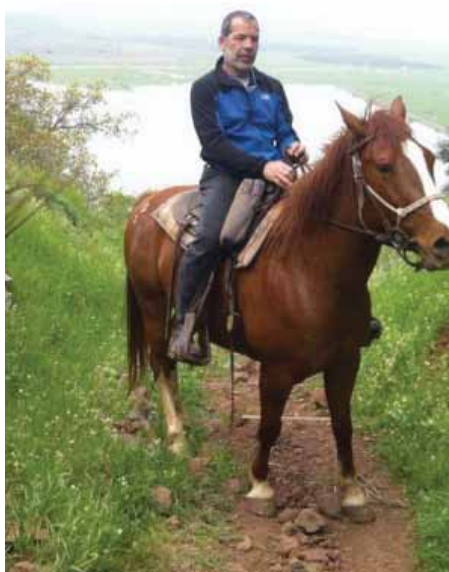
רינה צ'פלינסקי יש חששות אבל אני מאוד מקווה שהשקט יחזור. צילום יחצ

פחה מנצל את האפשרות וממשיך פה את היום שלו. יש חששות, אבל אני מאוד מקווה שהשקט יחזור כמה שיותר מהר. למדריכים שמתקשרים לשאול אנחנו מספרים את האמת לגבי המצב, הבעיה היא לגבי אלו שלא מתקשרים ומלכתחילה לא מחפשים מקום אחר לנסוע אליו במקום רמת הגולן".

ממשיכים כמה קילומטרים צפונה למרום גולן, שלא רחוק ממנו נחתו שלוש פצצות מרגמה כמה ימים לפני כן. שפי מור, מנכ"ל כפר הנופש בקיבוץ, מתעקש לשרר עסקים כרגיל ונמנע מההיסחפות לתרחישים מטרידים: "האיום פה הוא לא ישיר על יישובי צפון הגולן ואין ירי מכוון או משהו בסגנון, אחרת הצבא היה מתריע על שינוי כלשהו בהיערכות. בכל אופן, אנחנו כבר חשים בפגיעה - יש אנשים שחוששים להגיע, הרבה טלפונים וביטולים של תיירות פנים. קבוצות מחו"ל כבר ביטלו בכל הארץ עוד מתקופת המבצע, והמצב בגבולות ישראל נורא מצער. בסוריה יש מלחמת אזרחים כבר מעל לשלוש שנים, וזה לא מזויז לאף אחד כלום. למרות זאת, אתמול בילתה אצלנו קבוצה של 150 עובדי מנהלה במכללת סמינר הקיבוצים והם נהנו מכל רגע. בית הספר האזורי כאן פועל כרגיל, וכרגע יש שקט שאנחנו רגילים אליו כבר 40 שנה. המציאות שמשתקפת בתקשורת היא לא המציאות היומיומית שלנו".

שומעים את ההפגזות בשידור חי

באופן מוזר במידה מסוימת, גם תושבי הכפרים הדרוויים לא מבינים על מה כל המהומה וממשיכים לחיות את חייהם. המנהל של אחת ממסעדות הדרכים הידועות בכפר מסעדה מעדיף להמשיך להתעסק באירוח המטיילים בדרך לחרמון: "לפני שבועיים, כשארגון ג'בהת א-נוסרה השתלט על קוניטרה, הרגשנו ירידה מסוימת, אבל מאז המסייעים ליד הגבול שסיפרו שירו עליהם והכדורים שרקו מעל לראשם, אבל אני לא יודע עד כמה זה נכון. רוב האנשים בכפר דבוקים כל הזמן לטלוויזיה, מתערכנים משם ובמקביל שומעים את ההפגזות בשידור חי. לי אין פחד שדאע"ש או גוף זר אחר ייכנס לכאן".

שפי מור מתעקש לשרר עסקים כרגיל. צילום יחצ

איך כנירת מעבר קוניטרה משפיעה עליכם?

"סגרו את המעבר זמנית כי האזור בשליטת המורדים, אבל זה עניין של זמן עד שהוא יחזור לשליטת הצבא. יש לנו סטודנטים שלומדים בדמשק וחוזרים לכאן פעם בשנה, דרך קוניטרה. כרגע זו תחילת שנת הלימודים, אז אני מקווה שעד סוף השנה הרבנים יסתדרו והם יוכלו לחזור. כרגע הם נמצאים במעונות של האוניברסיטה בדמשק, וממה שהבנתי שם לא מרגישים את המלחמה בכלל".

"חיי אדם קודמים לכול"

מי שדואג ומקדיש את רוב זמנו בימים אלו למציאת פתרונות ותמיכה באנשי התיירות של צפון הגולן, הוא שמוליק חזן, מנהל אגף התיירות במועצה האזורית גולן. כדי לטפל במצב שנוצר חזן נזהר מלפתח ספקולציות בנושא הירי: "אני לא נמצא בעמדות כדי לדעת באיזה סוג של ירי מדובר, אלא ניזון מהמידע שמתקבל כמו שאר תושבי הגולן. מי שנמצא קרוב לגבול במהלך היום לא מתפלג שהירי חוצה לעתים את הגדר, ולכן אני בקשר יומיומי עם אנשי התיירות בשטח שמעבירים לי את העדכון המהימן ביותר".

שמוליק חזן השגרה מנצחת והתיירים ממשיכים להגיע. צילום יחצ

מחברות הקבוצה, שהייתה ב"סטרט" לאורך כל היום, והחוויה במקום המתוק לא שחררה ממנה את החששות. המדריך, לעומתה, נינוח לחלוטין וסייף פר שלא חשב לרגע לבטל או לשנות את המסלול באותו יום. קרינה צ'פלינסקי, האישה שמאחורי המיזם התיירותי המצליח, מקווה שנכנסתי כדי לדבר איתה על ראש השנה או כל נושא צבועני אחר... "רק לא על המצב הביטחוני, כולם באים רק לשאול ולדבר איתנו על זה".

למרות שהתרגלה להדי הפיצוצים בשנים האחרונות, העובדה שהירי התקרב עד לחצר האחורית של פרויקט חייה הפגיעה אותה לחלוטין: "דבר גרר דבר בשבועות האחרונים - הקרבות העיקשים, ההשתלטות על קוניטרה, ואז הירי שלראשונה חצה את הגבול אלינו. למזלנו, זה לא קרה בזמן הפעילות שלנו, אבל משגית הכשרות שנפצע ביקב ממש יצא בנס. כולנו מנסים להמשיך בשגרה ועובדים בקדחתנות כרגע במפעל, בהכנת אריות שי לחג כדי לספק לכל החנויות את הזמנות בזמן. מה שהפגיעה אותנו הוא שלמחרת האירוע מרכז המבקרים דווקא היה מלא באנשים. מי שכבר נמצא באזור עם המש"

אריזה משפחתית

כיצד מתייחסת המערכת המשפטית למעמד של חברי קיבוץ נשואים שחיו בנפרד בנושא שיוך דירות?

טה 751 של מועצת מקרקעי ישראל. בית המשפט העליון, לאחר שבחן בהרחבה את הסוגייה מכל האספקטים הגיע למסקנה לפיה יש: "לפרש את המונח 'בני זוג' באופן מהותי, המתחשב במציאות החיים בפועל, עמדה זו מתחייבת הן לאור החקיקה והפסיקה בנוגע לפרודים ולידועים בציבור, והן דבר אף מתחייב מתכליתה של החלטה 751 כא" מור. לפיכך... יש לבחון מי הם 'בני זוג' לצורך החלטה 751 באמצעות מבחן מהותי המתבסס על מצב הדברים הלכה למעשה ולא על פי מבחן פור-מלי הבודק אך ורק את הסטטוס האישי הרשמי של בני זוג, משמעות הדבר היא שלעניין זה, של שיוך היחידות לפי החלטה 751 יאה דינם של בני זוג נשואים ופרודים כדינם של יחידים ואין לראות בהם כבני זוג". בית המשפט קבע כי יישום פסק דינו של העליון על המנוח חים במקרה דנן, אשר חיו כאמור בנפרד משנת 1984 ועד מותם, כאשר אף בקיבוץ היו מודעים היטב לעובדה זו והוענקו להם זכויות הניתנות בקיבוץ לחבר בודד, מורביל למסקנה כי אין לראות תם כבני זוג לעניין השיוך, ובהתאם הם זכאים לשיוך 2 דירות נפרדות.

באשר לשאלה השנייה, בית המשפט קובע כי יש לברוק את הגדרת המונח "יחידה משפחתית", כפי שזו באה לידי ביטוי בהחלטות ספציפיות של הקיבוץ לעניין שיוך דירות בירושה, והתאריכים השונים בהם נקבעו החלטות אלו בקיבוץ. בהתאם לכך יש לשאול את השאלה האם יש להחיל את ההלכה שנפסקה בבית המשפט העליון כאמור לעיל על המקרה שלפנינו? בית המשפט קובע כי התשובה לשאלה זו הינה שלילית, וזאת מן הטעם הפשוט כי בהחלטת הקיבוץ יש התייחסות ספציפית לסוגיית שיוך דירות לעניין הירושה. הגדרת "יחידה משפחתית" בהחלטת הקיבוץ הינה רחבה ביותר וכוללת זוגות נשואים וגם זוגות גרושים. לפיכך, בהתאם להגדרה זו, שהיתה נהוגה בקיבוץ במועד פטירת האם, זכאים היו המנוחים להוריש דירה אחת בלבד. בית המשפט קובע כי השינוי שנעשה בהוראה במועד מאוחר יותר, לא חל בענייננו שכן הוא נעשה לאחר פטירת האם. לפיכך, על אף התוצאה הקשה כלפי התובעים, בית המשפט קובע כי אין מנוס מרחיית התביעה.

* תא (נצ') 58-10 אילן לוי נ' הגושרים אגודה שיתופית חקלאית (פורסם בנבו, 29.8.2014).
** ע"א 5271/10 נבט בן חיים נ' קיבוץ גבעת חיים איחוד (פורסם בנבו, 1.10.2013)

"איילת רייך - משרד עורכי דין וגישור" מתמחה באגודות שיתופיות, בתחום המכר הרי-חקלאי וליטיגציה. המידע המופיע הוא כללי בלבד ואין בו כדי להוות הוות דעת מוסמכת או ייעוץ מוסמך.

סוגיית שיוך דירות מעסיקה רבות קיבוצים וחברי קיבוץ, ומט" בע הדברים בתי המשפט עסקו בה לא מעט. בפסק דין שניתן לא" חרונה (29.8.14) דן בית המשפט המחוזי בנצרת בתביעה שהגישו בנים של חברי קיבוץ שנפטרו, במסגרתה דרשו הבנים מבית המשפט להצהיר כי הוריהם המנוחים, שהיו חברי קיבוץ נשואים אך חיו בנפרד, היו זכאים בחייהם לשיוך שתי יחידות דירות נפרדות בקיבוץ. עוד דרשו התובעים להציג היר כי כצאצאים של המנוחים וירשיהם - הם זכאים להיכנס לנעלי הוריהם המנוחים ולקבל מהקיבוץ הפניה למינהל לחתימת חווי חכירה על שמם לבית מגורים בקיבוץ, האחד בנעלי אביהם המנוח והשני בנעלי אמה המנוחה. באותו עניין, היו המנוחים נשואים זה לזה שנים רבות, ונולדו להם ארבעה ילדים, הם התובעים. בשנת 1984 נפרדו בני הזוג, ועד למוותם לא חזרו לחיות יחדיו, אך הם גם לא טרחו להתגרש כדת משה וישראל. הקיבוץ הכיר במנוחים כפרודים, והעיניק לכל אחד מהם הזכויות הניתנות בקיבוץ לחבר בודד, וכן העניק לכל אחד מהם, בין היתר, דירות נפרדות.

ב-1996 אישרה מועצת מקרקעי ישראל לראשונה, במסגרת החלטה מס' 751, לבצע שיוך ישיר של מקרקעי בשטח הקיבוצים. בשנת 2000, "המועד הקובע", נתקבלה החלטה באסיפה הכללית של הקיבוץ בו חיו הוריהם של התובעים, לבצע שיוך דירות בהתאם להחלטה 751, וכן הוחלט על תיקון תקנון הקיבוץ. שנתיים לאחר המועד הקובע הלכה לעולמה אמה של התובעים. לענייננו יודגש, כי בהתאם להחלטות הקיבוץ שהיו תקפות ביום מותה של האם, הוגבלה זכאותה של "יחידה משפחתית" להורשת דירה אחת בלבד. החלטות אלו תוקנו רק כשנה לאחר מות האם, עת קיבלה אסיפת החברים החלטה לפיה בוטלה, בין היתר, ההוראה שקבעה כי זכות ההורשה מוגבלת לדירה אחת בלבד ליחידה משפחתית. חצי שנה לאחר שנעשה התיקון, הלך לעולמו אביהם של התובעים.

השאלות העיקריות שעמדו להכרעה בפני בית המשפט היו אלו: א. האם, בהתאם להחלטה 751, המנוחים שחיו בנפרד למשך 16 שנים עד לפטירתם זכאים כי תשויך אליהם דירה אחת בלבד, או שיש לראותם כבודדים אשר זכאים לשיוך שתי דירות? ב. כיצד משפיעה העובדה כי בהתאם להחלטות הקיבוץ שהיו תקפות במועד פטירת האם הוגבלה הזכאות של "יחידה משפחתית" להורשת דירה אחת בלבד?

באשר לשאלה הראשונה פונה בית המשפט לפסק דין שניתן ביום 1.10.13 בבית המשפט העליון**, אשר אחת השאלות שהוא דן בהם היא האם יש להכיר בזוג פרוד כיחידים או כ"בני זוג" לצורך שיוך יחידות דירות בקיבוצים על פי החל-

רמת הגולן. צילום ויקיפדיה

לכול. אם יש קבוצה או משפחה שהזמינה ומי בטלת, אנחנו מכבדים אותה ונותנים לה לגיטימציה לעשות זאת כמוכן, כדי להימנע מסייטואציה שבה ילכו לישון בחשש. מעבר לזה, אין שום הנחיה מהצבא להימנע מהגעה לאתר כזה או אחר ולכן אפשר לומר לאנשים שהכול רגיל. במסגרת האפשרויות, המועצה האזורית גולן מתכוונת לקיים הסברה ולהבהיר שהימנעו מגיעים למקום מוגן ובטוח תוך כדי הסתכלות קדימה וקשר רציף עם משרד הביטחון. עם כל הרצון, לאגף התיירות כאן אין את היכולות שיש לממשלה כמו מתן פיצויים, או קמפיין מודעות ארצי, ונהיה חייבים לקבל את זה מהם. כבר התחלנו לפעול על מנת שהיישוכים שנפגעים ממשית יקבלו את כל הסיוע הדרוש".

איך אתה מעריך את הפעילות התיירותית בחוגים?

"ממש קשה להעריך, אבל ניתן לומר שברמה של כלל הגולן יש אחוזי תפוסה טובים בסוכות ובראש השנה. גם באתרים הצפוניים היו הזמנות של 90%, אבל מאז הגיעו ביטולים וההמשך תלוי בהשתלשלות האירועים בימים הקרובים".

המאפיין בשיחות עם אנשי צפון הגולן שבלט מעל לכול הוא ההתעקשות לשמור על הרוגע והשלווה שבסביבת מגוריהם, הנחשבים צורך קיומי לכל דבר באורח החיים הגולני.

איך היית מאפיין את החוויות שלהם בימים אלו?

"החוויות לא טובות, כי לדעתי מתעסקים בזה יותר מדי, למרות שהסיטואציה הזו נמשכת כשנתיים ולא הרגשנו שזה פוגע בענף התיירותי הסמוך לגדר. המשכנו הלאה וכך גם שידרנו לאורך הדרך - השגרה מנצחת והתיירים ממשיכים להגיע. בעשרת הימים האחרונים אנחנו עדים להתעסקות תקשורתית יומיומית כמה שקורה על הגדר, באזעקות וכמה שארצות הברית מתכוונת לעשות כאן. לזה לא היינו רגילים. בייחוד אחרי מבצע 'צוק איתן', הנופש הישראלי אומר לעצמו: 'בוא נצא לחופש במקום שבו לא נתעורר מאזעקה ופיצוצים באמצע הלילה'. לצערי הרב, בזמן האחרון בצפון הגולן אי אפשר לתת מענה בודד את לרצון הבסיסי הזה. לכן יש לחץ של ביטולים ומחשבות איך מטפלים בבעיה. אנחנו מקווים כאן באגף התיירות של המועצה שמשרד התיירות, משרד האוצר וכל הגורמים הרלוונטיים ייתנו את הדעת על הנוק הישיר שנגרם. לא רק אתרי הלינה נפגעים, אלא בעקיפין גם אתרי האטרקציות מסעדות וכמוכן ענף החקלאות. בהחלט יש נזק במרובע היישובים של אורטל, ארזים, עין זיוון ומרום גולן. בשאר יישובי הגולן, כמו חד נס, רמות ואניעם, אנחנו לא מזהים ביטולים חריגים".

כמהל אגף התיירות, כיצד אתה מנחה ותומך בטווח המיידי באנשי התיירות?

"ההנחיות הברורות הן שחיי אדם קודמים

חדר חביות שנמגע ביקב פלטר. צילום מיקי נירון

מפרגנים לעסקים

dorin.segev@tmags.co.il

מתקדמות וכמובן המון שקט בצורת אחריות יצרן מלאה על הממירים עד סוף חוזה הייצור החשמל.

נעמה אוחנה, מנהלת המכירות של סולארדג' במזרח התיכון, השלימה לנו את התמונה: "הטכנולוגיה של סולארדג' הנה טכנולוגיה כחול לבן הנחשבת למובילה עולמית באופטימיזציה של מערכות סולאריות ובניטור הפאנלים. הטכנולוגיה שלנו פועלת בהצלחה גדולה בלמעלה מ-60 מדינות ברחבי העולם ומשמשת במרבית ההתקנות החדשות בישראל לכל סוגי המערכות. סאנסה היא השותף הבכיר שלנו לנושא שדרוג מערכות סולאריות, החברה נבחרה לאחר שעמדה בקריטריונים המחמירים לאיכות ואמינות." סיימנו את היום בהרגשה טובה בלב, טכנולוגיה ישראלית מובילה, לקוחות מרוצים ומעל הכל אנשים שכיף לעבוד איתם.

"הלקוחות שלנו מדברים בשבילנו" אמר לנו גלעד גורן, המנכ"ל והבעלים של סאנסה אנרגיה. עלינו לרמת הגולן כדי להפגש עם יואל, חקלאי מאחד המושבים הותיקים בגולן. "תראו איזה יופי!" אמר לנו יואל כשנכנסנו למשרד הממוזג, "אני יכול לראות מה מייצר כל פאנל בכל זמן, לפני השדרוג שעשיתי עם סאנסה המערכת הסולארית היתה קופסא שחורה. היום אני יודע בדיוק מה עושה בשבילי כל אחד מהרכיבים." "לא תאמינו", הוא הוסיף בהלה, "מאז שהתקנתי את המערכת, היא מייצרת בשבילי יותר מ-7% חשמל." "תבינו", הוא ממשיך עם ניצוץ שובב בעיניים, "המערכת הסולארית שלי סוף סוף מממשת את הפוטנציאל המלא שלה." יואל כיבד אותנו בקפה והמשיך להסביר: "חקלאי, יש כל כך הרבה דברים שמטרידים ומדאיגים אותי, לפחות לגבי המערכת הסולארית אני רגוע לגמרי. אתם יודעים שיש לי אחריות של הייצור על הממירים עד סוף החוזה עם חברת השמל?" יואל המשיך בסיפורים ובצי'ובטים כמיטב המסורת עד שהיינו חייבים להמשיך. נפרדנו מיואל והתקשרנו לגלעד המנכ"ל שלא היה מופתע: הפתרון שלנו נותן ערך ברור ללקוחות: "מיצוי הספק" (המערכת מייצרת יותר חשמל, מיהר גלעד לתרגם לנו), "יכולות שליטה ובקרה

לכגישה עם נציג סאנסה באיזור מגוריך חייג: 03-7711852 מוקד טלפוני 24 שעות ביממה

קרוזר 770 Cruiser

קרוזר 770 אינטרנשיונל בע"מ היא גם היובאנית הבלעדית של מותג הרכינוד (סגווי) Cruiser Inmotion רכינוד שהגיע לארץ לאחר מאמץ משותף שלנו ביחד עם החברה המייצרת.

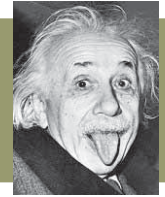
אנו וחברת אינ-מושין פעלנו רבות על מנת להתאים את הרכינוד לסטנדרטים הגבוהים ביותר המונהגים בארץ, הנסיעה היא חלקה מהנה ומעל לכל, בטוחה! בחברת קרוזר 770 אינטרנשיונל שמים דגש על שביעות רצון הלקוחות, אצלנו אין לקוחות לא מרוצים, תנו לנו לגרום לכם לנוע בכיף.

חברת קרוזר 770 אינטרנשיונל, יובאנית ומשווקת של כלי רכב חשמליים קלים. מייבאת בבלעדיות את המוצרים שלה.

קרוזר 770 אינטרנשיונל משווקת את מותג הקלנועיות מהיוקרתיים בעולם, הארטוואי Heartway, קלנועיות מצויינות, באיכות ללא פשרות. עשויות מהחומרים הטובים ביותר ומהרכיבים הטובים ביותר ובעיצוב מרהיב.

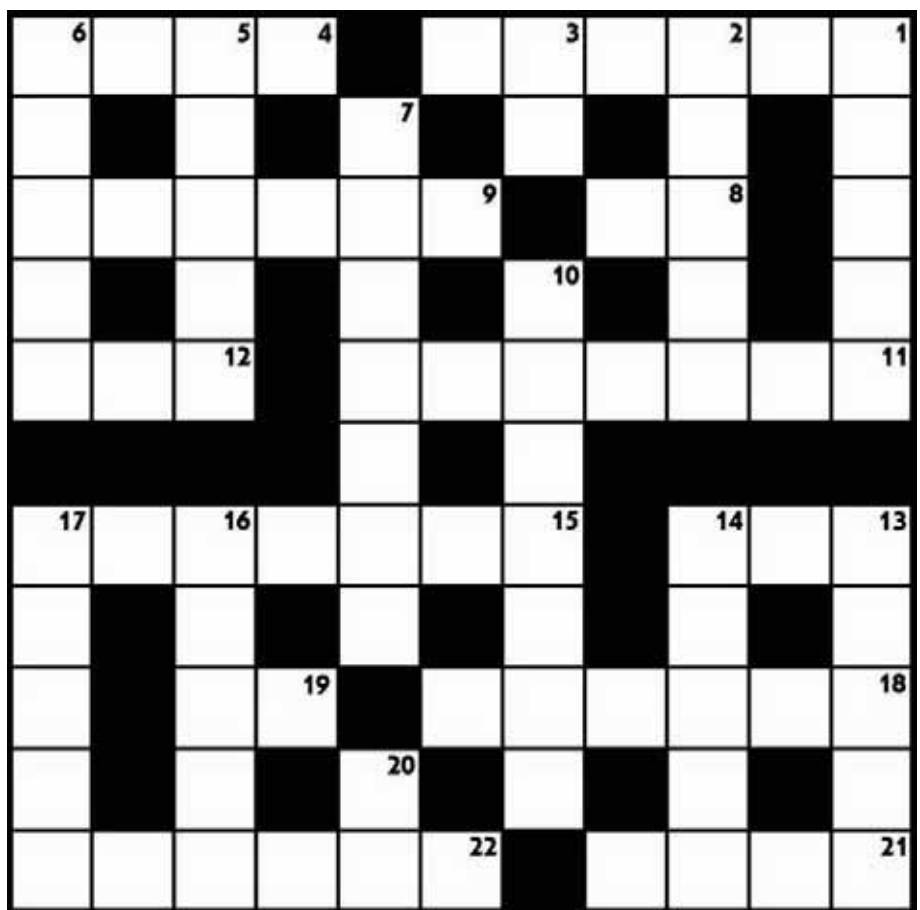

כן, מייבאים את מותג האופניים החשמליים היוקרתי, סולו Solo, אופניים חשמליים מצויינים ומהודרים. האופניים שלנו עשויים מרכיבים בסטנדרט גבוהה ביותר וייתנו הנאה וריגוש לכל משתמש.

4 אונות

תשבץ היגיון מס' 92

מאוזן:

1. נמנעת מלענות לזמרת (3,3); 4. פה נתניהו מסיימת סכסוך (4); 8. ראו 20 מאונך;
9. נחו על כסא כשהמזוקן בתוכו (כ"ח) (6); 11. המנוסה פשוט מפ"ת (7); 12. מחפשת לשמוע חלב (3); 13. בלי החלק בדי.אן.איי שחזר (3); 15. פזמונאי שכתב על נושרים ונישא (4,3); 18. מתכת מחוברת לנגד הברזים (6); 19. (עם 3 מאונך) המפתח של ג'סיקה (4); 21. הצעה באנגלית להכנס לכלא בטחוני (4); 22. נשים משלמות למדינה במקלחת (6).

מאונך:

1. לכסות את האדמה של אבני (5); 2. זרקו את החולצה שברשותו (5); 3. ראו 19 מאוזן; 5. הרוח מסובבת את החייל שחזר הביתה לסופ"ש (5); 6. לענות לאלוהים לטלפון בטקס האשכבה (כ"ח) (5); 7. באים בברית כשמעליהם כלי דם (7); 10. נושאי הגופה זזו אך היא מרגישה חסרת מעש (7); 13. מיקי בלע כדי להאזין (5); 14. לחנך חיה עם בשר מוקף מים (5); 16. ינזלו בבלבול כדי לסכסך (5); 17. נעה לצלילי מוזיקה בועטת על אמונה (5); 20. (עם 8 מאוזן) פה הכרטיס הסולרי לאורך או לרוחב? (4).

תשובות לתשבץ הקודם, מספר 91:

- מאוזן:** 1. מתאחים; 4. נעלב; 8. בניה; 9. הדליפו; 11. נעמי שמר; 13. מרק; 15. פולשנית; 18. תופרות; 21. נתיב הל"ה; 22. כריזמה.
- מאונך:** 1. מגונן; 2. אלבום; 5. עקירה; 6. בשורה; 7. כדורגלן; 10. משופרות; 13. מותחן; 14. קופאי; 16. נעלוז; 17. תנוחה; 20. הרצל.

עורכי דין ומידע משפטי בתחום הקיבוצים

 www.law-info.co.il

גבי מיכאלי ושות' - משרד עורכי דין

ייצוג חברי ובני קיבוץ
 שיוך דירות
 ליווי משפטי ועסקי להקמת יזמות חדשה
 ולעסקים קיימים
 סכסוכים בין החבר לקיבוץ
 ירושות בקיבוץ (כולל של בני קיבוץ)
 ענייני עבודה

רחוב אנצו סיריני 40 גבעתיים, 53241
 טל. 03-5714512, mmlaw@mmlaw.co.il, www.mmlaw.co.il

גד שטילמן, משרד עורכי דין

ייצוג קיבוצים וחברי קיבוצים בכל תחומי פעילותם לרבות: דיני מקרקעין בקיבוץ, תכנון ובניה, הכשרת מבנים לתעשיה, מסחר ומלאכה (פל"ח), ייזום פרויקטים מסחריים והרחבות, שיוך דירות, ירושות, הסכמי ממון, ייצוג בסכסוכים בין אגודה לחברים, הסכמי מכר של בתים בהרחבות ועוד.

ז'בוטינסקי 35 רמת גן 52511, מגדלי התאומים 2 ק' 7, טל': 03-6132432, פקס': 03-6132437
office@shtilman.co.il, www.shtilman.co.il

אביגדור ליבוביץ ושות', עורכי דין

בניה בקיבוצים: ייצוג משתכנים וחברים בבניה ב"שטח המחנה" ובהרחבות קהילתיות והסכמים מול האגודות ויזמים.
שיוך דירות: ייצוג חברים וירשים בהליכי שיוך ירושה; צוואות, עזבונות, הסכמים בין יורשים
עיסוק ייחודי: מיסים, היטלים, דמי פיתוח, דמי היוון, מינהל מקרקעי ישראל

סניף ראשי ר"ג: רחוב שוהם 5, מגדלי פז, רמת גן
 סניף השרון: רחוב המלאכה 8, א.ת. פולג, נתניה
 סניף צפון: רחוב הרב לוי 15, עפולה
 טל. 03-5751531, פקס. 03-5751530, אתר: www.lieblaw.co.il

חובב איתן ושות', עורך דין (L.L.M)

ביטוח לאומי תאונות עבודה בקיבוצים:
 נזקי גוף, ועדה רפואית, מחלות מקצוע, סרטן עור
צוואות וירושות - קיבוצים: עריכת צוואות, טיפול בצו ירושה, גישור משפחתי וניהול עיזבון
שיוך דירות - קיבוצים: ייצוג חבר / יורשים

קיבוץ להב, 85335 • א.ת. באר טוביה, 70996
 טל. 08-8581630, נייד. 054-7646439

אריאלה וינטראוב, משרד עורכי דין ונוטריון

אזרחות רומנית, דרכון אירופאי לצאצאי יוצאי רומניה, שירותים נוטריוניים

אבא הלל סילבר 12 (בית איילון ביטוח) קומה 14, רמת גן
 טל. 03-6132998, נייד: 052-2509930

דוד דהאן, משרד עורכי דין

מינהל מקרקעי ישראל, שימושים חורגים, תביעות פינני, טיפול בשיוך דירות והרחבות צוואות וירושות, הסכמי ממון בין בני זוג, דיני עבודה, דמי עזיבה, חוזים ותביעות כספיות

אלוף עוזי נרקיס 9 מעלות (קניון כוכב הצפון)
 טל. 04-6883831, נייד. 052-7950637

לירן פרידלנד, משרד עורכי דין

דיני משפחה בקיבוץ
 גירושין, חלוקת רכוש בקיבוץ המופרט
 הסכמי ממון, התרת נישואין אזרחיים
 מזונות, צוואות, ירושות

שד' שאול המלך 39, תל אביב
 טל. 03-6918635, נייד. 050-2247769

היכנסו עכשיו לאתר מידע משפטי www.law-info.co.il

הקמנו עבורכם פרק נפרד המוקדש כולו לענייני המשפט בקיבוץ. תוכלו לשאול שאלות, "און - ליין", בנושאים משפטיים הקשורים לקיבוץ. כמו כן, תוכלו לעיין בתכנים משפטיים הנוגעים לכל אחת ואחד מכם: מאמרים משפטיים, טיפים, סקירות פסיקה ועוד...

עו"ד !!

לפרסום במדור זה חיגוי
054-6766061

לפרסום במדור זה נא לפנות לטאץ' תקשורת בע"מ, פרסום, אסטרטגיה, אינטרנט - 054-6766061

חנות מפעל ייצור וייצוא

zramimspa.co.il

- תכנון בריכת שחיה • בניית בריכות שחיה
- בריכות נוי • גקוזי לגינה • בריכות זרמים
- מערכות ספא לגינה • תכנון בריכות ציבוריות
- סאונות רטובות / יבשות

כתובתנו: מושב אליפלט, חשק 8 (ליד ראש פינה)
 לביקור במפעל ובאולם תצוגה בכל שעות היום
 ניתן לתאם פגישה מראש בטלפון:

טל. 04-6997892, טל. 03-6192318
 נייד. 054-2317565, נייד. 054-4248113

מנהל מרדכי כהן

הלוח הירוק

שוארים על הארחה הכפרית
טל: 073-2369146

הלוח מופץ בכל הקיבוצים

הזמן הירוק | קו לחושב | יבול שיא | הרפת והחלב

70, אלמן בחור נאה איכותי, אינטלגנטי, עצמאי מבוסס ממושב מעוניין להכיר גברת נאה עדינה לבית לקשר רציני.
052-4403890

מבנים ניידים

זכאי לצימר בע"מ
בניית צימרים / בתי עץ, תוספות בנייה מעץ - פרגולות ודקים. מושב כפר ברוק,
טל: 052-4658888
www.zakai-le.com

הרצאות

סיפורים מעולם הפשע למושבים, קיבוצים, גיל שלישי, חברותא, ועדי עובדים וחוגי בית.
חנן שיף: 050-6275591

היכרות

משרד הכרויות רעות למטרת נישואין או פרק ב' לאיכותיים ורציניים בכל הגילאים. מומחית להכרויות ללא ידיעת הילדים שהורים מודאגים שילדיהם עדיין לא מצאו זוגיות כלבם. צרפו אותם למאגר הלקוחות האיכותי. הקיים מהצפון ועד לדרום כ-25 שנות ותק.
צפון: 052-4403890 אורלי
ת"א-דרום: 055-6665725 יפה

במשרדי קיימות אפשרויות להיכרויות לבחורים/ות רווקים/ות גרושים/ות עם מוגבלויות שמיעה.
צפון: 052-4403890 אורלי
ת"א-דרום: 055-6665725 יפה

למסירה כלבה גדולה יפיפייה ואחלטית. מצויינת לשמירה. טובה למשפחה לבית טוב עם שטח מתאים.
052-8348627 (רמת הגולן)
מעוניין לאמץ כלב זאב צעיר לבית חם ואוהב
052-2471373,
052-2848834

כלבה גדולה יפיפייה בת 3 למסירה מעולה לשמירה. טובה למשפחה עם חצר או שטח פרטי, מעוקרת ומחוסנת
052-8348627

מקום זה יכול להיות שלך!

לפרטים: 073-2369146

שירות שדה

שירות שדה וחלפים בכל ארץ. למסנני סנומט-עמיעד, מערכות בקרה ופיקוד למסננים אוטמטיים ידע ומומחיות לשדרוג מסננים ופתרונות יצירתיים במחירים ללא תחרות. אלי סינון בע"מ, מושב שער אפרים.
sani@yamit-f.com
www.yamit-f.com
09-8781758
054-6620627

בע"ח

1. לבית חם ואוהב כלב זאב מעורב גדול בן שנה וארבעה חודשים ידיותי למכרו וטריטוראלי.
2. כלבת זאב בלגי מעורב בת 7 חודשים מעוקרת ומחוסנת מחפשת בית חם (גודל בינוני).
לפרטים אליאנה: 052-4770548

* מעוניין לקנות פרדסים ומטעים להעתקה כל סוגי הפרי במחירים טובים!
050-5362732
052-8742266

למכירה/להשכרה

* מכולות, מבנים וקרוואנים. הובלות בכל חלקי הארץ הכולל מנוף 100 טון
052-2796686
* צימרים זריחה בגלבוץ
052-2358554

טיולים לחו"ל

טיול וטרק בנפאל - טרק "האגמים הקפואים", 14 ימים, יציאה 7/10/14
טיול לדרום הודו וסרי לנקה - 17 ימים, יציאה 19/11/14 שני הטיולים מובטחים!!
לפרטים: איתי שביט - 050-5755200
או "עולם אחר" - 1-700-708-999
www.awt.co.il

למכירה

1. גנרטור 27KVA מופעל ע"י טרקטור ומשולש
2. עגלה מערבלת 580 RA1A נגררת ע"י טרקטור
3. דיסק 24 צלחות במצב טוב
054-3321999

* 300 מטר קו הזנה רוקסל-קיקוס + חלזונות, מנועים, צלחות פיקוד ועוד
* 500 חצאי טפחות חדשות באריזה לוונקומטיק
052-2413765

מעוניינים לקנות

* מעוניין לקנות עצים להעתקה במחירים מיוחדים: לייצי, עצי זית עתיקים, מקדמיה ופיאיה.
050-5362732
052-8742266

לקוחות יקרים,

סוכות מתקרב,

לקראתו אנו יוצאים עם מהדורת חג מיוחדת של עיתוני "הזמן הירוק" ו"קו למושב".

תזמון מתאים לפגוש את כל החקלאים מעל דפי העיתון המוביל ולברך אותם.

אתם מוזמנים לשריין עד יום חמישי ה-2.10.2014.

לפרטים נוספים:

זוהר - 073-2369146
yerukim.tmag@gmail.com

הלוח הירוק

שוארים על הארכת הכפרו
טל: 073-2369146

הלוח מופץ בכל הקיבוצים

הזמן הירוק עיתון הקיבוצים
קו לחשב עיתון המושבים
יבול שיא עיתון החקלאים
ההרפתק עיתון הרפתנים

הצעות עבודה

למצרפס דרושה

טכנאי מכונות

הגדרת התפקיד: אחזקת מכונות וקווי ייצור במפעל יצרני. דרישות: ניסיון במכאניקה ופנאומטיקה בתעשייה. השכלה: טכנאי / הנדסאי מכונות נכונות לשעות נוספות וקריאות פתע.

הנדסאי מכונות

הגדרת התפקיד: תכנון ופיתוח מוצרי השקיה. דרישות: ניסיון בתכנון מוצרים. העבודה כוללת גם עבודת שטח וניסיונות. רקע באקסטרוזיה, תבניות והזרקות. שליטה בתוכנת Solid Work, אקסל ואופיס. ניסיון: 3-4 שנים

הנדסאי/מהנדס בקרה

הגדרת התפקיד: טיפול שוטף בתקלות בקרה במכונות וכתובת תוכנות עבור תהליכי הייצור והמכונות. דרישות: ניסיון עם בקרי תהליך (PLC) בתעשייה. ידע וניסיון בתכנון חומרה לאוטומציה ובקרת מכונות. ניסיון במערכות ראייה ממוחשבות - יתרון. השכלה: הנדסאי / מהנדס חשמל / אלקטרוניקה / מחשבים

קו"ח למייל:

nardar@metzerplas.com

קיבוץ שדה-בוקר קולט משפחות

הקיבוץ ממקם בלב הנגב וצופה על נופי הרחבים של נחל צין. אנו מעוניינים בקליטת משפחות במסלול: חברות שיתופיות מלאה. הקיבוץ מקיים חיי קהילה שיתופיים, מלאים וחילוניים.

מחפשים מקום המשלב עשייה, שקט, נוף, קהילה, חינוך איכותי? שדה בוקר הוא המקום בשבילכם.

ענבר: 054-6268616 klitasb@gmail.com

מקום זה יכול להיות שלך!
לפרטים:

073-2369146

לגד"ש קיבוץ מגן דרושה/ מנהלת השקייה

דרישות התפקיד:

- מגורים באזור
- היקף משרה מלא
- יכולת עבודה בשעות לא שיגרתיות
- יתרון בהכרת מערכות ICC IMS
- ניסיון בהפעלת צוות עבודה
- הכרת מערכות קונועים והמטרה

קו"ח לדוא"ל orna@k-magen.org.il
heziy@k-magen.org.il

לקיבוץ אלמוג, בצפון ים המלח, דרושה/

מנהלת קהילה

- ניסיון בבניהול קהילה ותקציב
 - ניסיון בתהליכי קליטה, חינוך ובינוי קהילתי
- קרי"ח נא לשלוח לשושי: shoshy@almog.org.il

היקף המשרה - 80%

למכירה

למכירה קרווילה

2 יח' של 66 מ"ר כל אחת.

ניתן לרכוש יחד (132 מ"ר)

או לחוד (66 מ"ר), חלוקה מצויינת.

לפרטים מירון:

052-3511684

אגרונום בעל תואר שלישי
בתחום הצומח, בעל ניסיון
רב במחקר ופיתוח ובתחום
הבינלאומי

לפרטים ניתן ליצור קשר במייל:

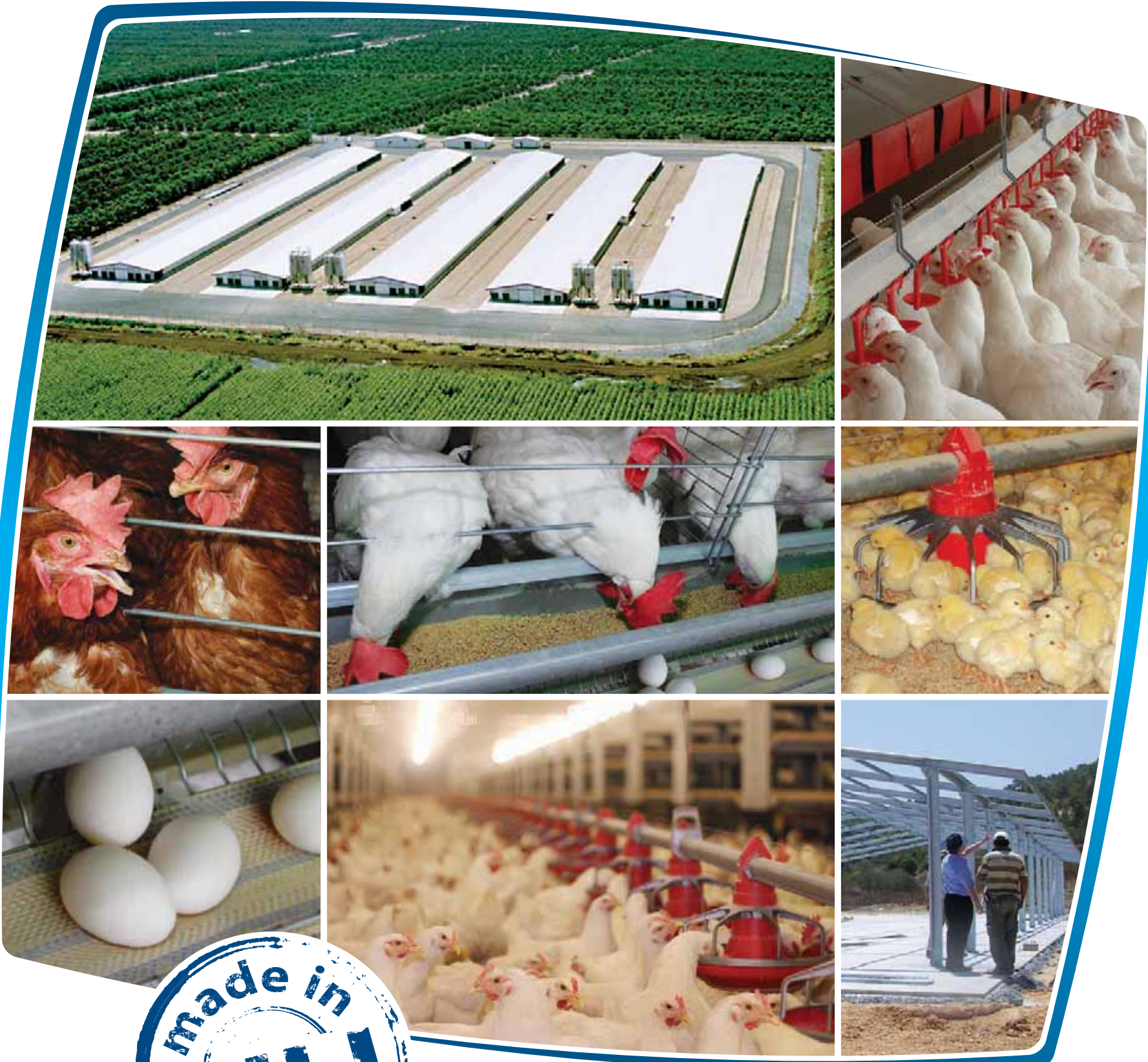
Dujut1@gmail.com

הזמן הירוק שומר על סביבה ירוקה

ויצא
במהדורה
דיגיטלית!!!

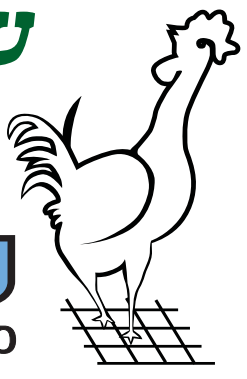
לקבלת עיתון חינם למייל שלך:
yerukim.tmag@gmail.com

שנה טובה וחג שמח

וכל הלול כלול

נילר
מפעלי מתכת בע"מ

- ◀ תכנון, הקמה ושדרוג חוות לולים בארץ ובחול על בסיס Turn Key Project
- ◀ אספקה והתקנה של ציוד מתקדם ללול
- ◀ הקמת מיכלי אחסון לגרעינים

המפעל: רח' אבשלום גיטין 92 פ"ת, טל. 03-9221337, פקס: 03-9245945
 מחסן צפוני במעיין ברוך - אורי בארי 052-3791613 מחסן דרומי בעין הבשור - יעקב גבע 054-4242369
www.nilipoultry.com email: nilipoultry@nilipoultry.com